

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Punjabi
October 2020

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮਾਇਆ ਦੇ ਅਵਗੁਣਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੋ, ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ, ਮਾਰਨਾ, ਤੰਗ ਕਰਨਾ, ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਚੋਰੀ - ਚਕਾਰੀ ਕਰਨਾ ਇਹ ਸਭ ਮਹਾਪਾਪ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਇਸ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਤਿੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਘਾਟਾ ਕਿੰਨਾ ਨੂੰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਰੱਖਣਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਘਾਟਾ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਵਪਾਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੇਤਾਮੇਲ ਕੱਢਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਥੇ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਮੁਖੜਾ ਦੇਖ ਲੇ ਪ੍ਰਾਣੀ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਪਾਰਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰੂਹ ਪਾਰੂ ਵਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ। ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਨਾ। ਬੱਚੇ ਇਸ ਵਕਤ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਵੇਦ - ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਤੀ ਹੈ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਉਤਰਦੇ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਇੱਕ ਖੇਡ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਪੂਜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵੀ ਈਸ਼ਰਵ ਸਮਝ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਹੀਰੇ ਦਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਗਰੀਬ ਬਣ ਗਏ ਹੋ ਤਾਂ ਪੱਥਰ ਦਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੀਰੇ ਦਾ ਲਿੰਗ ਉਸ ਵਕਤ 4- 5 ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਕਤ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਮੁੱਲ 5 - 7 ਲੱਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਹੀਰੇ ਹੁਣ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਵੀ ਪੱਥਰ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਗਿਆਨ ਬਿਗਰ। ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਹੈ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਚੈਤੰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ- ਹੋ ਬੱਚਿਓ, ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ। ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ ਮੁਰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ। ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚੈਤੰਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਆਤਮਾਓ, ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਕਰੋ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੋਈ ਹੈ? ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਚੋਰੀ ਚਕਾਰੀ ਆਦਿ ਦਾ ਕੋਈ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ? ਆਸੂਰੀ ਕਰਤਵ ਕਰਨ ਨਾਲ ਫਿਰ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਦਰਜਾ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਣਗੇ। ਖਰਾਬ ਆਦਤ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਤੇ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇੱਥੇ ਅਸੂਰਾਂ ਦਵਾਰਾ ਕਿੰਨੀ ਮਾਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਕਿੰਨੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਅਵਗੁਣ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਰਨਾ, ਤੰਗ ਕਰਨਾ, ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਇਹ ਸਭ ਪਾਪ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁੱਧ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੋਰੀ ਚਕਾਰੀ ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਮਹਾਨ ਪਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਤੀਗਿਆ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਯਾਦ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾਮ ਰੂਪ ਨਾਲ ਨਿਆਰਾ ਹੈ, ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਲਿੰਗ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਕੇ ਫਿਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਜੱਜ ਕਰੋ ਕਿ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ? ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੋ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਸਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਹੈ, ਉਹ ਮਹਾਤਮਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਕਲਯੁਗੀ ਮਨੁੱਖ? ਉਹ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਕਾਰੀ ਦਾ ਕੀ ਟਾਈਟਲ ਹੈ? ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੋਰ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਪਾਰਧਾਰੀ ਹਨ ਤਾਂ ਪਾਰਟ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਜਾਨਵਰ ਆਦਿ ਸਭ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਇਵੇਂ ਦੇ ਕੋਈ ਤਮੋਗੁਣੀ ਜਾਨਵਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ - ਮੇਰ - ਡੋਲ ਹੈ ਉਹ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਥਰੂ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਡੋਲ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਬਰਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਮੇਰ ਦੇ ਪੰਖ, ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਰਿਫਾਇਨ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਬੱਚੇ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜੋ। ਉੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਕਰੋ। ਮਿਹਨਤ ਬਿਗਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਬਣ ਸਕਣਗੇ।

ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਹੈ ਉਵੇਂ ਬਾਪ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੰਡਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵੇਖੀਏ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ। ਫਾਇਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸੈਲ ਹਾਂ ਨਾ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਫਾਦਰ। ਕੋਈ ਵੀ ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਹਨ ਨਹੀਂ ਜੋ ਬਾਪ ਕਹਿਣ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਜੋ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਆਸ਼ਰਮ ਤਾਂ ਠਹਿਰਿਆ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਭੋਗੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਤ ਪ੍ਰਾਨ ਸੀ ਫਿਰ ਥਲੇ ਉਤਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਿਣਗੇ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਨੀਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੂਲ ਗੱਲ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵੱਖੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਾਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਰਾਤ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਕੱਢੋ। ਵਪਾਰੀ ਸਦਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਗੈਰਮਿੰਟ ਸਰਵੈਂਟ ਪੋਤਾਮੇਲ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਮੁਕਰਰ ਤਨਖਾਹ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਪਾਰੀ ਤਿੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹੇ - ਲਿਖੇ ਅਫਸਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ। ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅੱਜ 50 ਕਮਾਇਆ, ਕਲ 60 ਕਮਾਉਣਗੇ। ਕਦੇ ਘਾਟਾ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਗੈਰਮਿੰਟ ਸਰਵੈਂਟ ਦੀ ਫਿਕਸ ਪੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇਕਰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੇ ਤਾਂ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਤਾਂ ਵਪਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਹੋਰ ਵੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸਹਿਜ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਸੀੜੀ ਉਤਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਲਿਹਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੋ ਇੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੰਨਿਆਵਾਂ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਗਈਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਛੱਡਣ ਫਿਰ ਕੀ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਕਟੁੰਬ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸੀੜੀ ਜੋ ਚੜ੍ਹੀ ਹੈ ਉਹ ਸਾਰੀ ਉਤਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਮਾਇਆ ਥੱਪੜ ਮਾਰਕੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ. ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਪਤੀਆਂ ਦੇ ਪਤੀ (ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ) ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਹੋਰ ਸਭ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਅਣਜਾਣ। ਸ਼ਾਦੀ ਦੇ ਬਾਦ ਮੋਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਤਰੀ ਪਿਆਰੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਵਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦੀ ਸੀੜੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਮਾਰੀ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਹੈ ਬੀ. ਕੇ.। ਤੁਸੀਂ ਮਹਿਮਾ ਲਾਇਕ ਬਣ ਫਿਰ ਪੂਜਾ ਲਾਇਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ। ਭਗਵਾਨ ਜਰੂਰ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਹੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਸਿਰਫ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਭਾਈ - ਭਾਈ। ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਰਚਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਵਿਧੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਤੇ ਲਿਮਿਟ ਨੰਬਰ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਹਨ, ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਝਾੜ ਵੱਧਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੁੱਕ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸਦੀ ਭੇਂਟ ਬੈਨਣ ਟ੍ਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਉਵੇਂ ਹੈ। ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਕਦੋਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਕਿਥੇ ਗਿਆ? ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਖੰਡ ਜੋਤੀ ਸਵਰੂਪ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਭਾਵਨਾ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਹੁਤ ਲਾਲ - ਲਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਬਸ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਹਿਣ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਸੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਲਿਆਣ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਜਿਵੇਂ ਪਾਰਾ ਖਿਸਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਯਾਦ ਵੀ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਖਿਸਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੀਏ ਫਿਰ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਖਿਆਲ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਰੇਸ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਫੱਟ ਨਾਲ ਪਾਪ ਮਿਟ ਜਾਣਗੇ। ਸਮੇਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਨਾ ਰਹੇ। ਪਰੰਤੂ ਹੁਣ ਕੋਈ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗੀ ਸ਼ਰੀਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ - ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਪੋਤਾਮੇਲ ਜਰੂਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਪਾਰੀ ਝੱਟ ਸ਼ਾਹੁਕਾਰ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜੋ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਉਹ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਬਹੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਹੀ ਬੋਲਣਗੇ ਜੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਉਣਗੇ, ਹੋਰ ਕੀ ਜਾਨਣ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਐਕਟਰਜ ਦਾ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਦਲ ਸਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਨਾ ਕੋਈ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ ਬਾਕੀ ਸਮੇਂ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਆਲ ਰਾਉਂਡਰ ਹੋ। 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਮੇਖਸ਼ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲੇ ਇੱਥੇ ਆਉਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਗਿਆਨ ਕਦੇ ਸੁਣਨਗੇ ਨਹੀਂ। ਮੱਛਰਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਏ ਅਤੇ ਗਏ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਨੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਉੱਚੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਨੀਚ ਬਣੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੋਣ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਪਿਆ ਹੈ ਮਧੂਬਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕਲਕੱਤਾ ਜਾਂ ਬਾਮਬੇ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਮੁਰਲੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੁਰਲੀ ਬਾਜੇ। ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੋਣ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਬਹੁਤ ਪਾਰੂ

ਵੇਖਣੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸਭ ਸੁਣਾ ਦੇਣ ਤਾਂ ਟੇਸਟ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ। ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਇਮਰਜ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ। ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਇਹ ਤਾਂ ਦੱਸੇ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਫੇਲ੍ਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਉਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਹੈ। ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਇਹ ਰੱਥ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋਗੇ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡੰਡੇ ਖਾਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਤਾਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਆਦਿ ਦੇਵ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜੜ੍ਹ ਚਿੱਤਰ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿਗਾਰਡ ਹੈ ਤਾਂ ਚੈਤੰਨ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਦੇਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਖਰਾਬ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ।

2. ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਰੇਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਭ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਖੰਡ ਮਹਾਦਾਨੀ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਸਦਾ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਰੋਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਅਖੰਡ ਲੰਗਰ ਚਲਦਾ ਰਹੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਗਿਆਨ ਦਾ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ, ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਭਰਪੂਰ ਭੰਡਾਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਯੂਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਭੰਡਾਰਾ ਖੁਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਬੰਦ ਰੱਖਾਂਗੇ ਤਾਂ ਚੋਰ ਆ ਜਾਣਗੇ ਇਸਲਈ ਰੋਜ ਆਪਣੇ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਯੂਜ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅਖੰਡ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੁਣੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਮਨਣ ਕਰੋ, ਮਨਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣੋਗੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਯੁਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਨਿਸਟ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਬਣਦੇ ਹੋ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਇਸ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਸੋਚਣ ਜਾਂ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਕਦੀ ਵੀ ਉਨਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਕਰਾਏਗਾ ਤਾਂ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਸੋਚਣ ਜਾਂ ਬੋਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਉਨਤੀ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੀ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਜੇ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਯੋਗ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਦੀਵੇ ਕੀ ਔਰ ਤੂਫ਼ਾਨ ਦੀ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਹੈ ਕਲਯੁਗੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਗੀਤ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗੀ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਵੀ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਯਾਦ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਅੱਖਰ ਲਿਖਣਾ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਹਨ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਮਹੀਨਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਹ ਸੰਗਮ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਤਿਉਹਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉੱਤਮ ਤੇ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਤੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨੰਬਰਵਨ ਕਹਾਂਗੇ। ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੜੀ ਪਰਲੇ ਹੋਈ। ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਨ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਿੱਪਲ ਦੇ ਪੱਤੇ ਤੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹੋਗੇ? ਨੰਬਰਵਨ ਇਹ ਹੈ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼ਾਮ - ਸੁੰਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਅੰਗੂਠਾ ਚੁਸਦਾ ਹੋਇਆ ਆਇਆ। ਬੱਚਾ ਤਾਂ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ-ਪਹਿਲੇ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਇਆ ਉੱਤਮ ਤੇ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਨਾਲ ਹੀ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨੰਬਰਵਨ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਲਯ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਪੁਆਇੰਟ ਰਪੀਟ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ - ਦਵਾਪਰ - ਕਲਯੁਗ। ਇਹ 4 ਯੁਗ ਤਾਂ ਹੈ। ਪੰਜਵਾਂ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਸ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਚੋਜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਨਿਸਟ ਤੋਂ ਸਰਵੋਤਮ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਜਾਂ ਸਰਵੋਤਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਪਰਮ ਆਤਮਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ। ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਤਮ ਹੈ ਇਹ ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਜਿਹਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਸੂ ਸਿੰਪਲ ਹੈ। ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵੀ ਹਨ ਅਬਲਾਵਾਂ ਕੁਬਜਾਵਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਪੜ੍ਹੀ - ਲਿਖੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਧੂ ਸੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਖਾਂਦੇ - ਪੀਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ ਕੋਈ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਖਾਧਾ - ਪੀਤਾ ਨਹੀਂ ਫਿਰ ਕੀ? ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਜੜ੍ਹ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਣਾ - ਪੀਣਾ ਤਾਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਖਾਦ ਪਾਣੀ ਆਦਿ ਨੈਚੁਰਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਝਾੜ ਵੱਧਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਵੀ ਕੋਈ ਰਿਧੀ - ਸਿੰਧੀ ਪਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਅੱਗ ਤੇ ਪਾਣੀ ਉੱਪਰ ਤੁਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਲਾ ਫਾਇਦਾ ਕੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਇਸ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਤੋਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਦੁਖੀ ਤੋਂ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੂੜ੍ਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਸੰਕਰ ਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਦਾ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਆਲਰਾਉਡਰ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਵੀ ਇਸ ਵਕਤ ਪਾਰੂ ਹੈ, ਜੋ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇਕੇ ਆਪ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਾਨਪ੍ਰਸਥੀ ਬਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਵਾਪਿਸ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਾਰੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਹਨ। ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਜਨਮ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਕਹਿਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਵੀ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹਨ - ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਇਥੇ ਸੰਕਰ ਦਾ ਕੋਈ ਪਾਰੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਿਤਾ, ਇਹ ਗੂੜ੍ਹ ਗੱਲਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਫਿਲਾਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਟਾਈਟਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ 108 ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਬਨਾਰਸ ਦੇ ਕਾਲੇਜ ਤੋਂ ਪਾਸ ਕਰ ਟਾਈਟਲ ਲੈ

ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਗੁਪਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਇਸਲਈ ਬਨਾਰਸ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਟਾਈਟਲ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ 108 ਜਗਤਗੁਰੂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਲਾ ਹੀ 108 ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 8 ਰਤਨ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਪਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ 108 ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯੱਗ ਜਦ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੋਈ 1000 ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ 10 ਹਜ਼ਾਰ, ਕੋਈ 50 ਹਜ਼ਾਰ, ਕੋਈ ਲੱਖ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬਣਾਕੇ ਫਿਰ ਯੱਗ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ ਸੇਠ ਚੰਗੇ ਤੇ ਚੰਗਾ, ਵੱਡਾ ਸੇਠ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਲੱਖ ਬਣਵਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਮਾਲਾ ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਹੈ ਨਾ - 16108 ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਰੁਦ੍ਰ ਪੂਜਾ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਸਭ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਪਰ ਮਦਦਗਾਰ ਸਭ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪੂਜਣ ਲਾਇਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਜੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝਾਏ ਇਸਲਈ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਅੰਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਗਿਆਨ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਭਗਵਾਨ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਤੋਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ - ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ, ਇਹ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਤੰਤ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਘਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਹੁਣ ਸ਼ੰਕਰ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ੰਕਰ ਅੱਖ ਖੋਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਨਾ ਮੈਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਦੇਵਤੇ ਥੋੜੀ ਨਾ ਪਾਪ ਕਰਣਗੇ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੈਠ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਰਥ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਆਪਣੇ ਰਥ ਤੇ ਸਵਾਰੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੋਨ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਸਲਈ ਮੇਰਾ ਦਿਵਯ ਅਲੌਕਿਕ ਜਨਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆਵਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਰਟਫੇਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹੇ - ਲਿਖੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੁਖ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਿਕਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਮੁਖ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਚਲਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੁਖ ਚਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਵਾਣੀ ਨਾ ਨਿਕਲੇ ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਿੰਪਲ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਮੇਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਾਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਦਾਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵਾਣਪ੍ਰਸਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਾਰ੍ਵ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਡਾ ਪਾਰ੍ਵ ਹੈ - ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣਾ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਹੈ - ਹੇਵਿਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਬਾਪ ਰਚਿਅਤਾ ਹੈ ਸਵਰਗ ਦਾ। ਬਾਪ ਨਰਕ ਥੋੜੀ ਹੀ ਰਚਣਗੇ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕੋਈ ਰਚਦੇ ਹਨ ਕੀ। ਮਕਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਵਾਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਰਚਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ੍ਵ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਇੱਥੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਸਭ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ। ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਗਏ ਐਡਾਪਟਡ। ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਰਚਿਅਤਾ। ਜੇ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਐਮ ਅਬਜੇਕਟ ਹੈ ਹੀ ਇਹ ਬਣਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਦੇਖੇ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰਕੇ ਮਾਰਬਲ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆ, ਵਰਲਡ ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ। ਸਾਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸ ਨੂੰ ਚੋਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਕਰੈਕਟਰ ਹਨ ਸਭ ਆਸੂਰੀ। ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਹੈ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਿਆ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਈਸ਼ਵਰ ਆਕੇ ਖੋਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਰਾਈਟ ਅਤੇ ਰਾਂਗ ਦੀ ਸਮਝ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਮਝਦਾ ਹੋਵੇ। ਰਾਈਟ ਰਾਂਗ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਇਟਿਅਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟਰਬ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਰਾਇਟਿਅਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਇਟਿਅਸ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਆਦਿ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅੰਤ ਤਕ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਖੇਡ ਚਲਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਸੂਟ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਏਵਰ ਨਿਊ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਕਦੇ ਪੁਰਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਹੋਰ ਸਭ ਨਾਟਕ ਆਦਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰ੍ਵ ਧਾਰੀ ਹਨ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੇਡ ਜਾਂ ਮਾਂਡਵਾ ਵੇਖੇ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੁਰਾਣੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਫਿਰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੰਨਾ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਣਗੇ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਹੁਣ ਪਾਰ੍ਵ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਫਿਰ ਰਿਪੀਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣਗੇ, ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ

ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਮੁੰਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਨੇ ਜੇ ਕਰਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਕਰਾਵੇਗਾ - ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਤੰਤ (ਸਾਰ) ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਪੁਜਨੀਯ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਉਰਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਸੱਤ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਰਾਈਟ - ਰਾਂਗ ਦੀ ਜੇ ਸਮਝ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਰਾਇਟਿਯਸ ਬਣ ਜੀਵਨ ਬੰਧ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧੀ ਭਵ: ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ - ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੋਣਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੰਗਮਯੁਗ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਜੀਵਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਯੁਗੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧੀ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਇਕ ਕਦਮ ਉਠਾਓ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪਾਓ। ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧੀ ਹੈ - ਇਸ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੋ। ਪ੍ਰਾਲਬੱਧੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਸਹਿਜ ਹੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ। ਪਾਉਣਾ ਸੀ ਸੈ ਪਾ ਲਿਆ - ਇਹ ਗੀਤ ਗਾਓ ਤਾਂ ਘੁੱਟਕੇ ਅਤੇ ਝੂਟਕੇ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਸ਼ਵਾਸ ਹਿੰਮਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਠਿਨ ਕੰਮ ਵੀ ਅਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

"ਮਤੇਸ਼੍ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਂਵਾਕ"

ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਮੋਖਸ਼

ਅੱਜਕਲ ਮਨੁੱਖ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਮੋਖਸ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਵੇਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੇ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਉਣਾ ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਚੰਗਾ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਧਰਮਾਤਮਾ ਲੋਕ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਕਰਮਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਣਾ ਉਹ ਤਾਂ ਕੋਟੇ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਤ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੱਦ ਤਕ ਮਨੁੱਖ ਪਹਿਲੇ ਵਿਕਾਰੀ ਕ੍ਰਮਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੱਦ ਤਕ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣਾ ਇਹ ਵੀ ਸਟੇਜ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਜੱਦ ਈਸ਼ਵਰੀ ਨਾਲੇਜ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਤੱਦ ਹੀ ਉਸ ਸਟੇਜ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਣ ਅਤੇ ਉਸ ਸਟੇਜ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲਾ ਆਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕਤੀ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਉਹ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਆਏ ਸਭ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕੋਈ ਕਈ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਇਵੇਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਆਤਮਾ ਰੂਪੀ ਬੈਟਰੀ 84 ਮੋਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਡਲ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਕਰੋ?"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਝੰਡਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਰਬੰਧਨ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਆਪਣੀ ਬੈਟਰੀ ਫੁੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੀਰ ਲੱਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਭਭਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਸੁਣਾਏ ਪਰ ਖੁਦ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦਿਲ ਖਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ? ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਭਗਵਾਨ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਦੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਾਮ ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸਭ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਕਈ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਬਾਪ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਕੋਈ ਵੀ ਸਥੂਲ ਜਾਂ ਸੂਖਸ਼ਮ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਸੂਖਸ਼ਮ ਦੇਹਧਾਰੀ ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨਵਾਸੀ ਹੀ ਠਹਿਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਹੀ ਭਗਵਾਨ, ਪਰਮਪਿਤਾ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਨਾਮ ਹੈ, ਉੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਾਂਵ। ਬਾਪ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਹਿਤ ਉੱਥੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੈਠਕ ਵੀ ਉੱਚ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੈਠਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਟਾਰ ਕਿਤੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਕੀ? ਖੜੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਖੜੀ ਹੋ। ਤਾਕਤ ਇਵੇਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਖੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬੈਟਰੀ ਚਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮੋਟਰ ਵਿੱਚ ਬੈਟਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਹੀ ਮੋਟਰ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਬੈਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕਰੰਟ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਉਹ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਬੈਟਰੀ ਮੇਨ ਪਾਵਰ ਨਾਲ ਚਾਰਜ ਕਰ ਮੋਟਰ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੈਟਰੀ ਤਾਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਫਿਰ ਢਿਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਇੱਕਦਮ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਟਾਰਚ ਵਿੱਚ ਡਿੱਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਬੈਟਰੀ। ਇਹ ਵੀ ਡਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੈਟਰੀ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਵੀ ਹੈ ਫਿਰ ਦੂਜੀ, ਤੀਜੀ ਮੋਟਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। 84 ਮੋਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਡਲਹੈਂਡ ਪੱਥਰਬੁਧੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਬੈਟਰੀ ਨੂੰ ਭਰੋ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ ਆਤਮਾ ਕਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਪ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਹਾਂ, ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਬੈਟਰੀ ਡਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਏ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੈਟਰੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਨਾਲ ਆਤਮਾ 24 ਕੈਰੰਟ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੁਲੰਮੇ ਦੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਤਾਕਤ ਬਿਲਕੁਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ੋਭਾ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੈਟਰੀ ਭਰੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਯੋਗ ਲਗੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕੁੱਕੜ ਗਿਆਨੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਭਾਵੇਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੜੇ ਭਭਕੇ ਨਾਲ ਅਨੁਭਵ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੰਦਰ ਖਾਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜੋ ਵਰਨਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਇਵੇਂ ਅਵਸਥਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਫਿਰ ਯੋਗੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇੰਨੇ ਝੰਡਟ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਜਾਸਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਸਭ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਦੇਖ - ਰੇਖ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਸੂਕ ਦੀ ਯਾਦ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਪੱਕੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ - ਹੋ ਭਗਵਾਨ, ਪੂਜਾ ਵੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਨਿਰਾਕਰ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਫਿਰ ਪੂਜਾ ਥੋੜੀ ਕਰਨਗੇ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਥਾ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪਰਜਾ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹੈ ਹੀ ਭਗਵਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਜੋ ਵੀ ਸਭ ਥੱਲੇ ਹਨ - ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਡਰਾਮੇ ਦਾ

ਪਾਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਤਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬੰਨੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਹੋ। ਹਰ ਗੱਲ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤਕ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਤੱਕ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫਿਰ ਸਤੇ - ਰਜੇ - ਤਮੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਕਿਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ? ਕੋਈ ਪਾਪ ਦਾ ਖਿਆਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਗਾਇਨ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਇਥੋਂ ਦੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਅੱਲਾਦ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋਏ ਨਾ। ਫਿਰ ਵਿਕਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿਉਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਬਣ ਕੇ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਪ ਆਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਾਡੀ ਮਿੱਠੀ ਭੈਣ ਹੈ। ਉਹ ਲਵ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਲੱਡ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਦਲਕੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਣ ਜਾਏ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਹੈ ਵੀ ਸਹਿਜ ਯਾਦ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਏਡਾਪਟ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬੀ. ਕੇ. ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਚਲਨ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਟੀਚਰਸ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਚੰਚਲਤਾ ਚਲਦੀ ਹੈ? ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੱਚ ਨਾ ਦੱਸਿਆ, ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੰਡ ਪਾ ਜਾਏਗਾ। ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਸਮ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸੱਚੇ ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੱਚ ਕਹਿਣਗੇ। ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਵੀ ਸੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਟਰੱਬ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਸੱਤ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਗਪੌੜੇ। ਸ੍ਰੀ - ਸ੍ਰੀ 108 ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਂ ਮਾਲਾ ਹੈ ਨਾ, ਜੋ ਸਿਮਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਸਿਮਰਦੇ ਹਾਂ। ਬੋਧੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਵਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਦੀ ਵੀ ਮਾਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੋਲੋ, 108 ਦੀ ਜੋ ਮਾਲਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਤਾਂ ਹੈ ਨਿਰਕਾਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਪਟਰਾਈ ਮਤਲਬ ਮਹਾਰਾਈ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ, ਨਾਰੀ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਮਖਮਲ ਦੀ ਪਟਰਾਈ ਬਣਨਾ ਫਿਰ ਖਾਦੀ ਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਫਿਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਬਾਲਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਰਨੀ ਬਣੇ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਹੋ ਨਾ। ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੈਨਾਵਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਵੇਖੋ ਕੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੱਖਾਂ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਬਹੁਤ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਭਵ ਸੁਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ? ਡਾਇਰੀ ਰੱਖੋ - ਕਿੰਨਾਂ ਸਮਾਂ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ? ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਰੁਸਤਮ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਵੀ ਰੁਸਤਮ ਹੋਕੇ ਲੜਦੀ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਭਲਵਾਨ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਮਤਲਬ 5 ਵਿਕਾਰ। ਧਨ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਾਮਿਲ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਹ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਸ਼ਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਚਾਵੇ। ਤਾਂ ਉਹ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਐਸੇਸੀਏਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣਗੀਆਂ। ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਵੇਸ਼ਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। - ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਾਰਤ ਦੀ ਇਤਨੀ ਆਬਰੂ (ਇਜੱਤ) ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰੋ, ਸਾਡੇ ਮੁਆਫਿਕ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਮ ਛੀ - ਛੀ ਕੰਮ ਛੱਡ ਦੇਵੋ। ਰਹਿਮ ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਬਹੁਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਧੰਧਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਭ ਦੀ ਐਸੇਸੀਏਸ਼ਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਐਸੇਸੀਏਸ਼ਨ ਬਣਾਕੇ ਗੈਰਮਿੰਟ ਤੋਂ ਜੋ ਮਦਦ ਚਾਹੇ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੋ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਛੀ - ਛੀ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਯੂਨੀਅਨ ਬਹੁਤ ਪੱਕੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ 10 - 12 ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਜਾਣ ਸਮਝਾਉਣ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਵੀ ਚੰਗੀਆਂ ਹੋਣ। ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਯੁਗਲ ਹੋਵੇ, ਬੋਲੋ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਗੇ। ਸਾਰਾ ਝੁੰਡ ਦਾ ਝੁੰਡ ਜਾਵੇ। ਬੜੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਜਾਕੇ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸਭ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਆਪਣੇ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਭੀਖ ਤਾਂ ਮੰਗਦੇ ਨਹੀਂ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਅਜਿਹੇ ਪਲੈਨ ਬਣਾਓ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਹੋਵੇ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮਦਦ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨਿਕਲ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਆਪਣਾ ਸੰਗਠਨ ਬਣਾਓ। ਮੁੱਖ - ਮੁੱਖ ਨੂੰ ਚੁਣੋ, ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ

ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਫਰਾਖਦਿਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੋ ਝੱਟ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਨਿਕਲ ਪੈਣ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਇਹ ਸਰਵਿਸ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਗੀਤਾ ਦੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਉਠਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਬਾਪ ਤੋਂ ਛਿਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਆਪਣਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਵੀ ਸੌ ਗੁਣਾਂ ਪਾਪ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਸੀਂ ਮਿੱਠੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿੱਠੇ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੰਚਲਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਜਨ ਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਣਾ ਹੈ।

2. ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਫਰਾਖਦਿਲ ਬਣ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਭਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ (ਪੈਗਾਮ) ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਫ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਫ ਭਵ:
ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਫ ਸੋਮਝਣ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਫ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਫ ਹੈ - ਤੁਹਾਡੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਸੰਭਵ ਤੋਂ ਸੰਭਵ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਪਰ-ਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪਰ (ਨਿਆਰਾ) ਰਹਿਣਾ। ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਾ ਵੇਖਣਾ ਮਤਲਬ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਫ ਬਣਨ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਾਧਨ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੂਪੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਠੀਕ ਹੈ ਤਾਂ ਅਤਿਇੰਦਰਿਏ ਸੁੱਖ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਗਵਾਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

“ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਦੀ ਰੂਹ ਰੂਹਾਨਾ”

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ਼ ਦੇ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਇਮਰਜ ਕਰ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬਣੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਭ ਹਨ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤੇ ਕਹਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਕਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ਼ ਦੇ ਗੀਤੀ - ਰਸਮ ਜਾਂ ਮਾਨਿਅਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਇੱਕ ਮਾਨਿਅਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮੱਤ ਵਾਲੇ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਮੈਜੇਰਿਟੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਬੰਨ ਗਏ ਹਨ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ, ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਦੂਸਰਾ ਸਨੇਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਰਿਵਰਤਨ - ਸ਼ਕਤੀ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਲਾਇਆ। ਆਪਣਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਤੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਹਮਜਿਨਸ ਦੇ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਨੇਹ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੰਨਾਂ ਦੇਵਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਿਮੰਤ ਨਾਲ ਧਾਰਨ ਕਰ ਚੰਗਾ ਹੀ ਸਬੂਤ ਵਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਅੱਜ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਤੇ ਰੂਹ - ਰੂਹਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਅਵਿਅਕਤ ਦਾ ਵਿਅਕਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸੀਜਨ ਕਹੋ ਜਾਂ ਮਿਲਣ ਮੇਲਾ ਕਹੋ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਭ ਦਾ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਅਵਿਅਕਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸਦਾ ਦਾ ਮਿਲਣ ਹੈ ਹੀ ਅਤੇ ਸਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਲੇਕਿਨ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਦਵਾਰਾ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੱਦ ਰੱਖਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਅਵਿਅਕਤ ਰੂਪ ਦੇ ਮਿਲਣ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹੱਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਾਹੁਣ ਮਿਲਣ ਮਨਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਵਿਅਕਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਇਹ ਸੀਜਨ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਖ਼ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੰਪੰਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਿਲਣਾ ਮਤਲਬ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ। ਸਮਾਨ ਬਣੇ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਮਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸੀਜਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਤਾਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਆਪ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸੰਪੰਨ ਬਣ ਗਏ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ਼ ਦੇ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਆ ਸਕਦਾ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਵੀ ਆ ਸਕਦਾ, ਇਸਲਈ ਆਪਣਾ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਲੇਕਿਨ ਅਵਿਅਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ਼ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਇਮਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇੱਥੇ ਸਭ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵੇਂ ਫਿਰ ਵੀ ਰਹਿਣ ਆਦਿ ਦਾ ਸਭ ਪ੍ਰਬੰਧ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਵਿਅਕਤ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਲ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਕੀ ਲੇਕਿਨ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਅਵਿਅਕਤ ਵਤਨ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਲੱਖ ਹੋਣ ਫਿਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਲੱਗੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸੰਗਠਨ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇਮਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਚੰਗੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਜੇਰਟੀ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਖੇਡ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਰ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫਰਕ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਅਗਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਤੱਕ ਕੰਨਫਿਊਜ਼ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵਿੱਚ ਕਈ ਬੱਚੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵੇਖੇ। ਕਈ - ਕਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਖੇਡ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਵੇਖੇ। ਕੰਨਫਿਊਜ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਵੀ ਖੇਡ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਸ ਵਕਤ ਦਾ ਵੀਡੀਓ ਕੱਢ ਕੇ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਡਰਾਮਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਫਰਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣੇ ਹੋਏ ਗੰਭੀਰ ਵੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵੇਖੀ ਕਿ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਉਮੰਗ ਵੱਖ ਗੀਤੀ- ਰਸਮ ਮਾਨਿਅਤਾ ਨੂੰ ਝੱਟ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੇ ਮਿਕਸ ਨਾਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਾਨਿਤਾਵਾਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਇਨੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਟੇਟਲ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ਼ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ, ਅਟਲ, ਅਚਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੇਖੀਆਂ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਐਗਜ਼ਾਮਪਲ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪ੍ਰਵਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਪਾਵਰਫੁਲ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਵ੍ਰਿਤੀ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਤਨ ਵੇਖੇ। ਕਈ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਆਪਣੀ ਗੀਤੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਸੁਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦੇ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਰਥੀਆਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਨਾ ਵੀ ਹੋਣ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਝਟਕੂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਮਨ ਤੋਂ ਤਿਆਗ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਫਿਰ ਅੱਖ ਵੀ ਨਾ ਡੁੱਬੇ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ। ਅੱਜ ਟੇਟਲ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ

ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਰੂਹ ਰੂਹਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਿਕਲੇ। ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਰਚਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚੀ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ! ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਫਿਰ ਵੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸ਼ਿਵ ਵੰਸ਼ੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਿਵਕੁਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਅਵਾਹਨ ਕੀਤਾ ਮਤਲਬ ਰਚਨਾ ਰਚੀ। ਤਾਂ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ, ਅਵਾਹਨ ਨਾਲ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ।

ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਪਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੰਕਲਪ ਨੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਕਰ ਨੇੜੇ ਲਿਆਉਂਦਾ, ਇਸਲਈ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰ ਕੇ ਨੇੜੇ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਕਾਰਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਚੇਤੰਨਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚੇਤੰਨ ਸਬੰਧ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਹੁਣ ਬਚਪਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਚਲ ਅਡੋਲ ਬਣਾਉਣ ਦਾ, ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਖੇਡ ਕਰਨ ਦਾ ਵਕਤ ਖਤਮ ਹੋਇਆ। ਹੁਣ ਸਦਾ ਸਮਰੱਥ ਬਣ ਨਿਰਬਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦੇ ਚਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਬਲਤਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਰਬਲ ਬਣਾਵੋਗੇ। ਵਕਤ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਗਿਣਤੀ ਨਾਲ ਹੀ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਣਾ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਏ। ਹਾਲੇ ਤੇ ਗਿਣਤੀ ਵੱਧਨੀ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਾਲਣਾ ਲਈ, ਹੁਣ ਉਹ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜਿਵੇਂ 50 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਾਲੇ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ ਹੀ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਘੱਟ ਵਕਤ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਉਮੰਗ ਅਤੇ ਹਿਮੰਤ ਹੋਵੇ। ਹਾਲੇ ਇਹ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇਤਨੀਆਂ ਜਮਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਸਕੇ। ਸਿਰਫ ਸਹਿਯੋਗ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲ ਵੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦੋ ਵਰ੍ਹੇ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਿਖ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ ਨਾ, ਲਾਸ਼ੂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਚਾਰ ਸਟੇਜੀਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਰ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ 10 - 12 ਜਨਮ ਵੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਹੋਣ। ਤਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਘੱਟ ਵਕਤ ਵਿੱਚ ਸ੍ਵੇਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਲਾਈਫ ਦਾ ਵੀ ਅਤੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦਾ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕੋਰਸ ਕਰਵਾਉਣਾ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਮਤਲਬ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣਾ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣਾ। ਘੱਟ ਵਕਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਕ ਪਾਸ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਨਾਲ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਪਹੁੰਚੋਗੇ ਨਾ, ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਯੋਗੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ। ਸਹਿਯੋਗੀ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮੀਪ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਪ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਪਰ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੋਵੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਜਾਣਾ। ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਣਾ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾ ਬਣ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੱਕਾ ਸੰਕਲਪ ਸਦਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਅੱਛਾ!

ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨੇਹ ਸੰਪੰਨ ਯਾਦਪਿਆਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ, ਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵੈਰਾਇਟੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਇੱਕ ਦੇ ਬਣ ਗਏ। ਹੁਣ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਨਸਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਆਪਣਾ ਘਰ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਸਥਾਨ ਮਤਲਬ ਆਪਣਾ ਘਰ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦੇ ਇੰਨੇ ਘਰ ਹੋਣ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ-ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣਕਾਰ ਕਿੱਥੇ - ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਤਾਂ ਕਹੋਗੇ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਜਾਵੇ ਆਪਣਾ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਆਧਿਕਾਰੀ ਹੋ ਗਏ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹੋ ਗਏ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਹਰ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ

ਥੋੜੀ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਐਗਜ਼ਾਮਪਲ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਦੂਜੇ ਸਹਿਜ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸੰਕਲਪ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਦਾ ਆਪੇ ਵੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਨਾਲ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੋ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ਼ ਦੇ ਜੋ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੁੱਜੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਸਭ ਪੁੱਜੇ ਹਨ। ਸਭ ਦੇ ਰਿਸਪਾਂਡ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਦਮਾਪਦਮ ਗੁਣਾਂ ਦਿਲ ਨਾਲ ਯਾਦ - ਪਿਆਰ ਵੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾਂ ਹੁਣ ਉਮੰਗ -ਉਤਸਾਹ, ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਪਦਮਗੁਣਾਂ ਵਧਾਵੇ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ, ਲਿਖਿਆ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ। ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ। ਤੀਜੀ ਗੱਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸੰਸਕਾਰ ਜਾਂ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੀ ਹਲਚਲ ਨਾਲ ਦਿਲਸਿਖਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ। ਸਦਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੰਬਾਇੰਡ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਦਿਲਸਿਖਸਤ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਅੱਗੇ ਉੱਡਦੇ ਰਹੋ। ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਹੋਇਆ ਮਤਲਬ ਬੋਲ ਉੱਤਰਿਆ। ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪਿਛਲੇ ਬੋਲ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਦੇ ਜਾਵੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੋਚੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਵਿਅਰਥ ਸੋਚ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੇ - ਚਾਰ ਵਾਰ ਮੁਰਲੀ ਪੜ੍ਹੋ। ਮੰਨਨ ਕਰੋ, ਪੜ੍ਹਦੇ ਜਾਵੇ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਪੁਆਇੰਟ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮਝਾ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੇਰਨਾਵਾਂ

ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ਼, ਭਾਵੇਂ ਦੇਸ਼ ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਈ ਅਜਿਹੇ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਜਗ੍ਹਾ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਧਾਰਨ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਮਾਲਾਮਾਲ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਕਈ ਹਨ ਜੋ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਵਕਤ ਤੋਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਆਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਸ ਪੂਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹਾਰਥੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਲਾਨ ਬਣਾਕੇ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਸ਼ਾ ਦੇ ਦੀਵੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਰੱਖੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਗਾਉਣ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਸ਼ਾ ਦੇ ਦੀਵੇ ਜਗਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਮਹਾਰਥੀ ਮਿਲ ਕੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਏਰੀਆ ਵੰਡ, ਪਿੰਡ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਜ਼ ਦੇ ਕਾਰਣ ਜਾਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਰ ਜੇ ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਜਗ੍ਹਾ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੀ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਫਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਟਾਈਮ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਫਾਈਲ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਹਾਰਥੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚਾਂਸ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ - ਸਭ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾਦੀ ਜਾਵੇ। ਨਹੀਂ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਹੀ ਦਾਦੀ ਸਭ ਤਰਫ਼ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਤਾਂ 5 ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗ ਜਾਣ। ਅਤੇ ਫਿਰ 5 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨਾ ਆਵੇ ਇਹ ਮੰਜੂਰ ਹੈ? ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਸੀਜ਼ਨ ਇੱਥੇ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਦਾਦੀ ਚੱਕਰ ਤੇ ਜਾਵੇ ਇਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ ਇਸਲਈ ਮਹਾਰਥੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾਉਣਾ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦਾ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਾਹਰ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਤੱਪਸਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ - ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਜਰੂਰ ਹੋਣ। ਸਿਰਫ਼ ਫੰਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਭੱਜ - ਦੌੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾਓ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਿਫਰੇਸ਼ਮੈਂਟ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ.ਜ਼ ਦਾ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਹੋ ਜਾਵੇ ਲੇਕਿਨ ਸਾਰਟ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੋਵੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਮੰਗ ਉਤਸਾਹ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੇ। ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਣਨ ਦਾ ਹਿਮੰਤ ਉਲਾਸ ਭਰੇ। ਤਾਂ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ਼ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਰਕਮਸਟਾਂਸਿਜ਼ ਵੀ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਇਸਲਈ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਭਵ:
ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾਕੇਂਦਰ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਰੂਹਾਨੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਣਾਓ ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹਿਜ ਉੱਨਤੀ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਵੀ ਬਾਹਰ ਦੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੋਂ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਵੇ। ਸਹਿਜ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬਣੇ ਅਤੇ ਬਣਾਓ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇ ਕਿ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਸਹਿਜ ਹੀ ਉੱਨਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਰਦਾਨੀ ਬਣ ਸੁਭ ਭਾਵਨ ਅਤੇ ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਇਵੇਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ ਜੋ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ ਮੈਂ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਏਕਾਂਤ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਏਕਾਂਤ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇ ਮਤਲਬ ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਇਵੇਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ (ਚਮੜੀ) ਨੂੰ ਛੱਡ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ। ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹੋ ਜਾਓ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਮਰ ਗਏ। ਬਸ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਿਵ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਨਾਲ ਦੇਹ ਭਾਨ ਟੁੱਟਦਾ ਜਾਏਗਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ ਜੱਦ ਇੱਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਪਾਰੂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹਾਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ। ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ, ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰਗਨਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਵੀ ਲਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਲਵੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਦੇਹ ਨੂੰ ਭੁਲਦੇ ਜਾਓ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਟ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਮੌਤ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਆਤਮਾ ਦਾ ਯੋਗ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ, ਘਰ ਤੋਂ ਮਰ ਗਏ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਆਪ ਮੁਏ ਮਰ ਗਈ ਦੁਨੀਆਂ। ਹੁਣ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਉਡਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡੋ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਸਮਝੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਫਿਰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਕਰੀਏ। ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਠਰੀ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ ਬੈਠ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਹਨ, ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਤਾਂ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਖ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਗੱਲ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹੈ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਇਵੇਂ ਬੈਠ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਮਰ ਵੀ ਵਧੇਗੀ। ਅੰਦਰ ਇਹ ਚਿੰਤਨ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮ ਤਤ੍ਵ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਯਾਦ ਕੋਈ ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਇਆ ਕਿ ਆਇਆ ਤੁਹਾਡੀ ਸੱਚੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਗੋਦ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਵਦਰਸਨ ਚੱਕ੍ਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਨਾ ਚੱਕਰ ਦਾ। ਉਹ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਿੰਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਮਤਲਬ - ਆਦਿ ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਾਗੀਰਥ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਦੂਜੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਨ ਪਾਵਨ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਨ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਆਦਿ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਵੀ ਆਤਮਾ ਪਾਵਨ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਸਭ ਪਤਿਤ ਹੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇਗੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਏਕਾਂਤ ਵੀ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਕਾਂਤ। ਇਹ ਚਮੜੀ ਛੁਟ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤਤ੍ਵ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ - ਰਹਿੰਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਸ ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੱਪਸਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਧੱਕੇ ਖਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਟਾਈਮ ਨਿਕਾਲਣਾ

ਹੈ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਾ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਬਾਪ - ਟੀਚਰ - ਗੁਰੂ ਸਭ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ। ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਕਠੋਰੀ ਵਿੱਚ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਓ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਟਾਈਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਟਾਈਮ ਮਿਲੇ ਇਹ ਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਘਰ ਹੈ, ਬਾਪ ਦੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰੇ ਦੇ ਢੇਰ ਦੁਕਾਨ ਹਨ, ਹੋਰ ਵੀ ਵ੍ਰਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਧੰਦੇ ਆਦਿ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨੀਂਦ ਵੀ ਫਿੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਪਾਰ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸ਼ਰਾਫ਼ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਮੱਟਾ - ਸੱਟਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਆਦਿ ਲੈਕੇ ਨਵਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਧੰਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਪਾਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਦਾ ਹੀ ਖਿਆਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਰੋ। ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਨੀਂਦ ਫਿੱਟ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾ ਆਵੇਗਾ। ਕਮਾਈ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਗਦੇ ਹਨ। ਸੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਵੀ ਦੁਕਾਨ ਖੁਲਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਮਾਈ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕ੍ਰਧਾਰੀ ਬਣਨਗੇ, ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ ਬਣਨਗੇ। 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਧਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ, ਬਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘਾਟਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰ ਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਬੋਝ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਵਿਨਾਸੀ ਧਨ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੈਲਯੂਏਬਲ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਰਤਨ ਕੱਢਣੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਜਿਵੇਂ ਆਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਬਹੁਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਕੰਮ ਆਉਣੀ ਹੈ। ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਫੁਰਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਮੰਦਿਰਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੈਜ ਜ਼ਰੂਰ ਲਗਾ ਰਹੇ। ਸਭ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਲਟਰੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਫਿਰ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਏਮ - ਆਬਜੈਕਟ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਟ੍ਰਾਂਸਲਾਈਟ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਬੈਟਰੀ ਸਹਿਤ ਉਠਾਕੇ ਪਰਿਕਰਮਾ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ, ਇਹ ਰਾਜ ਅਸੀਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਸਭ ਤੋਂ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਹੈ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਬਹੁਤ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ ਨਾ। ਇਹ ਸਵਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਗੀਤਾ ਦਾ ਸਪਤਾਹ ਮਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਪਲਾਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫ਼ਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਲੈਣਾ ਪਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਭ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਹ ਗੀਤਾ ਦੇ ਅੱਖਰ ਹਨ ਨਾ। ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਹ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਲਿਟਰੇਚਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਾਤ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਹੋਵੇਗੀ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਕਿੰਨੀ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸਨ। ਮਨੁੱਖ ਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੋਵੇ। ਮਨੁੱਖ ਜੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸੇ ਹੁਣ ਆਸਾਰ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇਗੀ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੀਰ ਲੱਗੇਗਾ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਥੋੜੇ ਅੱਖਰ ਹੀ ਬੋਲਣੇ ਹਨ। ਜਾਸਤੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ। ਗੀਤ, ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਬਾਬਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਰੀਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਹੀ ਹੋਰ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਬਸ। ਸਲੋਗਨ ਵੀ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਪੜ੍ਹਕੇ ਜਾਗਣ। ਬੱਚੇ ਵ੍ਰਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਖਜਾਨਾ ਤਾਂ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਫਿਰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। 5 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੰਨਾ ਅਨਾਜ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਨਾਜ ਦੀ ਕਦੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਵੇਂ ਹਾਲਤ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਅਨਾਜ ਖਾਨ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਅਨਾਜ ਕੋਈ ਸਸਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਥੋੜੀ ਬਹੁਤ ਤਕਲੀਫ਼ ਤਾਂ ਸਹਿਣ ਕਰਨੀ ਹੀ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ ਜੈਸੀ ਖੁਰਾਕ ਨਹੀਂ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀ ਸੁਖ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਦਾ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜੇ ਵੀ ਸਪੈਲਿੰਗ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਝਾੜ ਇੱਥੇ ਹੀ ਵਧਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਝਾੜ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ ਹੀ ਪਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ, ਵ੍ਰਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਤਕਲੀਫ਼ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਆਕੇ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ,

ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਕੀ ਦੇਣਗੇ ਸਦਗਤੀ ਦੀ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਭਵਿੱਖ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਨਵਾਂ ਸਪੈਲਿੰਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ ਪੌਦਿਆਂ ਨੂੰ ਗਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਕੇ ਫਿਰ ਥੱਲੇ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਪੌਦਾ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹੋ ਫਿਰ ਸੱਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਪਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਅਜੁਣ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਲਿਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁਣ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਕਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਫੀਚਰਸ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਤਾਂ ਇਥੇ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਆਉਣਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੂਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਉਹ ਫਿਰ ਦੁਆਪਰ ਵਿੱਚ ਕਿਥੋਂ ਆਏਗਾ। ਇਸ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇਹ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੋਲਾ, ਝਾੜ ਆਦਿ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਘੱਟ ਥੋੜੀ ਹਨ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸਭ ਚਿੱਤਰ ਟ੍ਰਾਂਸਲਾਈਟ ਦੇ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਸਭ ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਚਿੱਤਰ ਹੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਵਿਹੰਗ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬੱਚੇ ਇੰਨੇ ਆਉਣਗੇ ਜੋ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਫੇਰ ਆਉਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਹਾਡਾ ਫੇਰਸ ਵੱਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਫੁੱਲ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਟੱਚ ਕਰੋ। ਟੱਚ ਕੋਈ ਬਾਬਾ ਥੋੜੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਟੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਗੇ ਨਾ। ਬਹੁਤ ਬੱਚਿਆਂ ਲਿਖਦੀਆਂ ਹਨ - ਸਾਡੇ ਪਤੀ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਟੱਚ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਟੱਚ ਕਰਣਗੇ ਫਿਰ ਤਾਂ ਸਭ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਣ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾਈ ਖ਼ਿਦਮਤਗਾਰ ਹੋ ਨਾ। ਸੱਚ - ਸੱਚ ਗੱਲ ਬਾਬਾ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਕੀ - ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਚਿੱਤਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਪੌੜੀ ਦਾ ਵੀ ਲੈ ਜਾਣਾ ਪਵੇ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਥਾਪਨਾ ਤਾਂ ਹੋਈ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੈਂਜ਼ ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੱਖਾਂ ਬਣਾਓ। ਟ੍ਰੇਨ ਦੀ ਟਿਕਟ ਲੈਕੇ 100 ਮਾਇਲ ਤਕ ਸਰਵਿਸ ਕਰਕੇ ਆਓ। ਇੱਕ ਡਿੱਬੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਤੀਜੇ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲੇ ਹਨ, ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਖੁਦਾਈ ਖ਼ਿਦਮਤਗਾਰ ਬਣ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਂਕ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮਿਲੇ ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇ ਜੋ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਇਸ ਸਟੇਜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ। ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਏ।

ਵਰਦਾਨ:- ਭਿੰਨਤਾ ਨੂੰ ਮਿਟਾਕੇ ਏਕਤਾ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਭਵ:

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਕਈ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਇੱਕ। ਤੁਹਾਡੀ ਏਕਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਰਮ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਕੇ ਭਿੰਨਤਾ ਨੂੰ ਮਿਟਾਓ ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਲਿਆਓ ਤੱਦ ਕਹਿਣਗੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀ। ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਸਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੱਡੀਆਂ ਵੀ ਸਵਾਹ ਕੀਤੀਆਂ ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਰਮਾਤਮ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਹੋ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਦੁਖਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੁਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣ, ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਬਣੇ, ਦੁਖ ਦੇਣ ਦਾ ਕਦੇ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਾ ਆਵੇ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਰਤੱਵ ਕੀ ਹੈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਹਾਡਾ ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਰਤੱਵਿਆ ਹੈ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਸਦਾ ਰਤਨ ਕੱਢਣਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕਦੇ ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਬਾਪ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚੇ 1. ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਆਸੂਰੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। 2. ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਦਾ ਖਿਆਲ ਨਾ ਆਵੇ 3. ਨਿੰਦਾ - ਸਤੂਤੀ, ਮਾਨ - ਅਪਮਾਨ ਸਭ ਕੁਝ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੁਝ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣਾ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ।
- ਗੀਤ:-** ਤੂੰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਗਿਆਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਹੈ - ਭਗਤ ਲੋਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਸ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜੋ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣਦੇ ਹੋ? ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਿਰਫ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਚਾਣ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿੰਨਾ ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਸਭ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਬਾ ਲੂਣ ਪਾਣੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਲਈ ਨਫਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਨਫਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਲਯੁਗੀ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹਾਂ ਭਾਈ - ਭਾਈ। ਇੱਥੇ ਜਦੋਂ ਕਰਮਖੇਤ੍ਰ ਤੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹਾਂ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਉਹ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਮਤਲਬ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ, ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹੋਣਾ ਅਸੂਰਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਪਰਦਾਇ ਕਹਿਲਵਾ ਕੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਣਾ ਉਸਨੂੰ ਅਸੂਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਹੀ ਦੁਖਹਰਤਾ, ਸੁਖਕਰਤਾ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਤਾਂ ਦੁਖ ਦੇਣ ਦਾ ਖਿਆਲ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ, ਨਾਕਿ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਪਰਦਾਇ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ। ਉਹ ਕਦੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਬਿਗਰ ਕਲਿਆਣ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਦੇ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਕਦੇ ਤੱਕ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ। ਚਾਰਟ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ - ਸਾਡਾ ਰਜਿਸਟਰ ਸੁਧਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਹੀ ਆਸੂਰੀ ਚਲਨ ਹੈ? ਬਾਬਾ ਸਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਨਿੰਦਾ - ਸਤੂਤੀ, ਮਾਨ - ਅਪਮਾਨ, ਠੰਡੀ - ਗਰਮੀ ਸਭ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹੋਰ ਕਹਿ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਬੱਚੇ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਗੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਗੈਰਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਇਮ ਹੈ - ਕੋਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਘਸੁੰਨ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕਦੇ। ਕੰਪਲੇਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲਾਅ ਉਠਾਉਣਾ ਗੈਰਮਿੰਟ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗੈਰਮਿੰਟ ਦੇ ਕੋਲ ਆਵੋ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਲਵੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਆਪਣਾ ਘਰ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰੋਜ ਕਚਿਹਰੀ ਕਰੋ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਰਡਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਮਝੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਦਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਸਮਝੋ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਰੱਥ ਲਿਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਬਾਪ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪ੍ਰਤੱਖ। ਜੇ ਵੀ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਸਮਝੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਫ਼ ਰਹੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਵਰਸਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਰਿਗਾਰਡ, ਰਾਇਲਟੀ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਸੈਕਿੰਡ, ਥਰਡ ਬਣੇ, ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਤਾਂ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਬਣੇ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਾਸ - ਦਾਸੀ ਬਣੇ। ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਨਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਚੈਵੀਗੁਣ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਆਸੂਰੀ ਚਲਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਇਹ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ,

ਇੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਭੂਤ ਆਉਣ ਨਾਲ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਆਸੂਰੀ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਸੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਰੂਪ ਬਸੰਤ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਰਤਨ ਹੀ ਨਿਕਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪੱਥਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਆਸੂਰੀ ਬੁੱਧੀ ਹੋਏ।

ਗੀਤ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੁਖ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਵੇਗੇ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਵੇਸਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ ਘਰ ਦੀ ਗੱਗਾ ਦਾ ਮਾਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਘਰ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਇਤਨਾ ਮਾਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਜਦਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਹੈ ਫਿਰ ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਦੁਆਰੇ ਆਦਿ ਇੰਨਾ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਕਿਓਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੱਥਰ ਦਾ ਹੀ ਲਿੰਗ। ਪਹਾੜਾਂ ਤੋਂ ਪੱਥਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਘਿਸ - ਘਿਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚ ਸੋਨਾ ਵੀ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੋਨੇ ਦਾ ਕੈਲਾਸ਼ ਪਰਬਤ। ਸੋਨਾ ਪਹਾੜਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਥੋੜਾ - ਥੋੜਾ ਸੋਨਾ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਪੱਥਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਗੋਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੇਚਦੇ ਹਨ। ਮਾਰਬਲ ਦਾ ਵੀ ਖਾਸ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਭਟਕਦੇ ਕਿਓਂ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਗੜ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪੈਸੇ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੱਕਾ ਖਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਖੇਡ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸਮਝ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਸੁਖ ਦਾ ਰਸਤਾ, ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਸਤਯੁਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਪਰਜਾ ਸਭ ਨਰਕ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਜਦ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਬੁੰਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਥੋੜਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਆਉਣਗੇ, ਬਾਕੀ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ

ਉਤੇ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਗੰਗਾਜਲ ਦੀ ਇੱਕ ਲੇਟੀ ਵੀ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲੇਟੀ ਭਰਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਬੁੰਦ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਏ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗੰਗਾ ਜਲ ਭਰਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ।

ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਮਾਇਆ ਬੜਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਥੱਪੜ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਵਿਕਰਮ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਚਹਿਰੀ, ਕਰੇ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੀ ਕਚਹਿਰੀ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਰੋ, ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨਕਰੋ। ਜੇ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਪਾਉਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਜਾਸਤੀ ਬਣਨਗੇ, ਉੰਨਾ ਆਪਣਾ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਠਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਗਾਹ ਬੈਠਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਟਰੇਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਕੌਣ ਹੈ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਵਰਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰਾਜਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਸੋ ਵੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਤਾਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਹ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੋਇਆ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਕੁਹਾੜੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਚਾਰਟ ਲਿਖਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਡਰ ਰਹੇਗਾ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਚਾਲ - ਚਲਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਫ਼ਲਤ ਛੱਡੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦਾ ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਕੀ - ਕਲਪ ਕਲਪ ਇਹ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਜਾਕੇ ਬਣਾਂਗੇ। ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸੀ - ਫਲਾਣੀ ਦਾਸੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਨੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਬਗ਼ੈਰ ਸਜਾ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਾਇਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯੁਕਤੀਆਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਮਝਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਬੋਲੋ, ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਬੱਚੇ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰੂ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਓ। ਮਾਇਆਜੀਤੇ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੋ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਨ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ, ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਾਵੇ। ਮੈਨੂੰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਓਂ ਧਕੇਲਦੇ ਹੋ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਬਹੁਤ ਬੱਚੀਆਂ

ਹਨ - ਸਮਝਾਉਂਦੇ - ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਅਖੀਰ ਪਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਪਤੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਹੈ, ਇਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਆ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਜਿੱਤ ਕਦੀ ਹਾਰ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਣਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਪਵੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹਨ - ਉਹ ਕੀ ਕੰਮ ਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੋਈ ਕਾਮਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਸਭ ਸਤਿਸੰਗਾਂ ਆਦਿ ਵਿਚ ਤਾਂ ਹੈ - ਕੰਨਰਸ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਲਪਕਾਲ ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਪ ਤੋਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਸੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸੁਖ - ਸਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ ਤੱਦ ਤਾਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਬੈਜ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਇਆ ਰਹੇ। ਸਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਸੁਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਆਸੂਰੀ ਚਲਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਾਂ? ਮਾਇਆ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੋ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਮਾਇਆ ਨੇ ਇਹ ਵਿਕਰਮ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਕੋਈ ਸੱਚ ਦੱਸਦੇ, ਕੋਈ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣ ਨਾਲ ਸੋਗੁਣਾ ਦੰਡ ਪਾ ਲੈਂਦੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਆਦਤ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿਚ ਲਿਖੋ ਅਤੇ ਦੱਸ ਦਿਉ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਅੱਧਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ, ਛਿਪਾ ਲੈਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਰਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਸ਼ਰਾਪ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਦੱਸਣ ਕਾਰਣ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇ ਬਦਲੇ 100 ਵਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਲੱਤ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿਚ ਸਭ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ - ਇਹ ਬਣਨਗੇ, ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਾਰਕਸ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਰਿਜਲਟ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਾਰਕਸ ਦਾ ਪਤਾ ਪਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਾਰ - ਜ਼ਾਰ ਰੋਣਗੇ। ਫਿਰ ਕੀ ਕਰ ਸਕਣਗੇ? ਰਿਜਲਟ ਤਾਂ ਨਿਕਲ ਗਈ ਨਾ। ਜੇ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਹ ਲੈ ਲਿਆ। ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹਾਲੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਵਿਕਰਮ ਰਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਇਸਲਈ ਯੋਗ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਣ ਤੋਂ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵਿਖਾਈ ਪੈਣਗੀਆਂ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਤੁਹਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੇਖੋਗੇ ਲੜਾਈ ਸਿਰ ਤੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਸ਼ ਹੋਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਸੂਰੀ ਚਲਨ ਨਹੀਂ ਚਲਣੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਚਲਨ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੇ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਕਰਨਾ ਪਵੇ।

2. ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੁਖ ਤੋਂ ਆਸੂਰੀ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣੇ ਹਨ। ਸੰਗ ਦੀ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਨਸਾ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਫ੍ਰੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਾਇਬਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਕੰਬਾਈਂਡ ਭਵ: ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਸਥੂਲ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਗੁਲਾਬ, ਚੰਦਨ ਅਤੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫਲਾਓ। ਇਵੇਂ ਆਪ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਕੰਬਾਈਂਡ ਬਣ ਮਨਸਾ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਫ੍ਰੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਖ - ਸਾਂਤੀ, ਪ੍ਰੇਮ, ਆਨੰਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਫੈਲਾਓ। ਰੋਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਫਾਉਂਟੇਨ ਦੇ ਮਾਫਿਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਗੁਲਾਵਾਸ਼ੀ ਪਾਓ। ਸਿਰਫ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਸਵਿੱਚ ਓਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਜੇ ਅਸੁੱਧ ਫ੍ਰੀਤੀਆਂ ਦੀ ਬਦਬੂ ਹੈ ਉਹ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਖ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਕੇ ਬੈਠੋ, ਅੰਦਰ ਘੋਟਦੇ ਰਹੋ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ...ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ, ਸੱਚਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਦੇ ਜਾਓਗੇ, ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਕਿਸ ਇੱਕ ਲਾਅ (ਨਿਯਮ) ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ?

ਉੱਤਰ:- ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਨਾਟਕ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਨੂੰ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਹੇ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੈਠ ਜਾਈਏ - ਤਾਂ ਇਥੇ ਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਬੈਠੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ ਕੇ ਬੈਠੋ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਮਝਾਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਬੇਸਮਝ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਗਈ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਫੱਸ ਪਿਆ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਬੇਸਮਝ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਬੱਚੇ ਬੇਸਮਝ ਹੋਏ ਪਏ ਹਨ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕਈ ਤਾਂ ਬਣ ਗਏ ਹਨ, ਕਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਬੇਸਮਝ ਬਣਨ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਵਿੱਚ ਬੇਸਮਝ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਡਿੱਗਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਮਿਲੀ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਬਹੁਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ...ਸੀ। ਫਿਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਿਰਗੁਣ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਖੇਡ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ - ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਨਵੇਂ ਹਨ ਉਹ ਚੰਗੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਬੇਸਮਝ ਦੇ ਬੇਸਮਝ ਹੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਉਣ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਬੇਸਮਝ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪੂਜਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸਮਝਦਾਰ ਸੀ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਬੇਸਮਝ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਕਿੰਨੇ ਸਮਝਦਾਰ ਸੀ, ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੱਤ ਤਤਵਮ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਵੇਂ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਬਾਪ ਹੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਸਮਝਦਾਰ ਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਵੀ ਹੈ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਵੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਵੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਕਹਿ ਕਿਵੇਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਦਵਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਯੋਗ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਭਵਿੱਖ 21 ਜਨਮ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਰੋਗ, ਦੁੱਖ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਹੀ ਦਵਾਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਬੈਰੀਸਟਰੀ ਵੀ ਕਰਨਗੇ, ਇੰਜਿਨੀਅਰੀ ਵੀ ਕਰਨਗੇ। ਨਹੀਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਧੰਦੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਿਤਪੁਣੇ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸੂਰਗ ਨੂੰ ਹੀ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਖ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹੀਏ, ਪਰ ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ। ਬੱਚੇ ਨਾਟਕ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਗਏ ਹਨ। ਜੱਦ ਐਕਟਰਸ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਹੋਵੇਗਾ ਤੱਦ ਬਾਹਰ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆਕੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਵ ਦੇ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਸਰਵ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਪਾਣੀ ਆਦਿ ਸਭ ਤੱਤਵ ਹਨ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨਗੇ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹਨਯੋਗ ਦਾ ਵੀ ਪਾਰ੍ਵ ਆਤਮਾ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਜੇ ਸਮਝਦਾਰ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਯੁਕਤੀ ਰਚੇ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝੇ - ਕਿਵੇਂ ਪੂਜਿਆ ਸੇ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਿਆ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪੁਜਾਰੀ ਹਨ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਪਾਵਨ ਨੂੰ ਪੂਜਿਆ, ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਪੁਜਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਹਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸੰਪੂਰਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਮੁਖ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਸਚਾਈ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਚਾਰਟ ਲਿਖੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਹੋ

ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਤੁਸੀਂ ਅਰਥ ਸਾਹਿਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਹਰ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੱਚੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਰਕੇ ਦਿਲ ਲੈਣ ਲਈ ਕੁਝ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੀ ਹੈ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਇਸਲਈ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਸਹਿਤ ਪਾਵਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਹੀ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਸਹਿਤ ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ ਨਾ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਹੁਣ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਤਾਂ ਫੁਲ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੰਡੇ ਜਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ.....ਅਸੀਂ ਪਾਪੀ ਕਪਟੀ ਹਾਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੰਡਾ ਹੈ - ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਹਿਣ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੇ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਭਗੀਰਥ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਬਣਾਉਣਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਪੁਰਾਣੀ ਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਰਚਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਰਮਭੋਗ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਭੋਗਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਵੇ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਕੀ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ। ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਕਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਮੁੰਡਾਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੈਠੇ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੇ ਨਾਰਾਇਣ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਭੋਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਨੌਬਰਵਨ ਵਿੱਚ। ਬਾਬਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਅੱਖ ਹੀ ਖੁਲ ਗਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਸਾਡੀਆਂ ਤਾਂ ਅੱਖਾਂ ਹੀ ਖੁਲ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਤਾਂ ਖੁਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਜੇ ਹੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਹਾਂ - ਮੇਰੀ ਅੱਖਾਂ ਖੁਲ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਫਰਸਟ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਹ ਸਮਝ ਬੈਠੇ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਭੁੱਲ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸਮਝ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬੈਠੋ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਟਦੇ ਰਹੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਨਾ ਸਮਝਣ ਕਾਰਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਵੀ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਦੇਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਾਏ ਰਾਮ, ਪਰ ਈਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਰਾਮ ਕੌਣ ਹੈ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਇਕੱਠਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਵਜੇਯੰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ। ਲੇਕਿਕ, ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ ਅਲੇਕਿਕ ਬਾਪ। ਇਹ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਪ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਗਿਆਨੀ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਅਗਿਆਨ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਹੈ ਦਿਨ, ਭਗਤੀ ਤੋਂ ਹੈ ਰਾਤ। ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲੀ ਡੇ ਵੀ ਉੱਡਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ - ਸਭ ਦੀ ਜਯੋਤੀ ਜਗਾਉਣਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬੱਤੀਆਂ ਆਦਿ ਜਗਾਓਗੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਦਿਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਰਥ ਸਹਿਤ। ਉਹ ਲੋਕ ਥੋੜੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਭਾਸ਼ਣ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ, ਇਥੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਰਿਧੀ - ਸਿੰਧੀ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਵਿਲ ਸੇਲ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਿੰਧੀ ਗੱਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਸਚਾਈ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ

ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਹੈ।

2. ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੰਡਾ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਘਨ ਪਰੂਫ ਚਮਕੀਲੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਡਰੈਸ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਭਵ:
ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਸਰਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਮਾਰਕ ਨੂੰ ਵਿਦਾਈ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੁੱਲ ਸਟਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਫੁੱਲ ਸਟਾਕ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਘਨ ਪਰੂਫ ਚਮਕੀਲੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਡਰੈਸ ਪਾ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਡ੍ਰੈਸ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨਣਾ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸਰਵ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨਾਲ ਸਜੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਸਤਰਧਾਰੀ ਸੰਪੰਨ ਮੂਰਤ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪ ਦੇ ਆਸਨ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪੈਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਅਭਿਆਸ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਫਰਸਟ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮਾਤੇਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਂਵਾਕ

"ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀ ਨਾਲੇਜ ਸਰਵ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ"

ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਖ ਪੁਆਇੰਟ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਰੱਖਣੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਝਾੜ ਦਾ ਬੀਜ ਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਨਾਲੇਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਹਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਮਤ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸਬ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਨਾ ਵੀ ਉਠਾ ਸਕਣ, ਸਾਡੇ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਾ ਆਉਣ ਪਰ ਸਭ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣ ਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਗੇ। ਇਸ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਦ ਜਰੂਰ ਪਾਉਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਯੋਗ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਮੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਮਗਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਇਸ ਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

"ਅਜਪਾਜਾਪ ਅਰਥਾਤ ਨਿਰੰਤਰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਯਾਦ"

ਇਹ ਜੋ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਸ਼ਵਾਸੇ ਸ਼ਵਾਸ ਅਜਪਾਜਾਪ ਜੱਪਦੇ ਰਹੇ ਉਸ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਜਪਾਜਾਪ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਹੈ ਜਾਪ ਦੇ ਬਗੈਰ ਸ਼ਵਾਸੇ - ਸ਼ਵਾਸ ਆਪਣਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਆਪਣੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇਹ ਈਸ਼ਵਰੀ ਯਾਦ ਸ਼ਵਾਸੇ - ਸ਼ਵਾਸ ਕਾਇਮ ਚਲਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨਿਰੰਤਰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਅਜਪਾਜਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਮੁਖ ਤੋਂ ਜਾਪ ਜਪਣਾ ਮਤਲਬ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਹਿਣਾ, ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੰਤਰ ਉੱਚਾਰਨ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਚਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਮੁਖ ਤੋਂ ਮੰਤਰ ਉੱਚਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਹੈ ਅਜਪਾਜਾਪ। ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਇੱਕ ਵਿੱਚਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਅਜਪਾਜਾਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਪਣ ਦੀ ਵੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਂਤਰਿਕ ਬੈਠ ਕੋਈ ਮੂਰਤੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਨਾ ਕੁਝ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਨਿਰੰਤਰ ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ ਪਰ ਅਸੀਂ ਜੋ ਈਸ਼ਵਰੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਹੀ ਨਿਰੰਤਰ ਚਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਮਝੋ ਬੱਚਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਦਾ ਫੋਟੋ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮਨਸਾ - ਵਾਚ - ਕਰਮਨਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਕਿਉਪੇਸ਼ਨ, ਐਕਟੀਵਿਟੀ, ਗੁਣਾਂ ਸਾਹਿਤ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਬਸ, ਇਹ ਯਾਦ ਆਉਣ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਦੀ ਵੀ ਉਹ ਐਕਟ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਸਨ ਸ਼ੋਜ ਫਾਦਰ ਕਰਨਗੇ। ਵੈਸੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਲ ਅੰਦਰੋਂ ਮਿਟਾਏ, ਉਸ ਇੱਕ ਹੀ ਅਸਲੀ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਪਰਮਪਿਤਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ, ਖਾਂਦੇ - ਪੀਂਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਚਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਸ ਨੈਚੁਰਲ ਯਾਦ ਨੂੰ ਹੀ ਅਜਪਾਜਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ - ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉਣ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ - ਨਸ਼ਾ ਰਹੇ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਖੁਦ ਭਗਵਾਨ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਭਾਵਨਾ ਕਿਹੜੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਤੁਹਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ - ਕਲਪ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੋਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸੁਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ੁੱਧ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੀਸ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨਾ ਹੀ ਪੀਸ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਜਦੋਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ, ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜੇ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਟੀਚਰ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਟੀਚਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਰ ਵੀ ਬਲੱਡ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਆਪਣਾ ਸਮਝਕੇ ਬਹੁਤ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੁਚੀ ਬਹੁਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਵਿਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਆਵਾਗਮਨ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਨਾਟਕ ਰਚਿਆ ਹੀ ਕਿਉਂ? ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਫਾਇਦਾ? ਬਸ ਸਿਰਫ਼ ਇਵੇਂ ਚੱਕਰ ਹੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਾਂਗੇ, ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਛੁੱਟ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਇਹ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਖਿਆਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਖੇਲੁ ਕਿਉਂ ਰਚਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਆਵਾਗਮਨ ਦੇ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਮੇਖਸ਼ ਮਿਲ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਖਿਆਲਤ ਕਈਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਆਵਾਗਮਨ ਤੋਂ, ਦੁਖ ਸੁਖ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਈਏ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਦੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮੇਖਸ਼ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੀ ਵੇਸਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇੱਕ ਵੀ ਆਤਮਾ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਐਕੁਰੇਟ ਐਕਟਰਜ਼ ਹਨ। ਇੱਕ ਵੀ ਘੱਟ ਵੱਧ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਪਾਰੂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਨਾ ਕੋਈ ਮੇਖਸ਼ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਹੁਣ ਜਾਣ ਗਏ, ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਪਹਿਲਾਂ -ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਜਰੂਰ ਘੱਟ ਜਨਮ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਜਰੂਰ ਬਣਨੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤੇ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੈਣ ਪੜ੍ਹਾਏ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਹੀ ਰਪੀਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਕਿਵੇਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ। ਇਹ ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਟੇਟਸ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਕਿ ਉਹ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਸਭਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਹੀ ਗੀਤਾ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਦੋਂ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਤੀਰਥ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦਾ ਤੀਰਥ ਇਹ ਭਾਰਤ ਹੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਲਿਬਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਦੁਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਾਣਗੇ। ਦੁਖ ਤੋਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਜਨਮ - ਮਰਨ ਤਾਂ

ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਫਿਰ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਨਾ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਮਰ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ ਲਈ ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਮ, ਸੇਰਿਮਨੀ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੇ ਆਉਣ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਮ ਆਦਿ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਭਗਤੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੁਣ ਹੀ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ ਹੋਰ ਸਭ ਭਗਤੀ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਭਗਤੀ ਫਿਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਬਾਪ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਉੱਥੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ। ਉੱਥੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਦੁਖ ਦੀ ਫਰਿਆਦ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਪਹਿਲੋਂ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਭਚਾਰੀ। ਇਸ ਵਕਤ ਤਾਂ ਅਤਿ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਰਵ ਨਰਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕਦਮ ਤਿੱਖੇ ਤੋਂ ਤਿੱਖਾ ਨਰਕ ਹੈ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਤਿੱਖਾ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੁਖ, ਫਿਰ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਤਮਾ ਜਾਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਸਰਾਮ ਪਾਏਗੀ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਪੁਰਾਣੀ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਬਹੁਤ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਬੱਚੇ ਬਣੋ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਖਾਸ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸੱਚਾ ਬਾਪ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਵੀ, ਭਾਰਤ ਦਾ ਵੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨੀ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਵੀ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਣੀ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਇਹ ਹੈ ਸ਼ੁੱਧ ਹੰਕਾਰ, ਸ਼ੁੱਧ ਭਾਵਨਾ।

ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਪਰੰਤੂ ਗੁਪਤ। ਆਤਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਬੀ . ਕੇ. ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ? ਬੇਲੇ ਬੀ . ਕੇ. ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸਤਿਯੁਗੀ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਵਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨਾ। ਅਸੀਂ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਯਥਾ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪ੍ਰਜਾ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨਾ ਘੱਟ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਹੈ ਕੀ! ਉਹ ਪੀਸ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਲੈਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਿਲਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਭਾਰਤ ਸਾਡਾ ਉੱਚ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ, ਪਰੰਤੂ ਮਾਲਿਕ ਹਨ ਕਿੱਥੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹਥਿਆਰ ਪੰਵਾਰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਗਾਇਨ ਪੂਜਨ ਹੈ। ਅੰਬਾ ਨੂੰ ਜਾਕੇ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਅੰਬਾ ਕੌਣ ਹੈ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਜਾਂ ਦੇਵਤਾ... ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਅੰਬਾ, ਕਾਲੀ, ਦੁਰਗਾ, ਸਰਸਵਤੀ ਆਦਿ... ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਨਾਮ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਅੰਬਾ ਦਾ ਛੋਟਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਅੰਬਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬਾਹਵਾਂ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਲਾਇੰਡਫੇਥ। ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਬੁੱਧ ਆਦਿ ਆਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ, ਤਿਥੀ - ਤਾਰੀਖ ਸਭ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਬਲਾਇੰਡ ਫੇਥ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ? ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਲਾਇੰਡਫੇਥ। ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਹੋ ਫਿਰ ਪੁਜੀਏ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਪੁਜੀਏ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਪੁਜੀਏ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਉਹ ਸਦੈਵ ਪੁਜੀਏ ਹਨ। ਉਹ ਕਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਜੀਏ ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਏਵਰ ਪੁਜੀਏ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਬਾਪ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੁਣ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੂਜੇ ਕਿਸੇ ਦੇਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਲੱਖਪਤੀ, ਕਰੋੜਪਤੀ ਜਾਕੇ ਅਲ੍ਹਾ - ਅਲ੍ਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮ ਸੇ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਸ਼ਿਵੇਹਮ, ਆਤਮਾ ਸੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਕਰੈਕਟ ਕਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੱਜ ਕਰੋ, ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਰਾਈਟ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਂ ਰਾਈਟ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ? ਹਮ ਸੇ ਦਾ ਅਰਥ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਚੌੜਾ ਹੈ। ਹਮ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਦੇਵਤਾ, ਕਸ਼ਤਰੀਏ। ਹੁਣ ਹਮ ਸੇ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿਹੜਾ ਰਾਈਟ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਆਉਂਦੀ ਹਾਂ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੋਟੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਵਤੇ ਕਿੱਥੇ ਆਏ? ਪੈਦਾ ਕਿੱਥੋਂ ਹੋਏ? ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਸੂਦ੍ਰ ਵਰਣ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਝੱਟ ਨਾਲ ਦੇਵਤਾ ਵਰਣ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ? ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਫਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਗ੍ਰੰਥ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ, ਖਿਆਲ ਆਇਆ, ਮੰਦਿਰ ਬਣਾ ਲਿਆ ਬਸ ਗ੍ਰੰਥ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਆ ਜਾਂਦੇ, ਬਹੁਤ ਫਾਲੋਅਰਜ਼ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਾਇਦਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬਹੁਤ ਦੁਕਾਨ ਨਿਕਲ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਦੁਕਾਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਦੁਕਾਨਦਾਰੀ ਸਾਰੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਧਨ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮ ਯੋਗੀ, ਤਤ੍ਵ ਯੋਗੀ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਪਰੰਤੂ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮ ਤਾਂ ਤਤ੍ਵ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤਤ੍ਵ ਗਿਆਨੀ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਤਤ੍ਵ ਹੈ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿੰਨੀ ਭਾਰੀ ਭੁੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਭ੍ਰਮ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਭ ਭ੍ਰਮ ਦੂਰ ਕਰ

ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਗਤਿ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮਤਾਂ ਤਾਂ ਅਨੇਕਾਂ ਅਨੇਕ ਦੀਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਦੀ ਮੱਤ ਕਿੰਨੀ ਕਮਾਲ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਚੋਜ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਤਨੇ ਸਭ ਧਰਮ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ! ਫਿਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ - ਇਹ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਚਾਬੀ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਵਾ ਦਈਏ। ਬੋਲਾ - ਨਹੀਂ, ਇਹ ਚਾਬੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਉਸਦੇ ਏਵਜ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਹੀ ਪਾਰੂ ਹੈ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ। ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਲਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਿਰੋਗੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਧਨ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਮੀਰਾ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਪਰ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਨਾ ਪਾਇਆ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਰਹਿੰਦੀ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਰ ਬੈਕੁੰਠ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਹੈ ਕਿੱਥੇ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਵੀ ਜਦੋਂ ਵੇਖਿਆ ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਫਿਰ ਰਾਜਾਈ ਦਾ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੈਠਾ ਓਹੋ! ਮੈਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੋ ਗਈ। ਬਸ ਬਾਬਾ ਇਹ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਲਵੋ, ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਸੋਚ ਕਰਨ ਆਏ ਹੋ ਨਾ। ਜੇ ਗਿਆਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ, ਭਾਰਤ ਦਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ।
2. ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਨੂੰਧ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਕੇਈ ਵੀ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਅਰਥ ਖਿਆਲਾਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਇਕਾਗਰਤਾ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦਵਾਰਾ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰਵ ਸਿੱਧੀ ਸ੍ਵਰੂਪ ਭਵ:
ਜਿੱਥੇ ਇਕਾਗਰਤਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਆਪੇ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਇਕਾਗਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ ਅਤੇ ਕਰਮ ਦਾ ਵਿਅਰਥ ਪਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਰਥ ਪਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕਾਗਰਤਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣਾ। ਜਿਸ ਇੱਕ ਬੀਜਰੂਪੀ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਬ੍ਰਿਖ ਰੂਪੀ ਵਿਸਤਾਰ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਕਾਗਰਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਓ ਤਾਂ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਲਚਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਦੀ ਹੋਈ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸੋਚਣਾ ਮਤਲਬ ਦਾਗ ਤੇ ਦਾਗ ਲਗਾਉਣਾ ਇਸ ਲਈ ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਬਿੰਦੀ ਲਗਾਵੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ, ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਵੇਰੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਭਗਤ ਵੀ ਭਾਗਵਾਨ ਨੂੰ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ, ਲੇਕਿਨ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਧਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਡਰਾਮਾ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸ੍ਵ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਕਦੇ ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਬਾਬਾ ਨੇ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ - ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਦਾਦਾ ਨੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਕੱਢਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਨਾਲ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਫਿਰ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਣ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ। ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕਰੋਗੇ। ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਯੋਗ ਨਾਲ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਬਹੁਤ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਯਾਦ ਕਰ ਹੋਰ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਜੇ ਖੋਹ ਸਕੇ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸਭ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਨਾਟਕ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਨਾਟਕ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਉਹ ਯਾਦ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤੇ ਨਾਟਕ ਕਹਿਣਾ ਹੀ ਰਾਂਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਇਹ ਨਾਟਕ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਟਕ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੇ ਫਿਰ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਘੱਟ ਮਨੁੱਖ ਸਨ। ਇੰਨੀਆਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿਥੋਂ ਆਈਆਂ, ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਜੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਈਸਕੋਪ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵੇਖੋ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਰਪੀਟ ਕਰਕੇ ਜੇਕਰ ਵੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਚੱਕਰ ਜਰੂਰ ਹੁਬਹੂ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਾਪ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਮਿੱਠਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਮਿੱਠੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ, ਬਸ ਹੁਣ ਤੇ ਅਸੀਂ ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਇਹ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਦੁੱਧ ਵੀ ਉੱਥੇ ਪਾਵਨ ਮਿਲੇਗਾ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਮਾਤਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਮੇਂ ਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਦੁੱਧ ਪਿਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਰੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹੋ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੀ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਅਸੀਂ ਹੀ ਉਸ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਗਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਅਤਿਇੰਦਰਿਏ ਸੁਖ ਪੁੱਛਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਰ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਉੱਥੇ ਲੜਾਈ ਦੁਖ ਆਦਿ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕੀਤਾ, ਕਿੰਨੇ ਧੌਕੇ ਖਾਏ, ਕਿੰਨੇ ਗੁਰੂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁਖਧਾਮ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੋ। ਹੁਣ ਦੁੱਖਧਾਮ ਤੋਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵਾਹ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ, ਕਿਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਯਾਦਗਾਰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਦੀ ਤਾਂ ਅਪਰਮਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਉਸਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਣੇਗਾ ਨਾ। ਇਹ ਹੁਬਹੂ ਸਾਡਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ, ਮੰਮਾ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਹੇਠਾਂ ਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਹੈ। ਝਾੜ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਵਾਏ ਫਿਰ ਚਿੱਤਰ ਬੈਠ ਬਣਵਾਏ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ

ਕੁਰੈਕਟ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਨਵੀਂ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਟ੍ਰਿਪੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ - ਪਾਉਂਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੱਖਰ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਕਿਵੇਂ ਦਈਏ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਕੋਠੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਫਿਰ ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ, ਅਮਰਕਥਾ, ਸਤ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਾਲਵੇਂਟ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪਦਮਪਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤੇ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ, ਪਦਮਪਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖੋ ਅਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖੋ - ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੈ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੰਡ। ਇਹ ਕਦੇ ਪ੍ਰਯਾਏ ਲੇਪ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਹੀ ਖੰਡ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਅੱਧਾਕਲਪ। ਫਿਰ ਹੋਰ ਖੰਡ ਇਮਰਜ ਹੋਣਗੇ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬੇਲੇ - ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਕਿਵੇਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ - ਆਕੇ ਸਮਝੋ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਮੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਮਾਨ ਹੈ, ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਵੀ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਹ ਹਨਯੋਗੀ ਹਨ। ਹਾਂ ਬਾਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਥਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਪੈਚੀ ਆਦਿ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ - ਤਾਂ ਸ਼ੋਭਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਮਹਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਖ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਧਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਫਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਧਰਮ ਆਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਕੇ ਕੁਝ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਵੀ ਸਭ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਨੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ, ਰੂਪ, ਦੇਸ਼ ਕਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਉਹ ਬਾਪ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਮੇਰੇ ਮਦਦਗਰ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਜਰੂਰ ਸਥਾਪਨ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਚਿੰਤਰਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਿਥੀ - ਤਾਰੀਖ ਸਭ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਮਾਨਾ ਯਾਦ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਸਟੇਟਸ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਹਨ। ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈ ਕਿ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਣਗੇ। ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਟਾਈਮ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬੁੱਢਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੈਠ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਜਮਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਰਾ ਅਲਰਾਉਂਡ ਪਾਰ੍ਵ ਅਸੀਂ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਚੇਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੋ। ਦੇਹ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੋ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਢੇ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਵੋਗਾ - ਅਸੀਂ ਬੱਚਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਚਪਨ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਸੇਵਰੇ ਬੈਠ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੇਆਇੰਟਸ ਨਿਕਲਣਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਘੰਟਾ ਡੇਢ ਘੰਟਾ ਬੀਤ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਉਤਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਧਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਘੁਮੰਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਫੁਰਸਤ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਹਾਂ ਵਿਘਨ ਪੈਣਗੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ। ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਸੁਸਤ ਲੋਕੀ ਨੀਂਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਭੋਜਨ ਵੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਖਿਟਪਿਟ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਬਾਬਾ ਖੁਦ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਮਿੱਠੀਆਂ - ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਰੋਜ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਖਾਂਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ

ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਸਤਿਯੁਗੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਪ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਭੋਜਨ ਵੀ ਸੁੱਧੀ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਵਿਜੇਈ ਰਤਨ ਭਵ: ।
ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਤੇ ਵਿਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ। ਇਹ ਦੇਹ ਵੀ ਪਰ ਹੈ, ਆਪ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ - ਧਰਮ ਮਤਲਬ ਪਰ ਧਰਮ ਜਾਂ ਦੇਹ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਦੁਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਉਹ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਵਿਜੇ ਰਤਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਰਿਵਰਤਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੇ ਬਹਾਵ ਦਾ ਫੋਰਸ ਸਮਾਪਤ ਕਰੋ ।

"ਮਤੇਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਵਾਕਿਆ"

" ਇਸ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿੱਖਣੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ"

ਆਪਣਾ ਜੋ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਮਿੱਠਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਨਮ -ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ, ਅਹੱਲਿਆ ਵਰਗੀ ਪਥਰਬੁੱਧੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਬਾਲਕ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਬੁੱਢਾ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇਖੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵੇਦ, ਸ਼ਾਸਤਰ, ਉਪਨਿਸ਼ਦ ਪੜ੍ਹਕੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਵਿਦਵਾਨ ਬਣੇ, ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿੱਖਣੀ ਪਈ। ਬਹੁਤ ਹਠਯੋਗ ਕਰਨ ਤਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਸਕੇਗੀ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਦਵਾਰਾ ਜਾਣ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਸਰਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਕੋਈ ਹਠਕ੍ਰਿਆ, ਨਾ ਜਪ ਤਪ, ਨਾ ਸ਼ਾਸਤਰਵਾਦੀ ਪੰਡਿਤ ਬਣਨਾ, ਨਾ ਕੋਈ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਨੈਚੁਰਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਨਾ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕੇ ਤਾਂ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਯੋਗ ਨਾਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਦੂਸਰਾ ਫਿਰ ਕਰਮ ਬੰਧਨ ਭਸਮੀਭੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਇਤਨੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਇਸ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਕਾਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਦਵਾਰਾ ਸਾਨੂੰ ਯੋਗ ਸਿਖਲਾ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਯਾਦ ਫਿਰ ਵੀ ਡਾਇਰੈਕਟ ਉਸ ਜੇਤੀ ਸਵਰੂਪ ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਸ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਕਰਮਬੰਧਨ ਦੀ ਮੈਲ ਉਤਰੇਗੀ। ਅੱਛਾ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਜੱਦ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿ ਕੇ ਸਮਝਾਓ, ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੀਰ ਲੱਗੇਗਾ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਬਾ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਹੜਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਬੱਚੇ ਜੋ ਇੰਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ, ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਸੀ। ਫਿਰ ਦੇਵਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਕੱਢਿਆ ਹੈ - ਕਾਰਨ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ? ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਗੁਲਾਮ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਗਏ? ਇੰਨਾ ਸਭ ਧਨ ਦੌਲਤ ਕਿੱਥੇ ਗਵਾ ਦਿੱਤਾ? ਖਿਆਲ ਕਰੋ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਗਏ? ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਓ - ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵੀ ਬਾਪ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਹਿਲਾ - ਪਹਿਲਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਜਰੂਰ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜੱਦ ਕਿਤੇ ਸਭਾ ਵਿਚ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਥੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਉਵੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਬਾਬਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਆਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਮੰਨਦੇ ਹੋ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਵੀ ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਅਤੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮੈਨੂੰ ਉੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਾਪ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ ਨਾ। ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਕਿੰਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ, ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਸੀ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਨਾ ਦੇਵਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਕੱਢਿਆ ਹੈ - ਕਾਰਨ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਕਿਉਂ ਬਣੇ ਹੋ? ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਕਰਜਾ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇੰਨੇ ਸਭ ਪੈਸੇ ਕਿੱਥੇ ਗਏ? ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਹੀ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਣ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੀਰ ਲੱਗਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਸ਼ਣ ਇਵੇਂ ਸੁਨਣ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਹੈ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਤੇ ਸਵਰਗ ਸੀ। ਹੀਰੋ - ਜਵਾਹਰਤ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸਨ, ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜ ਸੀ। ਸਬ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਅਪਰਮਪਾਰ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਅਪਰੰਪਾਰ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਇੰਨਾ ਧਨ ਦੌਲਤ ਗਵਾਂ ਦਿੱਤਾ? ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਕਿੰਨੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਖਿਆਲ ਕਰੋ - ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ ਹੋ? ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਨਾ - ਬਾਬਾ ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਆਪਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਸੁਖ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪਰ ਦੁਖੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬਾਬਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸ੍ਵਰਗ, ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ, ਸ੍ਵਰਗ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਸਵੰਬਰ ਦੇ ਬਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੰਕ ਬੈਠ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਲੰਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਤੇ ਬਿੱਲੀ, ਕਣ - ਕਣ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਗੰਗਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਨਾ ਲਗਾਉਣ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬਾਬਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਕੇ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ। ਬੋਲੋ, ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਸਾਧਾਰਨ ਪਤਿਤ ਤਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਹਨ। ਇਹ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਇਸ ਰਥ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਭਗੀਰਥ ਇਹ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਅਜਿਹਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਭਾਸ਼ਣ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਤੇ ਨਾਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਝੁਰਮੁਈ ਝਗਮੁਈ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਲਿਖਦੇ

ਹਨ ਕੀ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਭਾਸ਼ਣ ਕੀਤਾ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਾਇਆ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋ। ਮਕੈੜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹੋ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ ਕਿੰਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਝੱਟ ਵਿਗੜਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਕਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਲੋਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਲਪ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਹੈ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੇ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਵੀਂ ਸੇ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਹੈ ਕਿੱਥੇ? ਦਿੱਲੀ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਪਰੀਸਥਾਨ ਹੋਵੇਗੀ ਉਦੋਂ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਸੀ, ਜਮੁਨਾ ਘਾਟ ਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮਹਿਲ - ਸਨ। ਪਰੀਸਥਾਨ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਬ੍ਰਿਸਥਾਨ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਸਭ ਦਫ਼ਨ ਹੋ ਜਾਨੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗੇ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਵੇਂ ਬਾਬਾ- ਬਾਬਾ ਕਹਿ ਕੇ ਸਮਝਾਵੇ। ਬਾਬਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲ ਨਹੀਂ ਭਰਦਾ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬੰਧੇਲੀਆਂ ਜੇ ਮਾਰ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੇਪਦੀਆਂ ਹੋ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਗਣ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਵੀ ਕਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਪੂਤਨਾ ਆਦਿ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਮਕਾਨ, ਵਿਮਾਨ ਆਦਿ ਹੈ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਕਿੰਨੇ ਮੂੜਮਤੀ ਹਨ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬੋਲੇ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹਠਯੋਗੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਥੋੜੀ ਨਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦਕਿ ਸਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੈ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਕਿਸਲਈ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹਠਯੋਗ ਸਿੱਖਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਣਾ ਹੈ? ਲੀਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਾਰੂ ਸਭਨੂੰ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਐਕਟਰਸ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹਨ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਮੇਖਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧੂਆਂ ਦਾ ਵੀ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਗੰਗਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਟੁੱਟਣ ਤੇ ਇਹ ਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪੁਜਾਰੀ ਹੋ, ਪੂਜਿਆ ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਜਾਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਗਲਾਣੀ ਬੈਠ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ, ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਉਹ ਇਵੇਂ ਧੰਦਾ ਕਿਵੇਂ ਬੈਠ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਭ ਦਾ ਫਾਦਰ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦਾ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜੱਦ ਤਕ ਮੇਰੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣਗੇ ਤਾਂ ਕੱਟ ਕਿਵੇਂ ਉਤਰੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੋ ਗਈ, ਇਸਲਈ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਧਰਮ ਕਰਮ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਦੱਸੋ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਿਸ ਨੇ ਕਦੋਂ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ? ਇਵੇਂ ਚੰਗੀ ਲਲਕਾਰ ਨਾਲ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਬਾਪ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਦੀ - ਕਦੀ ਕੋਈ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਆਕੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਚਿੰਟੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣਗੇ ਤੱਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੀਰ ਲੱਗੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਆਲਰਾਉਂਡਰ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਪੂਜਿਆ ਸਨ ਉਹ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਪੂਜਿਆ ਪੁਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹਾਂ।

“ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ”, ਇਹ ਤਾਂ ਧੁਨ ਲਗਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੱਦ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰੋ, ਜਦ ਇਵੇਂ ਅਸੀਂ ਸੁਣੀਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਮਝੀਏ ਕਿ

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀਤੀ ਤੋਂ ਮਕੈੜੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਰਥ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਰਥ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੋਲੇ ਫਿਰ ਵੇਖੋ ਤੁਹਾਡਾ ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਸਾਹਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਤੋੜੋ। ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਵੀ ਛੱਡੋ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਰਹੀ ਆਤਮਾ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ “ਅਹਿਮ ਬ੍ਰਹਮ ਅਸਮੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਅਸੀਂ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਮਾਇਆ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਧਨ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਮੁਰਲੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਤੀਰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਦ ਦਾ ਬਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਯਾਦ ਨਾਲ। ਜਿਸ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕਦੀ ਕੋਈ ਕੁਝ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਰਵ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਰੇ

ਭਗਵਾਨ ਹਨ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਫਲਾਣੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਦੇ ਫਲੋਰਸ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਉਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਫਲੋਰਸ ਕਿਵੇਂ ਠਹਿਰੇ? ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ, ਝੂਠੀ ਕਾਇਆ, ਝੂਠਾ ਸਭ ਸੰਸਾਰ। ਸੱਚਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਜੱਦ ਤੱਕ ਨਾ ਆਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੱਚੇ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੁਕਤੀ -ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕਤੀ ਥੋੜੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣੀਏ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲੋ। ਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਛੁੱਟ ਜਾਓਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਬਕਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਵ ਨਹੀਂ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਰਚਿਆ? ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕ੍ਰੀਏਟਰ ਹੈ? ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਨਸ਼ੇ ਨਾਲ ਬੋਲੇ ਤੱਦ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿਚ ਬੈਠ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਕਲਪ ਵਰੀਕ੍ਸ਼ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਹੈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਹੁਣ ਉਹ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਕਿਥੇ ਗਿਆ? ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਂਡਵਾਂ ਅਤੇ ਕੌਰਵਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ। ਪਾਂਡਵ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਗੱਲ ਮਰੇ ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਹਿੰਸਾ ਕਰੂੰਗਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਹਿੰਸਕ ਵੈਸ਼ਨਵ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਨਾ ਚਲਾਉਣਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਵੈਸ਼ਨਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਰਵਿਸ ਵਿਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿਚ ਬਾਬਾ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਝਰਮੁਈ - ਝਗਮੁਈ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੈਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਵੈਸ਼ਨਵ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬੁਧੀਯੋਗ ਤੇੜ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅਧਾਰਮੂਰਤ ਭਵ:
ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਵੀ ਫਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਜੋ ਦਿਨ ਰਾਤ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਵੀ ਕਈ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਬਿਜ਼ੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੇ ਵਿਅਰਥ ਤੋਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਤੋਂ ਬਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਹੱਦ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਮਰਜ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਰਾ ਵੀ ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਧਾਰਮੂਰਤ ਬਣਨ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅਲਬੇਲੇਪਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਗਵਾਓ।

“ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ-ਬਣਨ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨ ਪਾਉਣ ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ”

ਅੱਜ ਸ੍ਵਾ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ, ਆਪਣੇ ਮਾਸਟਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਲਿਕ ਸੇ ਮਾਲਿਕ, ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਬਣੇ ਹੋ, ਇਹ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਜੇ ਸ੍ਵਸ਼ਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ੍ਵਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਰਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮਾਲਿਕਪਣ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਕੀ ਵੇਖਿਆ? ਬਾਲਕ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਲਗਣ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਲੱਗ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਲਕ ਪਨ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਤਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਰ ਬਾਲਕ ਸੇ ਮਾਲਿਕ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸੰਪੰਨ। ਤਾਂ ਬਾਲਕਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਮਾਲਿਕਪਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਵੇਖਿਆ। ਮਾਲਿਕਪਨ ਮਤਲਬ ਹਰ ਕਦਮ ਆਪੇ ਹੀ ਸੰਪੰਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਸਟਰ ਮਤਲਬ ਬਾਲਕ ਸੇ ਮਾਲਿਕ। ਮਾਲਿਕਪਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਾਲਿਕਪਣ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਸਦਾ ਇਮਰਜ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਾਲਿਕਪਣ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦਾ ਨਸ਼ਾ। ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਹੈ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਬਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਿਕ ਦੋਵੇਂ ਸਵਰੂਪ ਸਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੱਕ ਹੈ! ਲੇਕਿਨ ਨਾਲੇਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਇਸ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਵੇਖੇ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਹਾਲੇ ਵੀ ਬਾਲਕਪਣ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਮਾਲਿਕਪਣ ਦੇ ਉਸ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਸਥਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਦੇ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲਕਸ਼ ਸਾਰਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਹੀ ਸ੍ਵਸ਼ਨ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਲਕਸ਼ ਨੂੰ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ, ਕਰਮ, ਸੰਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਸੰਕਲਪ ਤੱਕ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਣੀ ਤੱਕ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ - ਕਦੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਜਦੋਂ ਸੰਬੰਧ, ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ, ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਅਤੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਪਰਸੰਨਟੇਜ਼ ਕਦੇ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ, ਕਰਮ, ਸੰਬੰਧ ਸਭ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਕੋਈ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ, ਕੋਈ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ। ਪਰ ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜੇ ਦੱਸੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕਿਵੇਂ, ਕਦੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ ਵੀ ਹਨ। ਸਨੇਹ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਸਿਰਫ਼ ਅਵਿਅਕਤ ਦਾ ਵਿਅਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਸਨੇਹ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਹੈ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਇਵੇਂ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨਿਰਮੇਹੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਨਿਰਮੇਹੀ ਬਣਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨੇਹ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਹੈ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਕਿ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਦੀ ਤੱਪਸਿਆ ਦਵਾਰਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤਪਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ, ਪਰਿਪਕਵ ਕਰਨਾ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਭ ਨੇ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਮਾਨ ਬਣਾਂਗੇ, ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਬਣਾਂਗੇ, ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਵਾਅਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਚਿੰਤਰ ਗੁਪਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਿਸਾਬ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਅੱਜ ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ। ਸਮਰਪਣ ਹੋਣਾ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ੍ਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਪਕਵ ਬਣਾਉਣਾ। ਸਮਰਪਣਤਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਹੈ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ, ਕਰਮ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ। ਪੱਤਰ ਜੇ ਲਿੱਖ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਸਭਦੀ ਫਾਈਲਜ਼ ਉੱਥੇ ਵਤਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਦੀ ਤੱਪਸਿਆ ਨਾਲ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਅਮਰ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਰੂਹ - ਰਿਹਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਰਿਲਾਈਜੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਰੀਇਨਕਾਰਨੇਟ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਫਿਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਹ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਹੋਰ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ। ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਨੁਭਵ ਹੁਣ ਹੋਰ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਬਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਹਿਜ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ

ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਨੁਭਵ ਸਹਿਜ ਹੀ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਲੇਕਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਸਵਰੂਪ ਨਾਲ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਟਾਕ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵੀ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਨਾ ਇਹ ਲਗਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਮਤਲਬ ਖਜਾਨਾ। ਮੁਰਲੀ ਦੀ ਹਰ ਪੁਆਇੰਟ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ। ਹੁਣ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਹੁਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਜਾਵੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਵੀ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਦੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਮਾਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹਾਲੇ ਬਹੁਤ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਅਵਿਅਕਤ ਰੂਪਧਾਰੀ ਬਣ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸਮਾਣ ਹੁਣ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਤੱਪਸਿਆ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੱਪਸਿਆ ਮਤਲਬ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਸੰਪੰਨ ਅਭਿਆਸ। ਸਧਾਰਨ ਨੂੰ ਤੱਪਸਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੱਪਸਿਆ ਦੇ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਮਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਹੁਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਰਾਜਭਾਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹਰ ਗੱਲ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਤੱਪਸਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਵੇਗਾ - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਦਾਤਾ ਅਤੇ ਵਰਦਾਤਾ ਬਣ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇ ਸ੍ਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੇ ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਦੂਜੀ ਗੱਲ - ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਜਾਂ ਸਮਾਧਾਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨ ਦਾ ਜੇ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਅਤੇ ਸਭ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸਵਰੂਪ ਦੇਨੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਸਵਰੂਪ ਵੀ ਹੋ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਚਾਂਸ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਾਗ ਲੈਣਾ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਵਰਦਾਨ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਸਦਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਲੈਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਰਿਗਾਰਡ ਮਿਲੇ, ਸਨੇਹ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਨੇਹੀ ਬਣੀਏ, ਜਾਂ ਰੀਗਾਰਡ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਰਿਗਾਰਡ ਦਈਏ, ਨਹੀਂ। ਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਲੈਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੂਸਰੀ ਤਰਫ਼ ਤੋਂ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਕਰਦੇ ਵਕਤ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਵਰਦਾਨ ਲੈਣ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਦਾਤਾ ਬਣ ਕਰਕੇ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਟੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ। ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਸਮਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਾਗਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ, ਸਾਗਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਹੀ ਸਮਾਉਣਾ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਹੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਦਾਤਾ ਬਣਨਾ, ਸਮਾਉਣ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸਵਰੂਪ ਸਾਗਰ ਬਣਨਾ। ਇਹ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਸਦਾ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੋਚਿਆ ਤਾਂ ਸੀ ਇਹ ਹੀ ਕਰਾਂਗੇ ਪਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਚਾਰੇ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਵਕਤ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਮਝਾ। ਤਾਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਤੇ ਦਾਤਾ ਬਣ ਦੇਣ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਨੈਚੁਰਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਹੋ ਜਾਵੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਵਕਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣਾ, ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਨੰਬਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਚਾਂਸ ਦੇ ਰਹੇ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਖੁਦ ਤੱਪਸਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿਘਨ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੋ। ਖੁਦ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਝੁਕਣਾ ਪਵੇ ਪਰ ਇਹ ਨਿਉਣਾ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਝੁਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਝੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਾਲ ਝੁਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੋਦੀ ਦੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੁਲਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਰਤਨ ਜੜ੍ਹਤ ਝੁਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਝੁਲਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਪੁਜਯ ਬਣ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੁਲੇਗੇ। ਤਾਂ ਝੁਕਣਾ, ਮਿਟਣਾ ਇਹ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਝੁਕਾਂ, ਇਹ ਝੁਕਣ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਝੁਕਣਾ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਰਨਾ, ਮਰਨਾ ਨਹੀਂ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੀਨਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਟ ਡਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਚਾਂਸ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇ ਉਹ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚਾਂਸ ਲੈਣ ਦਾ ਸਮੇਂ ਦਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਮਹੱਤਵ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਤੀਸਰੀ ਗੱਲ - ਸਮੇਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਜਿੰਨਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਹਲਚਲ ਦਾ ਵਧਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਲਾਈਨ

ਕਲੀਅਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਟਚਿੰਗ ਅਤੇ ਕੈਚਿੰਗ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਦਵਾਰਾ ਕੈਚ ਕਰ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਲਾਈਨ ਕਲੀਅਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨਾਲ ਮਨਮਤ ਵੀ ਮਿਕਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਅਤੇ ਮਿਕਸ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਮੇਂ ਤੇ ਧੋਖਾ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨੀ ਬੁੱਧੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗੀ ਉਤਨਾ ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕੇਗੇ। ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਕਲੀਅਰ ਹੋਵੇਗੀ ਉਤਨਾ ਆਪਣੀ ਉਣਤੀ ਪ੍ਰਤੀ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਸ੍ਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਤਾ ਬਣ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਹਿਜ ਵਧਦੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਟਚਿੰਗ ਹੋਵੇਗੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਹਿਜ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਉਣਤੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਇਹ ਹੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਤਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਕਨਾਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕਾਨਾਮੀ ਵਾਲੇ ਬਣਨਾ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਲਗਾਵ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਲਗਾਵ ਤੇ ਰਾਂਗ ਹੈ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਹੈ? ਭਾਵੇਂ ਲਗਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇ, ਭਾਵੇਂ ਟੱਕਰਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇ ਲੇਕਿਨ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਲਾਈਨ ਸਦਾ ਕਲੀਅਰ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਕਨਾਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕਾਨਾਮੀ ਕੀ ਹੈ? ਸਿਰਫ਼ ਸਥੂਲ ਧਨ ਦੀ ਬੱਚਤ ਨੂੰ ਇੱਕਾਨਾਮੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਉਹ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਪਰ ਸਮੇਂ ਵੀ ਧਨ ਹੈ, ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਧਨ ਹੈ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਧਨ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਦੀ ਇੱਕਾਨਾਮੀ। ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗਵਾਓ। ਇੱਕਾਨਾਮੀ ਕਰਨਾ ਮਤਲਬ ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਵਧਾਉਣਾ। ਇਕਨਾਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕਾਨਾਮੀ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਵਾਲੇ ਇਹ ਦੇਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ (ਟਚਿੰਗ ਅਤੇ ਕੈਚਿੰਗ) ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕੇਗੇ। ਅਤੇ ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਵਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗੇ, ਇਹ ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਅਭਿਆਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਕਾਰਣ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਅਤੇ ਗਤਿ ਨੂੰ ਪਾ ਸਕੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਹਾਲੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਤਾਂ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਚਲੇ 10 ਵਰ੍ਹੇ ਹੀ ਸਹੀ ਪਰ 10 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਇਹ ਪੁਰਸਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗੇ। ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ, ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਗੇ। ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਅੰਤ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਫਲਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਤ੍ਰੇਤਾਯੁਗੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਮਿਹਨਤ ਮਤਲਬ ਤੀਰ ਕਮਾਨ। ਅਤੇ ਸਦਾ ਮੁਹੱਬਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ, ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਮਤਲਬ ਮੁਰਲੀਧਰ ਬਣਨਾ, ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਬਣਨਾ। ਮੁਰਲੀ ਨਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਮਾਨਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਮੁਰਲੀ ਵਾਲਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪਿੱਛੋਂ ਕੋਈ ਉਲੂਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਐਕਸਟ੍ਰਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੇਵੇ। ਚਾਂਸ ਦੇ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਲਓ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ ਇਸਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਪਿੱਛੋਂ ਆਇਆ ਜਾਂ ਪਹਿਲੋਂ ਲੇਕਿਨ ਸਮੇਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਲਾਸ਼੍ਰ ਸਟੇਜ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਫਾਸਟ ਗਤਿ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਪਵੇ। ਸਮਝਾ। ਅੱਛਾ।

ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸ੍ਵ ਸਨੇਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਦਿਲਤਖਤ ਨਸ਼ੀਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਝਲਕ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸਨੇਲਟੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਬੇਹੱਦ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਿਲ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਸਨੇਹ ਸੰਪੰਨ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਵਰਦਾਨ:- 5 ਵਿਕਾਰ ਰੂਪੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕਰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਇਆਜੀਤ ਜਗਤਜੀਤ ਭਵ ਵਿਜੇਈ, ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਰੂਪ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਜਰੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕਰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣਾ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਮਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਲੋਭ ਨੂੰ ਅਨਾਸਕਤ ਵਿਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੋਹ ਨੂੰ ਸਨੇਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੋਹਾਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਸਵਾਭਿਮਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕਰ ਦੇ ਤਾਂ ਮਾਯਾਜੀਤ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਰੀਅਲ ਗੋਲਡ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਪਨ ਹੀ ਅਲਾਵਾਂ ਹਨ, ਜੇ ਵੇਲਊ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮੇਰੇਪਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤੈਰਨਾ ਸਿਖਾਉਣ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਜੇ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਦਦ ਦੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜੇ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਇਵੇਂ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅੱਧਾਕਲਪ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਣ ਤੇ ਰਾਏ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਅਤੀ ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਬਹੁਤ ਬੇਸਮਝ ਬਣਾ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਆਈ. ਸੀ. ਐਸ ਦਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜ਼ਰਾ ਸੋਚੋ ਤਾਂ ਸਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਣ ਹੈ! ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਕੋਣ ਹਨ! ਇਹ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਮਿਲਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਟੀਚਰ ਵੀ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਪੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਬਣਾਉਣ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਰਚਤਾ ਹੈ ਹੀ ਬਾਪ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਰਹਿਵਾਸੀ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗੌਰਮਿੰਟ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਨਸੰਖਿਆ ਘੱਟ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਘੱਟ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕਰੋੜਾਂ ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਘੱਟ ਥੋੜੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਨਸੰਖਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਵੱਧਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਟੂਡੈਂਟ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਤੈਰਨਾ ਵੀ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਮੇਰੀ ਨਈਆ ਪਾਰ ਕਰੇ। ਬਹੁਤ ਨਾਮੀਗਾਮੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੈਰਨਾ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਤੈਰਨਾ ਵੇਖੋ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕਦਮ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇੰਨੇ ਮਾਇਲਸ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਗਏ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿੰਨਾ ਮਾਇਲਸ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਥੂਲ ਵਸਤੂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਅਣਗਿਣਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲੀਆਂ ਜਾਵਾਂਗੀਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਸੂਰਜ - ਚੰਦ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ - ਉਹ ਸਾਡਾ ਘਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਰ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਜੇਤੀ - ਜੇਤ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਜਾਈਏ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ। ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਮਿੱਠਾ - ਮਿੱਠਾ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਅੱਧਾਕਲਪ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਕੇ ਵੀ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕੇ ਹਨ। ਨਾ ਕੋਈ ਜੇਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਸਕੇ, ਨਾ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕੇ, ਨਾ ਮੋਖਸ਼ ਨੂੰ ਪਾ ਸਕੇ। ਜੇ ਕੁਝ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕੀਤਾ ਉਹ ਵਿਅਰਥ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲਭੁਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਸੱਤ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖੰਡ ਕਿਵੇਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਆਸਤਿਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਸਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਗੇ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਾਲੋਅਰਸ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਤਾਂ ਚਰਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਚਰਨ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪੁਜਵਾਵਾਂ। ਬੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਨਾ ਪੁਜਵਾਵਾਂਗਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪੈਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਪਰ ਨਿਮਰਤਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਸਭ ਜਾਕੇ ਪੈਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੈਰੀ ਪੈਣ ਤੋਂ ਵੀ ਛੁੱਡਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਮੇਰੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣੋ ਫਿਰ ਅਸੀਂ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਰਾਏ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਹੁਣ ਛੀ - ਛੀ ਮਤ ਬਣੋ। ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਖਾਓ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕਸਿੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜਦ ਕੋਈ ਜਿੱਤਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਰ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਮੂੰਹ ਪੀਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਹਾਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹਾਰ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਆਏ ਹਨ ਗੋਰਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਕੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੀਤੀ ਕਮਾਈ ਸਾਰੀ ਚਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣ ਫਿਰ ਹਾਰ ਖਾਣ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਪਾਰਟੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਹਨ ਮਾਇਆ ਦੇ ਮੁਰੀਦ, ਇੱਕ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬੁੱਧੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਥੋੜੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਕਿਉਂ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਤਾਲੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲਵਾਨ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਜੋ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ। ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਜੀਤੇ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ, ਸੁਖ ਦੁੱਖ ਦਾ ਖੇਡ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਫਿਰ ਵਰਥ ਪਾਉਂਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਹੀ ਵਰਥ ਪਾਉਂਡ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤੇ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੀਪਮਾਲਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸਭ ਦੀ ਜੇਤੀ ਜਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੇਨ ਪਾਵਰ ਤੋਂ ਜੇਤੀ ਜਗਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਰੀਤੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਲਾਡਲੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚੇ ਕੋਣ ਕਰੇਗਾ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਮੇਰੇ ਮਿੱਠੇ ਲਾਡਲੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਵਾਪਿਸ ਇੱਕ ਵੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਆਕੇ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਨਾਟਕ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਬੋਲੀਏ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਗੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਜਾਣਿਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਧੌਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਦੂਰ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਲੋਕ ਹੈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਡੁਬਕੀ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਪਰੀਆਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਡੁਬਕੀ ਮਾਰ ਪਰੀਜਾਦਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਫੈਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪਰੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰਤਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣ ਦੇ ਪੱਖ ਆਦਿ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਵੇਂ ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉੱਡਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਹੀ ਆਤਮਾ। ਆਤਮਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਕੇਟ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਵਰਨਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਝੁੰਡ ਵੀ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਨੁਮਾਨ, ਗਣੇਸ਼ ਆਦਿ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਾਵਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਬਿੰਦੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਵਰਨਣ ਕਰਾਂਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਟਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵੰਡਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਨਾਟਕ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਪ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਚੰਗੇ ਸਰਵਿਸੇਬੁਲ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਉਹ ਵਿੱਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਈਏ। ਕਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨਾਲ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਇੱਥੇ ਵੀ ਕੋਈ 7 ਰੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਕੋਲ ਚਲੀਏ। ਕਈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ, ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ, ਪਰ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਰਸਨਾਥ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਸਨਾਥ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਥੋੜਾ ਸੋਨਾ ਲੱਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬਾਗਵਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਕੰਡੇ ਤੋਂ ਫੁਲ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਨਾ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਅਲਾਹ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ - ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਖੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਫੁੱਲ ਦਿੱਤਾ। ਖੜੇ - ਖੜੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਖੁਦਾ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਵੇਖਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਖੁਦਾ ਦਾ ਬਗੀਚਾ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਖੁਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਵਿਖਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖੁਦਾ ਹੀ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਆਪ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੁਖਧਾਮ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਘਰ ਨੂੰ

ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ। ਆਤਮਾ ਘਰ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰੂ ਹੈ। ਜਪ ਤਪ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਝਾੜ ਤੋਂ ਨੰਬਰਵਾਰ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਫਿਰ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੱਦ ਕਿ ਬਾਪ ਹੀ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਫਿਰ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਮੋਚਰਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਮੋਚਰਾ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਿਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ - ਹੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਓ, ਉਸ ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਓਬੀਡੀਐਂਟ ਸਰਵੈਂਟ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਓਬੀਡੀਐਂਟ ਸਰਵੈਂਟ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਥਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਓਬੀਡੀਐਂਟ ਸਰਵੈਂਟ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਪੂਤ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਪੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਫਿਰ ਟ੍ਰੇਟਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਅਜਿਹਾ ਬੱਚਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜੰਮਦਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿੰਨਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਿਆ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ 3 ਪੈਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਘਰਬਾਰ ਤਾਂ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਰਾਜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਤੁਸੀਂ ਪੂਜਿਆ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਸੀ ਹੁਣ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਪਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੂਜਿਆ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਥੋੜੀ ਦੇਰੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਲੱਖ ਲੈਕੇ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਮਿਲਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ! ਭਾਰਤ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਗਰੀਬ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਗਰੀਬ ਮਾਤਾਵਾਂ ਹੋ। ਜੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਉਠਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਗਰੀਬ ਅਬਲਾਵਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਤਫੇਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਮਾਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਬੈਜ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹਨ। ਇਹ ਟ੍ਰਾਂਸਲਾਈਟ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਹੋਏ। ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਣਾਓ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫ਼ਿਕ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿੱਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ। ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਨਾਲ ਪੂਰੀ - ਪੂਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰ ਖਾਕੇ ਕਦੀ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਜੋ ਕੁਝ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ।

2. ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਓਬੀਡੀਐਂਟ ਟੀਚਰ ਬਣ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲਾਇਕ, ਸਪੂਤ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਕਪੂਤ ਨਹੀਂ।

ਵਰਦਾਨ:- ਤ੍ਰਿ-ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਤਿਲਕ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਜਯੀ ਭਵ:
ਆਪਣੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ, ਬਾਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸਮ੍ਰਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਬ੍ਰਿਖ ਦੀ ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਮ੍ਰਿਤੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਿਖ ਦਾ ਪਹਿਲੇ ਬੀਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਬੀਜ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਪੱਤੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬ੍ਰਿਖ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਮੁੱਖ ਹੈ ਬੀਜ ਬਾਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਫਿਰ ਦੋ ਪੱਤੇ ਅਰਥਾਤ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ। ਇੰਨਾਂ ਤਿੰਨ ਸਮ੍ਰਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਭਵ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਜਯੀ ਭਵ ਦੇ ਵਰਦਾਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਸਹਿਜ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਰਾਹ ਦੱਸਣ, ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਰਾਹ ਸਹਿਜ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਏਗੀ।"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸੰਗਮ ਤੇ ਕਿਹੜੀ ਅਜਿਹੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਤਯੁਗੀ ਦੇਵਤਾ ਮੋਹਜੀਤ ਕਹਾਉਣ?
- ਉੱਤਰ:-** ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾਕੇ ਅਮਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਦਿੱਤੀ। ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ - ਇਹ ਅਵਿਨਾਸੀ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਨਾਲੇਜ ਕਾਰਨ ਸਤਯੁਗੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਜੀਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਮੌਤ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਨਵਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਨੈਣ ਹੀਣ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿਖਾਓ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਰਾਹ ਤਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰ ਬੈਠੋ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਰਾਹ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਏਗੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਧਾਕਲਪ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਧੀਆਂ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਅਥਾਹ ਸਮਗਰੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹੜਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ! ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ, ਗਤੀ - ਸਦਗਤੀ ਦਾ। ਮੁਕਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਬਗੈਰ ਕੁਝ ਵੀ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੁਖ ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਖ ਨਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਕਿਥੋਂ ਆਏਗਾ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ ਕਰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵਿਕਰਮ ਛੀ - ਛੀ ਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ 5 ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸੂਰਗ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸਨ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਕਹਾਂਗੇ ਨਰਕਵਾਸੀ। ਵਿਸ਼ੇ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਗੋਤਾ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਇੱਕ - ਦੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਇਵੇਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਚਲੇ ਜਿੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਜਦ ਸੂਰਗ ਸੀ ਉਦੋਂ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੂਰਗ ਤੋਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਖੇਡ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਸਤਸੰਗ ਇਹ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸੱਤ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਰਚਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਣਗੇ। ਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਫਿਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਭਗਵਾਨ, ਹੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ - ਖਾਂਦੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਬਾਬਾ, ਸਾਨੂੰ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਸੇ ਵੀ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਹਿਸਾਬ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜਾਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੂਰਗ, ਸੁਖਧਾਮ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤੋਪਧਾਨ, ਪੁਰਾਣੀ ਨੂੰ ਤਮੋਪਧਾਨ ਕਹਾਂਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪਧਾਨ ਫਿਰ ਸਤੇ - ਰਜੇ - ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਸਤੋਪਧਾਨ ਕਹਾਂਗੇ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਹਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਤਮਾ ਤੇ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਫੇਰ ਵੱਡੇ ਹੋਕੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਕੇ ਘਰ ਬਾਰ ਛੱਡ ਭੱਜਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਤੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਇਨੇਸੈਂਟ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮਹਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸਰਵ ਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ... ਸਾਧੂਆਂ ਦੀ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਨੇ ਹਿੰਸਾ ਤੇ ਅਹਿੰਸਾ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਹਿੰਸਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹਿੰਸਾ ਹੈ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਣਾ। ਦੇਵਤੇ ਹਿੰਸਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਂਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ। ਦੇਵਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਨੀਚ ਪਾਪੀ ਵਿਕਾਰੀ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਸਲਈ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਹਿੰਦੂ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ - ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵੀ ਹਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਲਗਾ ਦੇਣਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਲਮ ਹੀ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਪੂਜਯ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵਿਭਚਾਰੀ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤੇ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਵੀਆਂ ਆਦਿ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਰਸਾ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਬਾਪ, ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਸਕਾਰੀ

ਬਾਪ। ਸਾਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਭਗਵਾਨ, ਹੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਹਾਫ਼ ਪਾਟਨਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅੱਧਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੱਢ ਬਾਕੀ ਅੱਧਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਅੱਜ ਕਲ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਰਾ ਧਨ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦਾ ਮੋਹ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਬੱਚਾ ਹੀ ਹੱਕਦਾਰ ਰਹੇਗਾ। ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤੇ ਮਾਤਰ ਸਨੇਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਫਿਰ ਮਾਤਰ ਧੋਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਮਾਤਰ ਧੋਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਪੈਸੇ ਉਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਧਰਮ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਕਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋ - ਜਿੱਥੇ ਚੈਨ ਹੋਵੇ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਸ਼ਿਵ ਵੱਖ ਹੈ ਸ਼ੰਕਰ ਵੱਖ ਹੈ। ਬਸ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਰਹੇ, ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੇ। ਅੱਛਾ - ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ, ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਸ੍ਵਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ, ਸੁੱਖ ਦਾ ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਵੀ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦਰ - ਦਰ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਦੇਹ ਦੇ ਸ੍ਵਦ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਜਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਣੀਗੀਆਂ। ਪਦ ਵੀ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਤਸੰਗ ਆਦਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ - ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਓ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ, ਜੋ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਰੂਹ ਮਤਲਬ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਸ਼ਿਵ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਾ ਸਕੇ, ਸਿਵਾਏ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ। ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤ ਬੈਠ ਹਨੁਮਾਨ, ਗਣੇਸ਼ ਆਦਿ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਧਾਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਜੋ ਬਹੁਤ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਪ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਿਲਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਿਗਰ ਕੁਝ ਬਣ ਥੋੜੀ ਹੀ ਸਕੇਗੇ। ਦੇਵਤੇ ਸ੍ਵਦ ਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਬਣੋ ਨਾ। ਬਾਕੀ ਤੇ ਹੈ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ। ਸੱਚਮੁੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਝੂਲੇ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੋ। ਉਹ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਓਗੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਇਹ ਪਦ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸੀ ਮਤਲਬ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਸੀ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲਗਦੇ ਸਨ। ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਵੱਖਰੀ - ਵੱਖਰੀ ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਸ੍ਵਯੰਬਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਆ ਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਸਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਸ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਸ ਦਾ ਸ੍ਵਯੰਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੇਗੇ ਤਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ, ਉਹ ਹਨ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕ ਹਥਿਆਲਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਣ ਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਾਉਣ ਦਾ ਹਥਿਆਲਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਉਹ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਬੱਚੇ ਲੜਦੇ - ਝਗੜਦੇ ਪੈਸਾ ਵੀ ਸਾਰਾ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ - ਕਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੰਦ ਹੈ। ਸੱਭ ਤੋਂ ਗੰਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਬਾਈਸਕੋਪ। ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬਾਈਸਕੋਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬੀ.ਕੇ ਨੂੰ ਬਾਈਸਕੋਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਮਨਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਜੋ ਮਜਬੂਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ ਇਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਬਾਈਸਕੋਪ। ਇੱਕ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਈਸਕੋਪ ਵੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਈਸਕੋਪ ਤੋਂ ਹੀ ਫਿਰ ਹੱਦ ਦੇ ਝੂਠੇ ਬਾਈਸਕੋਪ ਨਿਕਲੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਮੂਲਵਤਨ ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਫਿਰ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ ਸੁਖਸ਼ਮ ਵਤਨ। ਇਹ ਹੈ - ਸਾਕਾਰ ਵਤਨ। ਖੇਡ ਸਾਰਾ ਇੱਥੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸ੍ਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਇਹ ਅਲੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ। ਅੱਜ ਚੰਗੇ ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਲ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਈ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਵਦਰਸਨ ਚਕ੍ਰ ਨਾਲ ਅਕਾਸ਼ੁਰ - ਬਕਾਸ਼ੁਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਹਿੰਸਾ ਪਰਮੇ ਧਰਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਹਿੰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨਗੇ! ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ। ਜਿੱਥੇ ਜਾਓ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਲਿੰਗ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮ ਕਿੰਨੇ ਵੱਖਰੇ - ਵੱਖਰੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਮਿੱਟੀ ਦੀਆਂ ਦੇਵੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਤਪਤੀ ਕੀਤੀ ਫਿਰ ਪੂਜਾ ਕਰਣਗੇ, ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਡੁਬਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ ਗੁੱਡੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ। ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਪੈਸੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਭਗਤੀ ਹੈ, ਪੈੜੀ ਉਤਰਦੇ ਹੀ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ - ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ।

ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਸਾਲਵੈਂਟ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਸਾਲਵੈਂਟ, ਇੰਸਾਲਵੈਂਟ ਬਣਨ ਦੀ ਕਥਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਦੇ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ, ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਸਭ ਝੂਠ। ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ ਤੇ ਇਹ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਖੁਲਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਮਰਕਥਾ ਵੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਅਮਰ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਥਾ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ - ਅਮਰਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਮ੍ਰਿਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਾਲ ਦਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਡਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਡਰਨ ਦੀ ਰੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਨਵਾਂ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਕਿੰਨਾ ਮਨੁੱਖ ਰੋਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰੋਣ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਵਤੇ ਮੋਹਜੀਤ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਗੁਰੂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਮਤਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਮਤ ਆਪਣੀ। ਇੱਕ ਸੰਤੋਸ਼ੀ ਦੇਵੀ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੰਤੋਸ਼ੀ ਦੇਵੀਆਂ ਤਾਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤੇ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਆਸ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਭਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਪਦਮਪਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੋਵੇ। ਉੱਥੇ ਚਿੰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਝਾਵੋਗੇ ਉਨ੍ਹੀ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਆਦਿ ਦੀ ਕਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਬੈਠ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦਵਾਰਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਤ ਵੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਸਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਇਹ ਵਰਤ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਫੇਰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਤ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿ ਸੰਤੋਸ਼ੀ ਦੇਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਕਰ ਪਦਮਪਤੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਗੰਦਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਈਸਕੋਪ (ਸਿਨੇਮਾ) ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਈਸਕੋਪ ਵੇਖਣ ਦੀ ਮਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਹਾਦਰ ਹੋ ਤਾਂ। ਹੱਦ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੋ। ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ।

ਵਰਦਾਨ:- ਫੁਲਸਟਾਪ ਦੀ ਸਟੇਜ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਹਲਚਲ ਨੂੰ ਸਟਾਪ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਪਤੀ ਭਵ:
ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਹਲਚਲ ਵਧਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਫਾਈਨਲ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਮੋਗੁਣੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਵਾਰ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਸਕਾਰ.. ਸਭ ਲਾਸ਼ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਚਾਂਸ ਲੈਣਗੇ। ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਮੇਟਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਸਾਕਾਰੀ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਵੇਖੋ, ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਨਾ ਸੁਣੋ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਫੁਲ ਸਟਾਪ ਦੀ ਸਟੇਜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਪਤੀ ਬਣ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਹਲਚਲ ਨੂੰ ਸਟਾਪ ਕਰ ਸਕੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਨਿਰਵਿਘਨ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਉਸਦੇ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਾਲਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ?

ਉੱਤਰ:- ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸਦਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨੇ ਕੋਈ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੀਤਾ ਹੈ। 2- ਪੂਰੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਗੁਲਗੁਲ (ਪਾਵਨ) ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਬੈਰੁੰਠ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 3- ਸੰਗਮ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਤਾਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ, ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ। ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣਾ ਜਿਵੇਂ ਟੁੱਟਿਆ - ਫੁੱਟਿਆ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਰਸਾਤ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣ। ਹੁਣ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬਾਦ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਆਪਣੇ ਫਾਲੇਵਰਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਖੇਲ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਧਾਕਲਪ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਨਹੀਂ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਿਵ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਮੁੱਖ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਥੂਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਨੱਕ ਕੰਨ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਹਿਰੇ ਹੋਏ ਹੋ - ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ। ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਗੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਬਾ -ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਪਾਰ ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਖ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਦੋ ਬਾਪ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਕ ਅਤੇ ਪਾਰਲੇਕਿਕ। ਦੁਖ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਗਿਆਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ, ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦਕਿ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ, ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਦਾ ਸੰਗਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਹੀ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਫਿਰ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਫਿਰ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਰਾਮਰਾਜ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਜੋ ਇਤਨੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮਗ੍ਰੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ।

ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਹੈ ਸਮਝ ਦਾ ਮਾਰਗ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਮਰਨਾ ਭਲਾ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਮੰਗਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਦੁਆ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪੈਪ ਆਦਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਦੁਆ ਲੈਣ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੈਪ ਕਿੰਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਆਦਿ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੇ ਹੁਣ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਡਿੱਗਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਕਲਯੁਗੀ ਮਨੁੱਖ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਥੇ ਨਾ ਆਉਣ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਹੈ ਜਾਂ ਕਲਯੁਗ ਹੈ? ਇੱਕ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖਾਣ - ਪੀਣ ਆਦਿ ਦਾ ਵੀ ਝੰਡਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਹੋ ਸੁੱਧ ਪਵਿੱਤਰ ਭੋਜਨ ਖਾਣ ਵਾਲੇ। ਦੇਵਤੇ ਕਦੇ ਪਿਆਜ਼ ਆਦਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ

ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਸਮਝੋ ਕਿ ਆਤਮਾ ਪਹਿਲਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਫਿਰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਨਿਰਲੇਪ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਸੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ, ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਮੈਂ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਆਕੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਗੇ। ਹੁਣ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲੱਗ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਜਾਵੋਗੇ - ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਵਿਆਹ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਛੀ - ਛੀ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਉਹ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪੂਜਾ ਬਣਾਉਣੀ ਪਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਪਾਓਗੇ। ਇਹ ਗੀਤਾ ਦੇ ਅੱਖਰ ਹਨ ਨਾ - ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੀਤਾ ਦਾ ਯੁਗ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ - ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਦੇਵੇਂ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਫਿਰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ- ਚੰਦ੍ਰਵਨਸ਼ੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਬਣਨਗੇ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ। ਪਿੱਛੋਂ ਉਸ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਧਰਮ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮਝੋ ਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਹੋਇਆ। ਤੁਹਾਡਾ ਬੀਜਰੂਪ ਕੌਣ ਹੈ? ਬਾਪ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਬੱਚੇ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਤੇ ਕ੍ਰਿਏਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਇਹ ਰੱਚਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਾਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਾਲੇ ਛੀ - ਛੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਇਸ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸੂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਇਹ ਹੈ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਯੁੱਗ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਲੀਪ ਯੁੱਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਝੱਟ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਲਗੁਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਸਿੱਖ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗੁਲ - ਗੁਲ (ਫੁੱਲ) ਬਣ ਚੰਗੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਇੱਥੇ ਜੋ ਚੰਗਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਚੰਗੇ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਦਾ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸਵਰਗ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਛਾਂਟੀ ਹੋਕੇ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜੋ ਵੀ ਹਨ ਉਹ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਦਲੀ ਸਦਲੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਛੀ - ਛੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਉਦੋਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਵੇਗਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਸੀਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਫਿਰ ਸਭ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਸੀਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਹੋਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਛੀ - ਛੀ ਜਨਮ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼ੁੱਧ ਜਨਮ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਗੁਲ - ਗੁਲ (ਪਵਿੱਤਰ) ਪਵਿੱਤਰ ਜਨਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਹੀ ਪਹਿਲੋਂ - ਪਹਿਲੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਬਾਦ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬੈਕੁੰਠ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਿਲਕੁਲ ਗੁਲ - ਗੁਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਇ ਬਿਲਕੁਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਤੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਬਾਲਾ ਹੁੰਦਾ। ਤਾਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਪੂਰੀ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਉਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਕਹਾਂਗੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਇਸਲਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਦਾ ਇਤਨਾ ਨਹੀਂ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਪਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੁਣ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਪਰਦਾਇ। ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇਵੇਂ ਸਵੱਛ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮਾਜੀਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਯਾਦ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਪਿਕਨਿਕ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਪਿਕਨਿਕ ਕਰੋ। ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੇਹਨਤ ਹੈ ਯਾਦ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਧਨ ਵੀ ਜਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਜੇਕਰ

ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਬਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਜੇ ਵੀ ਸਤਿਸੰਗ ਆਦਿ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਭਗਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਵਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਤਾਕਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਘਰ ਬੈਠੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਖ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਕਤ ਸੀ, ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਫਲੈਟ ਬਣਾਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਖ ਦੀ ਤਾਕਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਤਾਕਤ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਹ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵੇਹਮ ਕਹਿ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਾਧੂਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਵੀ ਉੱਧਾਰ ਕਰਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਬਦਲਣੀ ਹੈ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਾਪਿਸ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪਾਰ੍ਵ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਰਪੀਟ ਕਰਨਗੇ। ਆਤਮਾ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪਾਰ੍ਵ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੇ ਕਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹਿਣਗੇ। ਮਿਹਨਤ ਬਿਗਰ ਪਦਵੀ ਥੋੜੀ ਨਾ ਮਿਲੇਗੀ ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਚੱਖੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ... ਕਿੱਥੇ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ, ਕਿੱਥੇ ਪ੍ਰਜਾ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਟੀਚਰਾਂ ਦਾ ਟੀਚਰ, ਬਾਪਾਂ ਦਾ ਬਾਪ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਨਾ ਵੀ ਪੂਰਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਨਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਰੀਰ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਮਸ਼ੂਕ ਯਾਦ ਰਹੇ - ਤਾਂ ਵਿਕਰਮਾਜੀਤ ਬਣੇਗੇ।

2. ਇਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ਚੰਗੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੰਗੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਚੰਗੇ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਜਹਾਨ ਦੇ ਨੂਰ ਬਣ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਿਹਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਰਸ਼ਨੀਏ ਮੂਰਤ ਭਵ:
ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਤੁਸੀਂ ਜਹਾਨ ਦੇ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਲੈਣ ਦੇ ਇੰਤਜਾਰ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਹਾਨ ਦੇ ਨੂਰ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਸੰਪੂਰਨ ਸਟੇਜ ਤੇ ਪਹੁੰਚੋਗੇ ਮਤਲਬ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਅੱਖ ਖੋਲਣਗੇ ਉਦੋਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰੀਵਤਰਤਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਦਰਸ਼ਨੀਏ ਮੂਰਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਭਗਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਲਾਈਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੀ ਅੱਖ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਰਹੇ। ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਮਿਲਣਾ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਾ ਘੁਟਕਾ ਤੇ ਝੁਟਕਾ ਖਾਣਾ ਬੰਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਦਰਸ਼ਨੀਏ ਮੂਰਤ ਬਣ ਸਕੋਗੇ

ਸਲੋਗਨ:- ਨਿਰਮਲ ਸੁਭਾਅ ਨਿਰਮਾਣਤਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਨਿਰਮਲ ਬਣੋ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੇਗੀ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਨਾਜੁਕਪਣਾ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ, ਰੁਸਨਾ, ਰੋਣਾ ਇਹ ਸਭ ਆਸੂਰੀ ਸੰਸਕਾਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਦੁੱਖ - ਸੁਖ, ਮਾਨ - ਅਪਮਾਨ ਸਭ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਢਿਲਾਪੂ ਆਉਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜੱਦ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਦੇ ਦੀ ਖਾਮੀਆਂ ਵੇਖਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਢਿਲਾਪੂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਅਨਬਣੀ ਹੋਣਾ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਫਲਾਣੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚਲ ਸਕਦਾ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ... ਇਹ ਸਭ ਨਾਜੁਕਪਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੋਲ ਮੁਖ ਤੋਂ ਕੱਢਣਾ ਮਾਨਾ ਕੰਡੇ ਬਣਨਾ, ਨਾਫਰਮਾਨਬਰਦਾਰ ਬਣਨਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਲਟਰੀ ਹੋ ਇਸਲਈ ਆਰਡਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰਨ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਆਨਾਕਾਨੀ ਨਾ ਕਰੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਤੱਦ ਹੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕਣ। ਉਹ ਹੈ ਆਗਿਆਨਕਾਲ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਕਾਲ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਮਤਲਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਆਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਆਕਾਰ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਹੀ ਹਨ। ਪਰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੱਦ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਦੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਤਿਤ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ। ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸੀਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਜੇ ਪਾਵਨ ਸੀ ਉਹ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਨ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਪਾਵਨ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ। ਫਿਰ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਚਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਉ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦਾ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਮੈਂ ਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਫਿਰ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਆਕੇ ਸੁਣਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਅਥਾਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਰਿੰਚਕ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਜਰੂਰ ਬਣਨੀ ਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਰੁਸਨਾ, ਰੋਣਾ ਇਹ ਸਭ ਆਸੂਰੀ ਸ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੁੱਖ- ਸੁਖ, ਮਾਨ - ਅਪਮਾਨ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਾਜੁਕਪਣਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਫਲਾਣੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਨਾਜੁਕਪਣਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ੍ਰਭਾਵ ਇਵੇਂ ਹੈ, ਇਹ ਇਵੇਂ ਹੈ, ਵੈਸੇ ਹੈ, ਇਕ ਕੁਝ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੁਖ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਫੁੱਲ ਹੀ ਨਿਕਲਣ। ਕੰਡਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿੰਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮੁਖ ਤੋਂ ਕੰਡੇ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਕੰਡਾ ਹੈ। ਇੱਕ - ਦੋ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅਨਬਣੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਦੇ ਦੀ ਖਾਮੀਆਂ ਵੇਖਦੇ ਖੁਦ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਖਾਮੀਆਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਫਿਰ ਸਰਵਿਸ ਢਿਲੀ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੁਧਰਨਾ ਵੀ ਤਾਂ ਹੈ। ਮਿਲਟਰੀ ਦੇ ਲੋਕ ਜੱਦ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੀ ਹੈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਾਲ ਲੜਨਾ। ਫਲਡਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਿਲਟਰੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਮਿਲਟਰੀ ਦੇ ਲੋਕ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਆਦਿ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਮਿਲਟਰੀ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਿੱਟੀ ਸਾਰੀ ਭਰੇ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਨਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੋਲੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ। ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਦਾ ਆਰਡਰ ਮਨਣਾ ਹੀ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ ਬੰਧੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਬਾਪ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਜਾਨ ਦੇ ਲਈ ਬੋਲੇ, ਝੱਟ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਮਿਲਟਰੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਫਿਰ ਦਿਲ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਸਭ ਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਸਮਝੋ ਕਿਧਰੇ ਵੱਡਾ ਮਿਯੁਜ਼ਿਯਮ ਖੇਲਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 10 ਮਾਇਲ ਦੂਰ ਹੈ, ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਤਾਂ ਜਾਣਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਖਰਚੇ ਦਾ ਖਿਆਲ ਥੋੜੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਗਵਰਨਮੈਂਟ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਆਰਡਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਰਾਈਟ ਹੈਂਡ ਫਿਰ ਧਰਮਰਾਜ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਾ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਆਪਣੀ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਿਲ ਬਣਾਓ। ਕਾਮ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਚਕਨਾਚੂਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਰਜਾਈ ਵਿੱਚ ਰੋਲਾ ਪੈ ਜਾਏਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਕਦੀ ਕੋਈ ਜਾਨ ਨਾ ਸਕੇ।

ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਹੀ ਅਹਿਸਤੇ - ਅਹਿਸਤੇ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਹਨ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਗੀਤਾ ਦਾ ਯੁਗ। ਪਰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਜੱਦ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਨਸ਼ਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ। ਇਹ ਉੱਥਾਨ ਅਤੇ ਪਤਨ ਦੀ ਸੀੜੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਖੁਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕਦਮ ਚਕਨਾਚੂਰ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਰਡਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਆਨਾਕਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾਫਰਮਾਨਬਰਦਾਰ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ। ਦਾਤਾ ਕਦੀ ਉਲਟੀ ਮਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੇਖੋ ਲਕਸ਼ਮੀ ਉੱਚ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ - ਫੀਮੇਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਫਿਰ ਨਾਰਾਇਣ, ਯਥਾ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪੂਜਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਾਮਰਾਜ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਚੌਜ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸਾਰੇ ਘੇਰ ਹਨੁਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਕਲਯੁਗ ਤਾਂ ਹੁਣ ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ, ਰੇਗੜੀ ਪਹਿਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੋਰ ਹੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੋਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ, ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੀ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਰਾਜਯੋਗ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਹੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਓ। ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਬਾਪ ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਨਾਲੇਜ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਲੀਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ, ਦੀਪਾਵਲੀ ਕੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਜੋ ਵੀ ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਬਲਾਇੰਡਫੇਥ ਦੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੁੱਡੀ ਪੂਜਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪੱਥਰ ਪੂਜਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਾਰਸਬੁਧੀ ਬਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪੱਥਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਵੈਰਾਗ। ਗਿਆਨ ਅੱਧਾਕਲਪ ਚਲਿਆ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉਥੇ ਹੈ ਹੀ ਪੂਜਿਆ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੱਥਾ ਕਿਉਂ ਟੇਕਦੇ ਹੋ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਮੱਥਾ ਵੀ ਘਿਸਾਇਆ, ਪੈਸੇ ਵੀ ਗਵਾਏ, ਮਿਲਿਆ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਇੱਕਦਮ ਮੱਥਾ ਮੂਡ ਲਿਤਾ ਹੈ। ਕੰਗਾਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਦਾ ਮੱਥਾ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਹਿਸਤੇ - ਅਹਿਸਤੇ ਕੁਝ ਯੂਰੋਪੀਅਨ ਲੋਕ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਤਮੇਗੁਣੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਫਿਰ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੁਖ ਵੀ ਥੋੜਾ, ਦੁੱਖ ਵੀ ਥੋੜਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਖ ਬਹੁਤ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਿੰਨੇ ਧਨਵਾਨ ਇੱਕਦਮ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਪਹਿਲੇ ਥੋੜੀ ਧਨਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ - ਪਾਉਂਦੇ ਹੁਣ ਆਕੇ ਧਨਵਾਨ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਖਾਰੀ ਵੀ ਭਾਰਤ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਅੰਧਸ਼ਰਧਾਲੂ ਵੀ ਭਾਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੈਵਿਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੇਲ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਬੰਦਰਬੁਧੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਕੇ ਮੰਦਿਰ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਵਿਕਾਰ ਬੜੇ ਕੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗੁੱਸਾ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਮਿੱਠੇ, ਸ਼ਾਂਤ, ਅਤਿ ਮਿੱਠੇ ਬਣੋ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕੋਟੋਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੀ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ - ਰਜਾਈ ਪਦ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ 8 ਰਤਨ ਮੁਖ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 8 ਰਤਨ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ ਬਾਪ। 8 ਹੈ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰਜ਼, ਸੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਤੇੜਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਕਲ ਜਾਏ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਪੱਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਿਆਨੀ ਜੋ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਦੇਹ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਇਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਇਕਦਮ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਦੇ ਸੁੱਧ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਗੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਵੇਰੇ ਨੂੰ ਸਨਾਨ ਆਦਿ ਕਰਕੇ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਾਨ ਕਹਿਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਅਲਫ਼ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇ। ਪਹਿਲੇ ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੇਹ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੇਗੇ ਫਿਰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ - ਉੱਤਰ ਕਰਨ ਦੀ। ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਪੱਕਾ ਹੋ ਜਾਏ ਉਦੋਂ ਬੇਲੇ 84 ਜਨਮ ਇਵੇਂ ਲਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿੱਤਾ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿੱਤਾ ਫਿਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣ ਬਗ਼ੈਰ ਬਾਕੀ ਤੁਸੀਂ

ਤਿਕ - ਤਿਕ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਵੇਸਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਲੇ ਹੀ ਘੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ - ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਅਲਫ਼ ਦੀ ਉਠਾਓ। ਤਿਕ - ਤਿਕ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਮਝ ਥੋੜੀ ਨਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੰਪਲ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਧੀਰੇ ਨਾਲ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਹੀ ਚੰਗਾ ਸਮਝ ਸਕਣਗੇ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਿਯੂਜ਼ਿਯਮ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੱਦਦ ਦੇਣੀ ਪਵੇ। ਥੋੜੇ ਰੋਜ਼ ਆਪਣਾ ਸੈਂਟਰ ਛੱਡ ਮਦਦ ਦੇਣ ਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸੈਂਟਰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਕਿਸੇਨੂੰ ਬਿਠਾ ਦੇਵੋ

। ਜੇਕਰ ਗੱਦੀ ਸੰਭਾਲਣ ਲਾਇਕ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਣਗੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ, ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਸਰਵਿਸ ਛੱਡ ਕਿਵੇਂ ਜਾਈਏ! ਅਰੇ ਬਾਬਾ ਹੁਕਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਹੈ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਜਾਓ। ਜੇਕਰ ਗੱਦੀ ਲਾਇਕ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਕੰਮ ਦੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ - ਝੱਟ ਭੱਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਰਥੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਹੈ ਘੁੜਸਵਾਰ, ਪਿਆਦੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਨੂੰ ਆਪਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੈਸੰਜਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜੇ ਸੈਂਟਰ ਸੰਭਾਲਣ। ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਆਉਂਦੇ ਹਨ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਅਕਲ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਵੀ ਜਰੂਰ ਰੋਜ਼ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁੰਨਣੀ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੀ ਗੋਇਆ ਐਬਸੇਂਟ ਲੱਗ ਗਈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਘੇਰਾਵ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਇਹ ਘੇਰਾਵ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ, ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇ, ਸ਼ਾਂਤ ਅਤਿ ਮਿੱਠੇ ਸ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਵੀ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਿਵਿਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਬਾਬਾ ਜੇ ਹੁਕਮ ਕਰੇ, ਉਸਨੂੰ ਫੋਰਨ ਮੰਨਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਘੇਰਾਵ ਪਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਆਪਣੇ ਮਹੱਤਵ ਜਾਂ ਕਰੂਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਗਦੀ ਜੇਤ ਭਵ:

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਗਦੀ ਜਯੋਤੀ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਬੀਤੀ ਕਰ ਆਪਣੇ ਮਹੱਤਵ ਜਾਂ ਕਰੂਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਗਦੀ - ਜਯੋਤੀ ਬਣੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਸਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰੋ ਹੁਣ - ਹੁਣ ਕਰਮਯੋਗੀ, ਹੁਣ - ਹੁਣ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਟੇਜ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਛੂਆ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਸਭ ਅੰਗ ਸਮੇਟ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਰਚਦਾ ਸਮੇਟਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨਾਲ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਸਰਵ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਕੇ ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਜਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਲਵਲੀਨ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਸਮ੍ਰਿਤੀ - ਵਿਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਯੁੱਧ ਸਮਾਪਤ ਕਰੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਗਾਇਣ ਲਾਇਕ ਬਣਨਾ ਹੈ ਫਿਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪੂਜਾ ਲਾਇਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜੀ ਬਿਮਾਰੀ ਜੜ੍ਹ ਤੋਂ ਖਤਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇਗੇ?
- ਉੱਤਰ:-** ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ। ਇਸੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੇ ਮਹਾਰੋਗੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ। 2. ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਬਣੇ, ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵਾਣੀ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੇ।
- ਗੀਤ:-** ਜਾਗ ਸਜਨੀਆਂ ਜਾਗ..

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ - ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੇ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਪੁਰਾਣੇ ਤਨ ਦਵਾਰਾ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪਿਆ। ਹੁਣ ਇਹ ਰਾਵਣ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ। ਤਨ ਵੀ ਪਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਰਾਏ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਣਾ ਤਨ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਪੈਦਾ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਗੀਤ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਰੋਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਨਵਯੁੱਗ ਮਤਲਬ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਿਯੁਗ ਆਇਆ। ਹੁਣ ਕਿਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਗੋ? ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾਵਾਂ ਘੇਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁਤੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਜਗਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣਾ ਯੁੱਗ ਕਹਾਂਗੇ। ਵਿਦਵਾਨ ਪੰਡਿਤ ਆਦਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛੇ ਨਵਾਂ ਯੁੱਗ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਯੁੱਗ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਏ ਹਾਂ ਮਤਲਬ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਤੋਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਉਹ ਅੰਬਾ ਕੌਣ ਹੈ, ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਅੰਬਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਅੰਬਾ ਵੀ ਇੱਕ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਹੈ ਜਗਤ ਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਜਗਤ ਮਹਾਰਾਣੀ ਕੌਣ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਨਵੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਗਾਇਨ ਲਾਇਕ ਹੋ। ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਪੂਜਾ ਲਾਇਕ ਬਣੋਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਨੂੰ ਇਤਨੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅੰਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਨਾ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਹੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਕਦੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਜਗਤਪਿਤਾ ਜਗਤ ਮਾਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਜਗਤਪਿਤਾ ਅਤੇ ਜਗਤ ਮਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਅਜਮੇਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਬਾਬਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹੈ ਹੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ। ਹੱਦ ਦੇ ਪਿਤਾ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਹੱਦ ਦੇ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਠਹਿਰੇ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕੰਟਰਾਸਟ ਲਿਖਣਾ ਹੈ। ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਸਰਸਵਤੀ ਹੈ ਇੱਕ। ਨਾਮ ਕਿੰਨੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ - ਦੁਰਗਾ ਕਾਲੀ ਆਦਿ। ਅੰਬਾ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਇਹ ਰਚਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੀ ਬੇਟੀ ਹੈ ਸਰਸਵਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਅੰਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਹਨ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ। ਹਨ ਸਭ ਅਡੋਪਟਿਡ। ਇਤਨੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਕਿਥੋਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਏਟ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਰਚਤਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਮੇਰੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਅਡੋਪਸ਼ਨ। ਇਹ ਫਿਰ ਹੈ ਇਸ਼ਵਰੀਏ, ਮੂੰਹ ਦਵਾਰਾ ਰਚਨਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਕੇ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚਿਆਂ (ਆਤਮਾਵਾਂ) ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ, ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੁਖਸਮ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ, ਇਹ ਅਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੇ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕਿਵੇਂ ਲਈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹੋਣਗੇ, ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਫੰਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੋਗ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦਾ ਵੀ ਰੋਗ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਗੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ... ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਇਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿੰਦਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਅਪਰਮਪਾਰ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਨਰਕ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਭਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਦੀ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਅਪਰਮਪਾਰ ਹੈ। ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀਂ। ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕੰਟਰਾਸਟ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ, ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ। ਉਹ ਹੀ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਫਿਰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਸੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਕਲਸ ਮਿਲਿਆ ਪਰੰਤੂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਫਿਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਕਿਥੋਂ ਆਈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉੱਪਰ ਜੇ ਮੁਕੱਰਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸਹਿਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਤਨੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਤਾਂ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ। ਜਦੋਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ, ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਣਗੇ ਉਦੋਂ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਵਾਣੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦਿਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਿਲ ਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਣਗੇ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਦੋਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ, ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਲੀਨ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਕੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਤੰਮ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਹਾਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਲੇਟੀਨਮ ਵਿੱਚ ਵਜ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਵੀ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਗਈ ਕੇ ਗਈ। ਇੰਨੇ ਬਾਬਮਜ਼ ਬਣਾਏ ਹਨ - ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਬੇਮਬਜ਼ ਕੰਮ ਆਉਣਗੇ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਮਬਜ਼ ਹਨ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਰਾਜ - ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਕਿਹੜਾ ਉੱਚ ਪਦ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚੋਟੀ ਹਨ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ। ਚੋਟੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਹੈ? ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਏ ਰਾਜ - ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਨਸ਼ਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ। ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਜਗਤ - ਅੰਬਾ ਦੇਵੇਂ ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਰੱਚਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਬਾਪ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਵੀ ਗੀਤਾ ਦਾ ਯੁੱਗ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵੀ ਬਰੇਬਰ ਹੋਈ ਸੀ। ਰਾਜਯੋਗ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕੀ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਅਰਜੁਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਬੈਠੇ ਵੀ ਵੇਖੇ ਕਿਵੇਂ ਸਧਾਰਨ ਹਨ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਅਲਫ਼ ਬੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਅਲਫ਼ ਬੇ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ, ਇਹ ਹੈ ਵਰਸਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਸੂਰੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਮੈਂ ਨਿਰਗੁਣ ਹਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ। ਹੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਆਸ਼ਰਮ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਨਿਰਗੁਣ ਮਤਲਬ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਗੁਣਵਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਟਾਈਟਲ ਦੀ ਟੋਪੀ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖ ਲਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦਾ ਕੰਟਰਾਸਟ ਬਣਾਓ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਸੰਗਮ ਦੇ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਹਨ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਸਰਸਵਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਬੇਟੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗੀ ਦੇਵਤਾ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿੰਦੇ, ਮਨੁੱਖ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੰਨਸਲਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਜਾਂ ਭਗਵਾਨ ਭਗਵਤੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਭਗਵਤੀ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇ, ਇਸਲਈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬੜਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹੈ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਤਨੇ ਘੱਟ ਮਨੁੱਖ, ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਸੁਝਾਉਣ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਗੋਲਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇਤਨੇ ਸਭਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਸਟਮ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਬੁਲਾਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਚਲਾਉਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਦਾ ਤੇ ਰੀਗਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹੁਸੈਨ ਦੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਸਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਟਕਾ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਘੋੜਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ

ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਦਾ ਤਖ਼ਤ ਹੈ ਨਾ। ਸ੍ਰਵਣਿਆਪੀ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਗੀਤਾ ਵਿਚੋਂ ਲਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਸ੍ਰਵਣਿਆਪੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ- ਟੀਚਰ - ਗੁਰੂ ਸ੍ਰਵਣਿਆਪੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਰਾਜ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਇੱਕਦਮ ਨੱਕ ਤੋਂ ਫੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਚਲਣ ਗੰਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਅਜਿਹੀ ਭੁੱਲ ਹੋ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਲੀਤਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਸਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਡਿੱਗਣਗੇ ਵੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਗੰਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਭਾਵੇਂ ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਸਹੀ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਕੇ ਖੁਦ ਡਿੱਗਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਗੁਣਾ ਪਾਪ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਨੇ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਇਆ ਅਜਿਹਾ ਘਸ਼ੁੰਨ ਮਾਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕਦਮ ਅਕਲ ਵੀ ਗੁੰਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਹਨ। ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਫ਼ਾਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਨਾ। ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਾਇਆ ਝੱਟ ਥੱਪੜ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਬੇਸਮਝ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਨਾ ਸੁਣੇ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੰਜਿਲ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਮੌਤ ਜਦੋਂ ਨੇੜੇ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰ ਲੱਗੇਗਾ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਜਾਂ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ। ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਫਰਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਂ - ਬਾਪ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹਨ ਨਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਵਚਿੱਤਰ ਹਾਂ, ਵਿਦੇਹੀ ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਅਸੀਂ ਗਿਆਨ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਰਾਜ - ਰਾਜੇਸ਼ਵਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਗਿਆਨ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਜਯੋਗ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਮਝਦਾਰ ਬਣ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੁਫ਼ਾਨਾਂ ਤੋਂ ਕਦੇ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਖਾਣੀ ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਾਰੀ ਗੱਲਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ਹਨ।

2. ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਮਾਸਟਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਬਣ ਸਭਨੂੰ ਪਾਵਨ (ਰਾਜ - ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ) ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਵਗੁਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਦੈਵੀਗੁਣ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਭ ਨੂੰ ਠਿਕਾਉਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਰਹਿਮਦਿਲ ਭਵ:
ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਾਪ ਦੇ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬੱਚੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਭਿਖਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਮ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਠਿਕਾਣਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵੀ ਆਵੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਜਰੂਰ ਦੇਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਚਲਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬੁਰਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਜੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਪਰਿਚੈ ਦਾ ਪਾਣੀ ਜਰੂਰ ਪੁੱਛੇ ਮਤਲਬ ਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਦਾਤਾ ਬਣਕੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਦੇਵੇ ਤਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਠਿਕਾਣਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪੂਰਾ ਵੈਰਾਗ ਦ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਸਹਿਜ ਮਤਲਬ ਹੈ - ਜਿੰਨਾ ਨਿਆਰਾ ਉਤਨਾ ਪਿਆਰਾ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਰੀਸਤਾਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਤੁਹਾਡਾ ਕਰੁਣਾ ਹੈ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਉਣਾ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਨਾਮ ਭਾਵੇਂ ਸਾਧਾਰਨ ਹੈ ਪਰ ਕਰੁਣਾ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਗਵਾਨ - ਖਵਈਆ। ਇਹ ਨਾਮ ਕਿੰਨਾ ਸਾਧਾਰਨ ਹੈ ਪਰ ਡੁੱਬਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਣਾ, ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਮਹਾਨ ਕਰੁਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੈਰਨ ਵਾਲੇ ਤੈਰਾਕ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੱਥ ਦੇ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਦਾ ਹੱਥ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਾਸਟਰ ਖਵਈਆ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਨਈਆ ਨੂੰ ਪਾਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਬੈਠੇ ਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ, ਦੇਹ ਵੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਬਗੈਰ ਦੇਹ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਪਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਛੱਡ - ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬੈਠੇ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੈ ਸੁੱਧ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਹੈ ਅਸੁੱਧ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸੁੱਧ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਅਸੁੱਧ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਗਏ ਸੀ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਹੈ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰੇਗਾ। ਜੇ ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ ਹੋ। ਖੁਦ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ? ਜਰੂਰ ਉਹ ਵੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕ੍ਰਧਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਮਨੁੱਖ ਸਿਖਲਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਰੂਹ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗਿਆਨ ਅਰਥਾਤ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਨਾ ਉੱਥੇ ਭਗਤੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਬਿਰਸਾਨੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਰਿਸਤਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਬਰਦਾਖਿਲ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤੂਲੇਕ ਨੂੰ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਰਿਸਤਾਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਬੰਬੇਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਇਸ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਉਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੱਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਖ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁੱਖ? ਤਾਂ ਬੋਲਿਆ ਸੁੱਖ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਜਮਦੂਤ ਆਦਿ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਦੀ ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਅਮਰਪੁਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮ੍ਰਿਤੂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਫਲਾਣਾ ਮਰ ਗਿਆ, ਮਰਨ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਚੇਲਾ ਬਦਲ ਕੇ ਦੂਸਰਾ ਲਿਆ। ਸੱਪ ਵੀ ਖਲ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਖੱਲ ਛੱਡ ਨਵੀਂ ਖੱਲ ਮਤਲਬ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਵੋਗੇ। ਉੱਥੇ 5 ਤੱਤ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਫਲ ਆਦਿ ਦੀ ਬੈਸਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਵਰਗ। ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਸੁਖੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੀ ਇਹ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ- ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਰਿਸਤਾਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਗਰੀਬ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਨਾ ਮਿਲੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਹੱਥ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਹੱਥ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ ਫਿਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ। ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਫਿਰ ਮਿਲੇਗਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਤੈਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਸ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਾਸਟਰ ਖਵਈਆ ਹੋ। ਅਨੇਕ ਖਵਈਆ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਧਾ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਨਈਆ ਪਾਰ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸੀਏ। ਖਵਈਆ ਦੇ ਬੱਚੇ ਖਵਈਆ ਬਣੀਏ। ਨਾਮ ਕਿੰਨਾ ਹਲਕਾ ਹੈ - ਬਾਗਵਾਨ ਖਵਈਆ। ਹੁਣ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪਰਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਯਾਦਗਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਹੇਠਾਂ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਤੱਪਸਿਆ, ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਈ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਨਾਮ ਵੀ ਦੇਲਵਾੜਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਭ ਦੀ ਦਿਲ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਿਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ। ਇਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਵੀ ਬਾਪ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਸਭ ਦਾ ਦਿਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੱਤਵਾਂ ਆਦਿ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਕਾਇਮ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸੰਗਮ ਤੇ, ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ।

ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ। ਫਰਕ ਵੇਖਿਆ ਨਾ। ਭਗਤੀ ਅਥਾਹ ਹੈ, ਦੇਵੀਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜਾਉਂਦੇ - ਸਜਾਉਂਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਬਸ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਫਾਇਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਮੀਰਾ ਦਾ ਵੀ ਨਾਮ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਹੈ ਨਾ। ਫੀਮੇਲ ਵਿੱਚ ਮੀਰਾਂ, ਮੇਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਾਰਦ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਭਗਤ ਮੰਨੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਣੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਹੈ ਫੁੱਲ, ਫਿਰ ਹਨ ਯੁਗਲ ਮੇਰੂ। ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਸਭ ਨਮਸਤੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦਾਣੇ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ ਕਰਦੇ। ਰੁਦ੍ਰ ਯੱਗ ਰੱਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੂਜਾ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮਾਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਾਰਾ ਖਿਆਲ ਸ਼ਿਵ ਵੱਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਅਜਿਹੇ ਤਿੱਖੇ ਬਣੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਾਸਟਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਤਾਂ ਪਾਈ - ਪੈਸੇ ਦੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮਿਲੇ ਨਾ। ਉਹ ਵੀ ਘੱਟ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਸਭਦਾ ਫਾਦਰ ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਾਂਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਸ ਦਾ ਫਾਦਰ ਬਣੇਗਾ? ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਫਾਦਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਫਾਦਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਫਾਦਰ ਉਦੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯੁਗਲ ਬਣਦੇ, ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਬੱਚਾ ਫਾਦਰ ਕਹੇਗਾ। ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੂੰ ਬਾਪੂ ਜੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ (ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ) ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬ੍ਰਦਰਹੁਡ। ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਣਿਆਪੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਫਾਦਰਹੁਡ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ - ਵੱਡੀਆਂ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਭਾਸ਼ਣ ਤੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜਿਸ ਟਾਪਿਕ ਤੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਉਹ ਸੁਣਾਕੇ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਟਾਪਿਕ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਲਿਖਕੇ ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ - ਇਹ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਏ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਪੁਆਇੰਟਸ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਭਾਈ - ਭੈਣੇ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਦੇ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਮਾਚਾਰ ਲਿਖਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸਭਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਹੈ - ਆਤਮਾ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਨਾ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਅਸੀਂ ਇਥੋਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸ਼ਿਵ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਨ ਆਦਿ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਉਹ ਲੋਕ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਯਦਾ ਯਦਾਹੀ ਧਰਮਸਿਆ...ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਵੇਗੇ। ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਉਸ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ, ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਪਿੱਛੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਭਤੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹੈ। ਪਰ ਕਦੋਂ ਸੀ, ਉਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਉੱਚ - ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਾਮ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਉਸ ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਨਾ ਸੂਖਸ਼ਮ, ਨਾ ਸਬੂਲ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਆਕਾਰ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਨਾਮ - ਰੂਪ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਕਹਿਣਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਅਗਿਆਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ, ਬੱਚੇ ਵੀ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਫਿਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਗੁਰੂ ਲੋਕੀ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਗੇ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਅਹਿੰਸਾ ਪਰਮੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਗਾਉਣਾ, ਦੁਖ ਦੇਣਾ ਇਹ ਵੀ ਅਹਿੰਸਾ ਹੋ ਗਈ। ਬਾਪ ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਨਾ ਕਿਸੇਨੂੰ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ ਜਰੂਰ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਮਨਸਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸੁਣੋਗੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸਤਿਸੰਗ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਸੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸਤ ਦਵਾਰਾ, ਸਤ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਸਤ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਤ- ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ

ਯਾਦਗਰ ਦੇਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਵੇਖੇ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਦਿਲ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਤੇ ਦੇਵੀ, ਬੱਚੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਰੀਅਲ ਯਾਦਗਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਯਾਦਗਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਇਹ ਅਸੀਂ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਬੇਗਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਮਤਲਬ ਬੇਗਰ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਲੈਣਗੇ ਨਾ। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੇ ਹੁਣ ਬੇਗਰ ਹੈ। ਗੋਰਾ ਅਤੇ ਸਾਂਵਰਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਭਾਰਤ ਕੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਕੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹਨ ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ਼। ਮਨੁੱਖ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਵੀ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਅਨਾਜ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਨਾਜ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਪਿੰਡ - ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਡਾਕੂ ਲੋਕੀ ਲੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਰਤਬੇ ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਕ ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ ਜੋ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ। ਟੀਚਰ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਨਾ। ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ। ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰਾਜਾਈ ਕਿੱਥੇ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਧਰਨੀ।

ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਗੰਗਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸਮੇਂ 5 ਤੱਤਵ ਸਭ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਗੰਦ ਕਿਚੜਾ ਆਦਿ ਉੱਥੇ ਜਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮਛਲੀਆਂ ਆਦਿ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਵੀ ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜੀਵ ਕਿੰਨੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਭੋਜਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਿੰਡ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਫਿਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੈ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਪਤਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ, ਖੂਬਸੂਰਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਖੰਡ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਹੀ ਆਲਰਾਉਂਡਰ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਲਰਾਉਂਡਰ ਹੋ। ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਐਕਟਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ - ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋ ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਗਾਡ ਫਾਦਰਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆ ਗਿਆ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਵੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਗੁਰੂ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਾਦਰ ਵੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੇ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਇਨਕਾਰਪੋਰੀਯਲ ਗਾਡ ਫਾਦਰਲੀ ਵਰਲਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੱਦ ਬਿੰਦੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਇੰਨੀ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ ਕੀ ਹੈ! ਬਿੰਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਕਿੰਨਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨੌਧਾ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਨੌਧਾ ਭਗਤੀ। ਕਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਯਾਦ ਦੀ। ਤੇਜ਼ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਹੀ ਉੱਚ ਨਾਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ ਬਣਨਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਰੋਜ਼ ਸਤ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਣਨਾ ਹੈ। ਸਤ - ਸੰਗ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ।

2. ਵਿਜੈ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਣਾ ਬਣਨਾ ਜਾਂ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਓਨਰ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਰਫਤਾਰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮਾਸਟਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਰਜੀਵਾ ਜਨਮ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਰਵ ਕਰਮਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਯੋਗੀ ਭਵ:
ਇਹ ਮਰਜੀਵਾ ਦਿਵਯ ਜਨਮ ਕਰਮਬੰਧਨੀ ਜਨਮ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕਰਮਯੋਗੀ ਜਨਮ ਹੈ। ਇਸ ਅਲੌਕਿਕ ਦਿਵਯ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਸਵਤੰਤਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੰਤਰ। ਇਹ ਦੇਹ ਲੇਣ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰਕੇ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਾਪ ਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਵਤੰਤਰ ਹੋ, ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਕਰਮਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮੀਪਤਾ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ - ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗ ਫ੍ਰਿਤੀ।

"ਤਪੱਸਵੀ - ਮੂਰਤ, ਤਿਆਗ - ਮੂਰਤ, ਵਿਧਾਤਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ- ਰਾਜ - ਅਧਿਕਾਰੀ"

ਅੱਜ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਮਾ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਆ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਰੂਹਾਨੀ ਪਰਵਾਨੇ ਸ਼ਮਾ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਓਂ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਆਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਮਾ ਜਾਨਣ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਪਰਵਾਨੇ ਜਾਨਣ। ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦਾ ਸਨੇਹ ਆਕਰਸ਼ਣ ਕਰ ਇਸ ਅਲੌਕਿਕ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨੂੰ ਲਿਆਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਲੌਕਿਕ ਮੇਲਾ ਅਲੌਕਿਕ ਬੱਚੇ ਜਾਨਣ ਅਤੇ ਬਾਪ ਜਾਨਣ! ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮੇਲਾ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹੇ ਰੂਹਾਨੀ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਸਮਝਣਗੇ? ਇਹ ਮੇਲਾ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਮਾਲਾਮਾਲ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮੇਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਮਾਤਮ - ਮੇਲਾ ਸ੍ਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਲਹਿਰਾਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਵੇਖ ਵੀ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਲਗਨ ਨੇ ਵਿਘਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕ ਬਣਾ ਮਧੁਬਣ ਨਿਵਾਸੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਦੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਏਵਰੇਡੀ ਦੀ ਰਿਹਰਸਲ ਕਰ ਵਿਖਾਈ। ਏਵਰੇਡੀ ਹੋ ਗਏ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਵੀਟ ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਸਵੀਟ ਪਾਰੂ ਵੇਖ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਨੇਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਹਿਜ ਵੀ ਲਗਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪਿਆਰੀਆਂ ਵੀ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਉਹ ਡਰਾਮਾ ਵਾਹ! ਕਿੰਨੀ ਵਾਰੀ ਇਵੇਂ ਦੌੜੇ - ਦੌੜੇ ਆਏ ਹਨ। ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ ਜਾਂ ਪਰਾਂ ਨਾਲ ਉਡ ਕੇ ਆਏ ਹੋ? ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦਿਲ ਹੈ ਉੱਥੇ ਅਸੰਭਵ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਤਾਂ ਵਿਖਾਇਆ, ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਜੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਹੋਇਆ ਉਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਰਹੇਗਾ।

ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸ੍ਵ ਸਨੇਹੀ, ਸ੍ਵਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਸੀਜ਼ਨ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮੇਂ ਇਸ਼ਾਰੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣ ਦਾ ਵਕਤ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਨੇਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ, ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਹੋ। ਹੁਣ ਮਹਾਤਪੱਸਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣੋ। ਆਪਣੇ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਦੇ ਤੱਪਸਿਆ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਜਵਾਲਾ ਨਾਲ ਸ੍ਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਖ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖੂਨੇ ਨਾਹਿਕ ਖੇਡ ਦੀ ਲਹਿਰ ਵੱਧਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬੇਸਹਾਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਸਹਾਰੇ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਤਪੱਸਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਤਪੱਸਵੀ ਰੂਪ ਦਵਾਰਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਚੈਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ, ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਤੋਂ, ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੋਂ, ਤਨ ਤੋਂ ਬੇਚੈਨ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ - ਚੈਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਮੰਨੇਗਾ। ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਸੰਗਠਿਤ ਰੂਪ ਦੇ ਜਵਾਲਾ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਿਧਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵਿਧਾਤਾ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਹਰ ਸਮੇਂ ਦਿੰਦੇ ਜਾਵੇ। ਅਖੰਡ ਮਹਾਨ ਲੰਗਰ ਲਗਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਇਲ ਭਿਖਾਰੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਧਨ ਦੇ ਭਿਖਾਰੀ, ਭਿਖਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਪਰ ਮਨ ਦੇ ਭਿਖਾਰੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਬੁੰਦ ਦੀਆਂ ਪਿਆਸੀਆਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਤਾਪਣੇ ਦੀ ਲਹਿਰ ਫੈਲਾਓ। ਜੇ ਖਜਾਨੇ ਜਮਾਂ ਕੀਤੇ ਹਨ ਉਹ ਜਿੰਨਾਂ ਮਾਸਟਰ ਵਿਧਾਤਾ ਬਣ ਦਿੰਦੇ ਜਾਵੇਗੇ ਉਣਾ ਭਰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿੰਨਾ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਰਨ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ। ਤਪੱਸਵੀ ਮੂਰਤ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ - ਤੱਪਸਿਆ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਫੈਲਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਆਉਣ। ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਯਾਦ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਸ਼ਕਤੀ ਲੈਣਾ ਜਾਂ ਮਿਲਣ ਮਨਾਉਣਾ ਉਹ ਵੱਖ ਗੱਲ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਤਪੱਸਵੀ ਸਵਰੂਪ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਹਾਨ ਤਪੱਸਵੀ ਰੂਪ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਵਾਓ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਵਧਾਓ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਨਾਲ ਜਾਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਮਨਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾਇਆ, ਮਾਯਾਜੀਤ ਵਿਜੇਈ ਬਣਾਇਆ ਇਸੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ। ਲੇਕਿਨ ਸ੍ਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਵਿਧਾਤਾ ਬਣੇ। ਸਾਰੇ ਖਜਾਨੇ ਹਰ ਰੋਜ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਜਮਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ ਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜਾਨਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਖਜਾਨਾ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਖਜਾਨਾ, ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾ, ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਿਆ ਮਤਲਬ ਕਿੰਨਾ ਵਧਾਇਆ, ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਕਾਮਨ ਚਾਰਟ ਜੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਆਪੇ ਹੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ - ਉਪਕਾਰੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਖੁਦ - ਉਪਕਾਰੀ ਆਪੇ ਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਮਝਾ - ਹੁਣ ਕਿਹੜਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣਾ ਹੈ? ਇਹ ਤਪੱਸਵੀ ਰੂਪ ਦਾ ਚਾਰਟ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਤਾਂ ਕਿੰਨਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕੀਤਾ? ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕਲਿਆਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਾਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਦਾ ਵਕਤ ਬਹੁਤ ਬੀਤ ਚੁੱਕਿਆ। ਹੁਣ ਵਿਧਾਤਾ ਬਣਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਵਿਧਾਤਾਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ਵਰਾਜਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਮਤਲਬ ਵਿਧਾਤਾ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੇ ਵਿਧਾਤਾਪਨ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਕਈ ਜਨਮ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਲੈਣ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਨਾਮ ਲੇਵਤਾ, ਸ਼ਾਨ ਲੇਵਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੇਵਤਾ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਵਿਧਾਤਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਗੇ।

ਤੱਪਸਿਆ ਸਵਰੂਪ ਮਤਲਬ ਲੇਵਤਾ ਦੇ ਤਿਆਗਮੂਰਤ। ਇਹ ਹੱਦ ਦੇ ਲੇਵਤਾ, ਤਿਆਗ ਮੂਰਤ, ਤੱਪਸਵੀ ਮੂਰਤ ਬਣਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ ਇਸਲਈ ਤੱਪਸਵੀ ਮੂਰਤ ਹੱਦ ਦੇ ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿਧਾ ਰੂਪ। ਜੇ ਲੈਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਗਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੱਪਸਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਇਹ ਹੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੱਪਸਿਆ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਇਹ ਸਬੂਤ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਨੇਹ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਇਹ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਪਸਵੀ ਮੂਰਤ ਬਣਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਵੇ। ਸਮਝਾ। ਵੈਰਾਇਟੀ ਸੰਸਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਵਿਧਾਤਾਪਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਦੂਜੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦੇਣਗੇ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਇਸ ਸੰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਇਮਰਜ ਕਰੋ। ਸਮਝਾ। ਜਿਵੇਂ ਮਧੁਬਣ ਵਿੱਚ ਦੌੜ ਕੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ ਇਵੇਂ ਤੱਪਸਵੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਮੰਜਿਲ ਵੱਲ ਭਜੋ। ਅੱਛਾ - ਭਲੇ ਪਧਾਰੇ। ਸਾਰੇ ਇਵੇਂ ਭੱਜੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂਕਿ ਹੁਣੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਕੀਤਾ, ਜੇ ਵੀ ਹੋਇਆ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਇਹ ਹੀ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਲੇਕਿਨ ਦੂਜੇ ਵੀ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ। ਸੱਚਾ ਕੁੰਡ ਮੇਲਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਅੰਤਿਮ ਮਿਲਣ, ਅੰਤਿਮ ਟੁੱਬੀ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ। ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇੰਨੇ ਸਭ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਿਲਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ! ਇਸ ਸੂਧ - ਬੁੱਧ ਤੋਂ ਵੀ ਨਿਆਰੇ ਹੋਏ ਗਏ! ਨਾ ਸਥਾਨ ਵੇਖਿਆ, ਨਾ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਹੁਣ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੋਗੇ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਰਿਹਰਸਲ ਹੋ ਗਈ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਰਾਜ ਹੈ ਪਰ ਧਰਨੀ ਦਾ ਰਾਜ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਬ ਹੈ, ਪਰਾਇਆ ਰਾਜ, ਪਰਾਇਆ ਤਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਸੀਜਨ ਹੋ ਗਈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਵੀ ਸੋਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਝਰਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹਾਉਂਦੇ। ਜੇ ਵੀ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਆਏ ਹਨ, ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਨੇਹ ਦੇ ਰਿਸਪਾਂਡ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫਾਈਨਲ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਫਾਈਨਲ ਪੇਪਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਟਾਈਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਛੁੱਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਈ ਰਹਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਰਾਜ ਗੁਪਤ ਹਨ ਕੁਝ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹਨ। ਪਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਰ ਇੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਸਦਾ ਬਿੰਦੂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਬੀਤੀ ਨੂੰ ਬੀਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਿੰਦੂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਕੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ੍ਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਸਭ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਧਾਤਾ ਬਣ ਸਿੰਧੂ ਬਣ ਸਭ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਿੰਦੂ ਅਤੇ ਸਿੰਧੂ ਇਹ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸ੍ਵੇਸ਼ਠ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਸਦਾ ਹੀ ਸ੍ਵੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹਿਣਾ। ਤਾਂ ਬਿੰਦੂ ਬਣਨਾ, ਸਿੰਧੂ ਬਣਨਾ ਇਹ ਹੀ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਦਾਤਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਵਰਦਾਨ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਭੱਜੋ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਹੀ ਵਰਦਾਤਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਸਦਾ ਸਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ। ਅੱਛਾ!

ਚਾਰੋ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸ੍ਵ ਸਨੇਹੀ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਫਰਾਖਦਿਲ, ਵੱਡੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਭ ਨੂੰ ਸ੍ਵ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵੰਡਣ ਵਾਲੇ, ਮਹਾਨ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਬਾਪ ਸਮਾਣ ਬਣਨ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਤਾ, ਵਰਦਾਤਾ ਸ੍ਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿੰਧੂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

"ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ"

1- ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਦਮਾਪਦਮ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ! ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬਾਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਨਮ ਤਾਂ ਭਾਗਿਆਵਾਨ ਬਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਪਰ ਕਈਆਂ ਜਨਮਾਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਭਾਗਿਆ ਚਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਭਾਗਿਆ ਕਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ! ਅਸੰਭਵ ਲਗਦਾ ਸੀ ਨਾ? ਪਰ ਅੱਜ ਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ੍ਵੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ - ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਗਾਇਬ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ! ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਰੋਜ਼ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਚੀਜ਼ ਰੋਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਉਹ ਵਧੇਰੀ ਨਾ। ਕਦੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਘੱਟ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦਵਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਖੁਟ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੇ ਫਿਕਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਵੀ ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ, ਬੇਫਿਕਰ! ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ! ਪਰਿਵਰਤਨ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ।

ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੋਵੇ ਲੇਕਿਨ ਸਭ ਪੁਰਾਣਾ ਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬੇਫਿਕਰ ਬਣ ਗਏ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਅੱਜ ਹੈ ਕਲ ਰਹਾਂਗੇ - ਇਹ ਵੀ ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਹੋਵੇਗਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸਭ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਬੁਰਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋ, ਹੁਣ ਵੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ। ਜਦੋਂ ਸਦਾ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਬੇਫਿਕਰ ਹੋ ਗਏ। ਅਜਿਹੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਜੇ ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਉਡਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਸਦਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਜਾਵੇ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੇਫਿਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਾਓ। ਅੱਛਾ!

2. ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਯਾਦ ਦੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਸ੍ਵਣ ਵਿਘਣਾਂ ਤੋਂ ਸੇਫ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਘਨ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਜੇਈ ਹਨ ਹੀ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਣੋ ਹੋ? ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਤੋਂ ਜੇਕਰ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਪੈਰ ਵੀ ਕੱਢਿਆ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਵਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪਰਸਥਿਤੀ ਆਵੇ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਤੋਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਗੱਲ ਵੀ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਹਾੜ ਵਰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਜਿਹੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਦੀ ਕਮਾਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਹੋਵੇ ਪਰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਤੇ ਗਿਆ ਇਸਲਈ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਇਸ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ। ਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤਾਂ ਇਸ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਮ ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਦਾ ਨਾਲ ਰਹੇਗੀ। ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ, ਸਧਾਰਨ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ।

ਜੇ ਸਿਕਿਲੋਏ ਲਾਡਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਹੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਨਾਲ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਪੈਰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦਿੰਦੀ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ। ਉਹ ਸਦਾ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜੇਤੂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਾ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ ਜੋ ਸਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਦਾਨ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਲਾਡਲੇ ਬਣ ਗਏ, ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਮਿਲ ਗਈ। ਇਹ ਵਰਦਾਨ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ

ਸਭ ਨੇ ਜਾਗਰਣ ਕੀਤਾ! ਤੁਹਾਡੇ ਭਗਤ ਜਾਗਰਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਇਸ਼ਟ ਦੇਵ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਇੱਥੇ ਇਸ਼ਟ ਦੇਵ ਜਾਗਰਣ ਕਰਨ ਤਾਂ ਭਗਤ ਕਾਪੀ ਕਰਨ। ਤਾਂ ਸਭ ਨੇ ਜਾਗਰਣ ਕੀਤਾ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਮਾਈ ਜਮਾਂ ਕੀਤੀ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਦੀ ਰਾਤ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਸੀਜ਼ਨ ਦੀ ਰਾਤ ਹੋ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਮਾਈ ਦੀ ਸੀਜ਼ਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਗਣਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਕਮਾਈ ਦੀ ਸੀਜ਼ਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਜਾਗਣਾ ਮਤਲਬ ਕਮਾਉਣਾ। ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਯਥਾਸ਼ਕਤੀ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਮਹਾਦਾਨੀ ਬਣ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਖੁਦ ਵੀ ਕਈ ਜਨਮ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਮੇਲੇ ਦੇ ਗੋਲਡਨ ਚਾਂਸ ਦੀ ਗੋਲਡਨ ਮਾਰਨਿੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਗੋਲਡਨ ਤੋਂ ਵੀ ਡਾਇਮੰਡ ਮਾਰਨਿੰਗ ਹੈ। ਖੁਦ ਵੀ ਡਾਇਮੰਡ ਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰਨਿੰਗ ਵੀ ਡਾਇਮੰਡ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਮਾਂ ਵੀ ਡਾਇਮੰਡ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਭ ਡਾਇਮੰਡ ਹੀ ਡਾਇਮੰਡ ਹਨ ਇਸਲਈ ਡਾਇਮੰਡ ਮਾਰਨਿੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਵੀ ਚੈਕ ਕਰ ਵਿਅਰਥ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਪਾਵਰਫੁਲ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਕਿਤੇ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਨਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਮਤਲਬ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਐਕਟ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਸਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਪੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਵਿਅਰਥ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਕਈਆਂ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਗਏ, ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਵਿਅਰਥ ਦੇ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੇ ਨਾਲ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵੈਰਾਗਤ ਫ਼ਿਤੀ ਦਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਾਓ।

ਸੂਚਨਾ:- ਅੱਜ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਤੀਜਾ ਐਤਵਾਰ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਰਾਜਯੋਗੀ ਤਪੱਸਵੀ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਤੋਂ 7.30 ਵਜੇ ਤੱਕ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਸਹਿਤ ਸ੍ਵਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇਵੇ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਧਾਰਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਫੈਸ਼ਨੇਬਲ ਉੱਚੇ ਕਪੜੇ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਵੀ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਸੁਸਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣਾ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਚਾਰਟ ਰੱਖੇ। ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਨੇਟ ਬੁੱਕ ਸਦਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ? ਸਾਡਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੈ? ਦੈਵੀ ਕਰੈਕਟਰ ਹਨ? ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਕੱਟ ਉਤਰੇਗੀ, ਉੱਚ ਤਕਦੀਰ ਬਣੇਗੀ।
- ਗੀਤ:-** ਭੋਲੇਨਾਥ ਤੋਂ ਨਿਰਾਲਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋਲ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ) ਨੂੰ ਵੇਖ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਟੂਡੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗੀਤ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ। ਬਹੁਤ ਭੋਲਾਨਾਥ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਭੋਲਾਨਾਥ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸ਼ਿਵ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਸੰਕਰ ਦੇਵਤਾ ਫਿਰ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਜਰੂਰ ਭਗਤਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਆਪਦਾਵਾਂ ਹਨ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਦਾਵਾਂ ਸਭ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹਨ। ਭਗਤ ਵੀ ਸਭ ਹਨ। ਗਿਆਨੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸੰਕਰ ਵੱਖ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਸਦਗਤੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕਿੰਨੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਭਗਤਾਂ ਤੇ ਜਦੋਂ ਭੀੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਦੁਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ ਫਿਰ ਰਪੀਟ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਤਲਬ ਪਤਿਤ ਬਣਨ ਦਾ ਮਾਰਗ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਕਾਮ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਾਮ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੋਗੇ। ਉਹ ਕੋਈ ਜਿੱਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣਰਾਜ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਜੇਕਰ ਰਾਵਣ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਕੇ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਓਣਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਸੁਖੀ ਰਹਿਣ। ਧਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੁਖੀ ਰਹਿਣ। ਪਰੰਤੂ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਦੁਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਸੁਖ ਭੋਗਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਅਥਾਹ ਧਨ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, 21 ਜਨਮ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਿਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮਾਰਣਗੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਸਾਰਾ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਸਥੂਲ ਹਥਿਆਰ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਫਿਰ ਸਥੂਲ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਜੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹ ਲੋਕੀ ਕਦੇ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਨੇ ਜਿੱਤ ਪਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਹ ਸਭ ਭੁੱਲਾਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਬਹੁਤ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਸੁਣਨਗੇ

ਵਿਦਵਾਨ ਆਦਿ ਵੀ ਇੱਕ ਦਿਨ ਆਉਣਗੇ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਹੈ ਤਾਂ ਅਭਿਮਾਨ ਟੁੱਟੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਲੋਕੀ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡੋ। ਚੰਗੇ ਕਪੜੇ ਆਦਿ ਦਾ ਵੀ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਵਨਵਾਹ ਵਿੱਚ ਹੋ ਨਾ। ਹੁਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਸਸੁਰ ਘਰ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜੇਵਰ ਪਹਿਨਾਉਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਉੱਚੇ ਕਪੜੇ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਿਲਕੁਲ ਸਧਾਰਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਰਮ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਧਾਰਨ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੇਹ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਸਸੁਰ ਘਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜੇਵਰ ਮਿਲਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇਵਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੇ ਹਨ। ਅਜਕਲ ਚੋਰੀ ਆਦਿ ਕਿੰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਡਾਕੂ ਲੁੱਟ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਇਹ ਹੰਗਾਮਾ ਆਦਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਹੁਣ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਦੇ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਲੜਾਈ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਟਾਮਿਕ ਬੋਮਬਜ਼ ਆਦਿ ਖੂਬ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮੱਥਾ ਮਾਰੋ ਕਿ ਇਹ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇ ਪਰੰਤੂ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣ ਤੇ ਵੀ ਸਮਝਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਮੌਤ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੰਦ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਮੌਤ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੰਦ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਯਾਦਵਾਂ ਅਤੇ ਕੋਰਵਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਲਾਸ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਯਾਦਵ ਹਨ ਯੂਰੋਪਵਾਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਸਾਇੰਸ ਘਮੰਡ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਿੱਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਾਈਲੈਂਸ ਘਮੰਡ ਦੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਘਮੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ (ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਰਹਿਣਾ) ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਡੇਡ ਸਾਈਲੈਂਸ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਹਾਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਲੱਭਕੇ ਆਵੇ - ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਬੋਲੇ - ਹੋ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਜ਼ਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਸਜ਼ਾ ਕੌਣ ਖਾਂਦੇ ਹਨ? ਆਤਮਾ। ਉਸ ਵਕਤ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ -ਇਹ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਖਾਓ ਸਜ਼ਾ। ਉਸ ਵਕਤ ਫੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਜਨਮ - ਜਨਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਖ ਭੋਗਣਾ, ਫਿਰ ਸੁਖ ਦਾ ਬੋਲੈਸ ਕੀ ਰਿਹਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ- ਹੁਣ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਆਪਣਾ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਚਾਲ - ਚਲਣ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਮਨਿਸਟਰ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਕਰੈਕਟਰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੋਲੋ, ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਰਗਾ ਕਰੈਕਟਰਜ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਸਦਾ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ। ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਅਸੀਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਸ਼ੀਮਤ ਤੇ। ਇੱਥੇ ਚਾਲ - ਚਲਣ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਥੇ ਕਚਹਿਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸੈਂਟਰਾਂ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਚਹਿਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰੋਜ਼ ਬੋਲੇ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਸੁਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸੁਸਤੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਚਾਰਟ ਰੱਖਣਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਹੀ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਦਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਨੋਟ ਬੁੱਕ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਤਾਂ ਸਮਝੋ - ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਨੋਟ ਬੁੱਕ ਸਦਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਦੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ। ਯਾਦ ਬਿਨਾਂ ਜੰਕ ਉਤਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਕੱਟ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਘਾਸਲੇਟ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਤਾਜ ਰੱਖ ਦੇਣਗੇ ਸਿਰ ਤੇ। ਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕੁਝ ਤੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੱਥ - ਪੈਰ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਣੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੈਜ ਲੱਗਾ ਰਹੇ। ਬੋਲੋ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ ਆਫ ਆਰਮਜ਼ ਇਹ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਬੜੀ ਰਿਆਲਟੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇਪਨ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਕੋਰਟ ਆਫ ਆਰਮਜ਼ ਤੇ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਵਿਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਗੰਡ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤ-ਪਾਵਨ, ਸੁਖ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਸੁਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਸੁਰ ਘਰ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸਸੁਰ ਘਰ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ। ਉਹ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਕਰਕੇ 5-7 ਲੱਖ, ਕਰੋੜ ਦੇਣਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਪਦਮਾਪਦਮਪਤੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੜੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਮਹਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਹਿਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਸੁਦਾਮਾ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਉਹ ਵੀ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਚਾਵਲ ਰੁੱਖੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਖਾਣਗੇ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਮਸਾਲੇ ਆਦਿ ਵੀ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਲਈ ਦੇਣਗੇ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦਾਤਾ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਥ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਲੇਜ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਦਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਆਕੇ ਸੁਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਜੋ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਭ ਸਾਡੇ ਹੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਕਰਵਾਇਆ, ਰਾਜਾਈ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਕਰਵਾਇਆ। ਬਸ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਅਰਜੁਨ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਵਾਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣੋਗੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਕਰਵਾਇਆ। ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਰੂ ਸੀ। ਭਾਗੀਰਥ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹਨ। ਤਾਂ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋਗੇ ਉਤਨਾ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਵੋਗੇ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਇਸ ਵਕਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜੇ ਰਾਏ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰੋ। ਇਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਉਹ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸੈਦਾਗਰ, ਰਤਨਾਗਰ, ਜਾਦੂਗਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਜੋਹਰੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਅਵਿਨਾਸੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਜੋਹਰੀ ਬਣਿਆ। ਹੇਲ ਨੂੰ ਹੈਵਿਨ ਬਣਾਉਣਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਜਾਦੂ ਹੈ। ਫਿਰ ਸੈਦਾਗਰ ਵੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਸੈਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਖਪਨ ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਲੈਕੇ ਮਹਿਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਕਮਾਈ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜਵਾਹਰਤ ਦੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਅਮੇਰੀਕਨ ਗ੍ਰਾਹਿਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ 100 ਦੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ 500, ਹਜ਼ਾਰ ਵੀ ਲੈ ਲੈਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪੈਸੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਭੋਲੇਨਾਥ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਕਿੰਨਾਂ ਭੋਲਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਖਪਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਕਦੇ ਕਹਿਣਗੇ ਭੋਲੇਨਾਥ ਨੇ ਇਹ ਦਿੱਤਾ, ਕਦੇ ਕਹਿਣਗੇ ਅੰਬਾ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, ਗੁਰੂ ਨੇ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਕਹਾਂਗੇ ਗੀਤਾ ਨੂੰ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗਵਾਨ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁੱਛੋ- ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਬਾਪ ਹੈ ਬਾਗਵਾਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁਲ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਅਲਾਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯੂਰੋਪੀਅਨ ਲੋਕੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼। ਬਰੇਬਰ ਭਾਰਤ ਪਰੀਸਥਾਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਬਿਸਥਾਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਪਰਿਸਥਾਨ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੁਤੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਜੇ ਖੁਦ ਜਾਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਤਲਬ ਖੁਦ ਜਗਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੀਤਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਕੋਈ ਗੀਤ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਗੀਤ ਵਜਾਓ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੋਗੇ। ਰਾਤ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਥੱਕ ਮਤ ਜਾਣਾ - ਇਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਰਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨੀ ਭਗਤੀ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਗਵਾਨ ਜਲਦੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਹਨੁਮਾਨ ਆਦਿ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਆਦਿ ਦੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਜੇ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਸਦਾ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਇਹ ਬੈਂਸ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸਦਾ ਪਿਆ ਰਹੇ। ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਬਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ।

ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਮਿਲਟਰੀ ਹੋ ਨਾ। ਮਿਲਟਰੀ ਨੂੰ ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਹੋਣ ਨਾਲ ਨਸ਼ਾ ਰਹੇਗਾ - ਅਸੀਂ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤੇ ਤਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਇੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਯਾਦ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਸਦਾ ਨਾਲ ਰਹੇ, ਇਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਗੈਡਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟ

2. ਆਪਣਾ ਪੁਰਾਣਾ ਕਖਪਨ ਚਾਵਲ ਮੁੱਠੀ ਦੇ ਮਹਿਲ ਲੈਣੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰ ਅਵਿਨਾਸੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਜੋਹਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਸ਼ਰੀਰੀਪਨ ਦੇ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਦਵਾਰਾ ਮਨ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕਾਗਰਚਿਤ ਭਵ:

ਜਿਵੇਂ ਅਜਕਲ ਕੋਈ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਛਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਕਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਟਰੋਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਤਾਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀਪਣੇ ਦਾ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਲਗਾ ਦੇਵੋ। ਫਿਰ ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਉਛਲੇਗੀ। ਸਹਿਜ ਇਕਾਗਰਚਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਜੇਕਰ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਲਗਾਮ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਫਿਰ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਨ ਵਿਅਰਥ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਿਅਰਥ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰੋ ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ, ਰੂਹਾਨੀ ਇਨਕਾਗਨਿਟੇ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਦਾ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਬੇੜੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੰਗਮ ਤੇ ਬਾਪ ਕਿਹੜੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ?

ਉੱਤਰ:- ਰਾਜਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਗੈਡ ਫਾਦਰਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਕਾਲੇਜ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬਾਪ ਹੀ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਬਾ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਜਦੋਂ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਧੰਧਾਧੇਰੀ, ਮਿਤ੍ਰ - ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਕੌਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਬੋਲਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਉੱਧਾਰ ਤੇ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਬੇੜਾ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਮਾਂਝੀ ਬੇੜੀ (ਨਈਆ) ਮੇਰੀ ਪਾਰ ਲਗਾਵੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਪਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੈਰਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਸਿੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਤੈਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਗੱਲਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਗੱਲਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਕੀਚੜ ਦੇ ਦੁਬਨ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਹਿਰਨ ਦਾ ਵੀ ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀਚੜ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਫਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਕਦੀ ਸਟੀਮਰ, ਮੋਟਰਾਂ ਆਦਿ ਵੀ ਕੀਚੜ ਵਿੱਚ ਫਸ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਭ ਮਾਇਆ ਦੇ ਦੁੱਬਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਦੁੱਬਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਆਦਮੀ ਦੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਤਮਾ ਜਾਕੇ ਦੁੱਬਣ ਵਿੱਚ ਫਸੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਨਾਵ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਸ਼ੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਜਾਏ। ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ੀਰਸਾਗਰ ਮਤਲਬ ਸੁਖ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਇਹ ਹੈ ਦੁੱਖ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਰਾਵਣ ਦੁੱਖ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਡੁਬਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੁਖ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ - ਦੇ ਬਾਪ ਹਨ, ਇੱਕ ਹੱਦ ਦਾ, ਦੂਜਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸਭ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੋਈ ਗਲਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਹਨ। ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਨੂੰ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਜਾਕੇ ਨਮਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਨਮਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ - ਰਾਤ ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਜਨਮ ਵੀ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਗਤੀ ਮੱਤ ਨਿਆਰੀ, ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ। ਸਿਰਫ ਈਸ਼ਵਰ ਜਾਂ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਤੇ ਇੰਨਾ ਲਵ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਅੱਖਰ ਹੈ ਬਾਪ। ਮਨੁੱਖ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਆਰਫਨ ਹਨ।

ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕੋਈ ਗਲੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਹਨ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਲੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਕੇਰਵ ਮਤਲਬ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ। ਇਹ ਹੈ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਵੇ ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ, ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਡਿੱਗਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਹ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਾਏ ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਪ੍ਰਾਲਬੰਧ ਪਾਉਂਦੇ

ਹੇ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ। ਅਜਿਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਰਾਜੇ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਸਿੰਗਲ ਤਾਜ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਰਜਾਈ ਵੀ ਹੈ, ਹੁਣ ਉਹ ਰਜਾਈ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਪ੍ਰਜਾ ਤੇ ਰਾਜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਰਜਾਈ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਨੂੰ ਗਾਡ ਫਾਦਰਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਭਾਵੇਂ ਨਾਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ। ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਕੌਣ ਹੈ? ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ। ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਆਪ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੀ ਦੂਜੀ ਹੈ ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾ ਗਾਈ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਹਨ। ਜੇ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਭਾਸ਼ਾ ਕੋਈ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੋਈ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਤਯੁਗ ਦੇ ਲਈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ, ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਹਿਨੇ। ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਜੇ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਮ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਮੁਖ ਵਿਕਾਰ ਇਹ ਹਿੰਸਾ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਛੀ - ਛੀ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਗਏ, ਉਸ ਦੀ ਤਿਥੀ - ਤਾਰੀਖ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਕਾਲੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤਾਂ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਆਇਰਨ ਏਜਡ ਬਣ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ 5 ਤਤ੍ਵ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਇਸਲਈ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ, ਕੋਈ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਰੀਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਈਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਭੂ ਆਦਿ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਨਾਮਾਂ ਤੋਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਹੇ ਬਾਬਾ, ਆਕੇ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਪਾਰੂ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੀ ਜਦ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਪਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਲਪ ਦੀ ਉੱਮਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਜਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ (ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ) ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਰਾਜ ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਧਰਮ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੋਵੇ। ਇੱਥੇ ਆਤਮਾ ਮੰਗਦੀ ਹੈ ਇੱਕ ਰਾਜ ਹੋਵੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਸਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਰਾਜਾਈ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ, ਮੂਲਵਤਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚਕ੍ਰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਪ, ਜੋ ਰਚਤਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰਚਨਾ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸੰਗਮ ਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣ। ਦੂਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸਿੰਗਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਮਿਲਣਗੇ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੱਤਵਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਬਣਨਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਨੈਚਰਲ ਬਿਯੂਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਿਲੀਜਨ ਇਜ਼ ਮਾਈਟ ਹੁਣ ਮਾਈਟ ਮਿਲੀ ਕਿਥੋਂ? ਇੱਕ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਿਲੀਜਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਾਈਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਵਤੇ ਹੀ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਮਾਈਟ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪਾਸ ਹੋ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਸਾਰੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਸਥੂਲ ਬਾਣ ਹਥਿਆਰ ਆਦਿ ਵਿਖਾਏ ਹਨ। ਬਾਣ ਚਲਾਉਣਾ ਵੀ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੰਦੂਕ ਚਲਾਉਣਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਫਿਰ ਹੈ ਯੋਗ ਬਾਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰੂਹਾਨੀ ਆਰਮੀ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਇਨਕਾਗਨਿਟੋ, ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ, ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸੈਲਵੇਜ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਦਾ ਬੇੜਾ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸੇਨੇ ਦੀ ਲੋਕਾ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸੇਨੀ ਦਵਾਰਕਾ ਥੱਲੇ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਕਲ ਆਏਗੀ। ਨਹੀਂ, ਦਵਾਰਕਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਪਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਤਯੁਗੀ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦੀ ਡਰੈਸ ਹੀ ਵੱਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੀ ਵੱਖ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਡਰੈਸ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰਸਮ ਰਿਵਾਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਦੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ, ਸਤਯੁਗ ਦਾ ਤਾਂ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸ੍ਰਾਗ, ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਮੁਖ ਤਾਂ ਹੈ ਇਹ ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ। ਹੂਬਹੂ ਤੁਹਾਡਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਮਾਡਲਸ ਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਛੋਟਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਐਕੁਰੇਟ ਮਾਡਲਸ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਆਦਿ ਦੇਵ ਵੀ ਹੈ, ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਰਥ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਦਿ ਦੇਵ ਬੈਠਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਰਥ ਹੈ। ਮਹਾਵੀਰ ਹੀ ਰਾਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ

ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਘੜੀ - ਘੜੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਹੁਣ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੰਨੀਆਂ ਸਭ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਪਰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਜਰੂਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਕੇ ਹੀ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅੱਗ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਰੀਰ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਹੇਲਿਕਾ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਬੋਝੀ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਖਰ ਕੱਢ ਬਾਕੀ ਰੁਦ੍ਰ ਯੱਗ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੱਗ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਤਾਂ ਸਭ ਅੱਲਾਦ ਹੈ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਗ੍ਰੇਟ-ਗ੍ਰੇਟ - ਗਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਜਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਬਿਰਾਦਰੀ ਦਾ ਸਿਜਰਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਿਜਰਾ, ਕਾਇਦੇਮੂਜ਼ੀਬ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ-ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ, ਫਿਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਆਦਿ ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਿਜਰੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਲਵੇਸ਼ਨ ਆਰਮੀ ਬਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਰਵ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਸੈਲਵੇਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਗਿਆਨ - ਯੋਗ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਆਪੇ ਹੀ ਹੋ ਜਾਏਗਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਨ-ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਮਨਮਤ ਤੋਂ ਫ੍ਰੀ ਕਰ ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਭਵ:
ਸਿਰਫ ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਕਤੀ ਅਰਥਾਤ ਮਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਨਮਤ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਵਤਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੇ ਸੀਨ - ਸਿਨਰੀਆਂ ਇਵੇਂ ਸਪਸ਼ੱਟ ਸੰਭਵ ਕਰਨਗੇ ਜਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸੀਨ ਸਪਸ਼ੱਟ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਬੋਝ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ। ਸਭ ਬੋਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਬਣੇ। ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਭੋਜਨ ਕਰੋ। ਕਦੀ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਅਸ਼ੁੱਧ ਭੋਜਨ ਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੋਝ ਤੋਂ ਹਲਕੇ ਹੋਕੇ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਸਟਾਪ ਦੇ ਅਤੇ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਟਾਕ ਫੁੱਲ ਕਰੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਰੇਜ਼ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਕੱਢੋ, ਡਾਇਰੀ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਡਰ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਕਿਧਰੇ ਘਾਟਾ ਨਾ ਪੈ ਜਾਵੇ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਫੇਰਨ ਟੱਚ ਹੋਵੇਗੀ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਪ ਰੇਜ਼-ਰੇਜ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਟੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰਨ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਬੱਚੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬਾਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ। ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਮਿੱਠੀਆਂ-ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰੋ, ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਉਣਤੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿਲਟਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਪਲੀਜ਼। ਬਾਪ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਗਿਆਨ ਬਾਪ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ - ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਹ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ? ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਗੱਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਨ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਤਿੰਦਰਿਆ ਸੁਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਕਿਸਦਾ ਵਰਸਾ? ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ - ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਖਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਖਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪ ਹੀ ਮੁਖ ਤੋਂ ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਨਿਕਾਲਦਾ ਰਹੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਖਰ ਤਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਕ ਗੁਪਤ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ ਹੀ। ਉਹ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ ਹੈ ਹੀ, ਕਿਸ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ? ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣੀ ਜਾਨਨਹਾਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਾਣੀ ਜਾਨਨਹਾਰ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਲੋਗਨ ਵੀ ਜਰੂਰ ਲਗਾਓ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਹੋਕੇ ਜੇਕਰ ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਡੂਰੇਸ਼ਨ, ਰੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਤਾਂ ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾਏ... ਇਹ ਰੈਪੀਟੇਸ਼ਨ ਅੱਖਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੁਰੈਕਸ਼ਨ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ... ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਬੜਾ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਨੰਬਰਵਨ ਭੁੱਲ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੋ? ਕਹਿਣਗੇ ਫਲਾਣੇ ਦਾ। ਫਲਾਣਾ ਕਿਸ ਦਾ ਬੱਚਾ? ਫਲਾਣੇ ਦਾ। ਫਿਰ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ ਉਹ ਸਾਡਾ ਬੱਚਾ। ਉਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਭਗਵਾਨ ਹਾਂ। ਇੰਨੀ ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਰਾਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਭ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਨੂੰ ਹੀ ਬਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਹੈ ਸੋਰਸ ਆਫ ਇਨਕਮ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਬਾਪ ਹੁਣ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕਦੀ ਮਿਲਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਕਰਮ - ਕਾਂਡ ਦੀਆਂ ਕ੍ਰਿਆਵਾਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਨਾਲੇਜ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੇ ਕੋਲ ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਨਾਲੇਜ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਧਰਮ ਮੱਠ ਪੰਥ ਹਨ, ਕਿੰਨੀਆਂ ਮਤਾਂ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਨਾਂਵ ਮੇਰੀ ਪਾਰ ਲਗਾਓ। ਸਭ ਦੀ ਨਈਆ ਤਾਂ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕੋਈ ਡੁੱਬ ਵੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕੋਈ ਖੜੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। 2 - 3 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਈਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਪੁਰਜਾ - ਪੁਰਜਾ (ਟੁਕੜੇ - ਟੁਕੜੇ) ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਉੱਥੇ ਹੀ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਆਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਯੋਗ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਯੋਗ ਆਸ਼ਰਮ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਯੋਗ ਆਸ਼ਰਮ ਕੋਈ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਵਰਗਾ ਸਹਿਜ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਮੇਕਸੀਮਮ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਤਾਂ -ਘੱਟ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਕਿਵੇਂ ਦੇਵੇ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਯੁਕਤੀ ਰਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਸਮਝਣ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸੱਤ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਸੱਤ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ਯ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਓਪੇਜ਼ੀਸ਼ਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਚਾਰਟ ਲਿਖੋ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਵੀ ਵੇਖਣ ਕੌਣ

ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਵਾਟਰ ਪਰਸੈਂਟ ਵੀ ਚਾਰਟ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਯਾਦ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਤਾਂ ਬੰਧੇਲੀਆਂ ਜੇ ਮਾਰ ਖਾਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋਵਣਗੀਆਂ, ਸਿਵਬਾਬਾ ਕਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਛੁਟਾਂਗੇ? ਆਤਮਾ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਛੁਟੀਏ। ਜੇ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਚਾਰਟ ਭੇਜੋ। ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਰੇਜ਼ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੇਤਾਮੇਲ ਕੱਢੋ, ਡਾਇਰੀ ਰੱਖੋ। ਡਾਇਰੀ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਡਰ ਰਹੇਗਾ, ਸਾਡਾ ਘਾਟਾ ਨਾ ਨਿਕਲ ਆਏ। ਬਾਬਾ ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ - ਇੰਨੇ ਮੇਸੂ ਬਿਲਵੇਡ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਮੇਂ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ! ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਥੋੜਾ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਚਾਰਟ ਲਿਖੋ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਲੱਜਾ ਆਏਗੀ। ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਾਂਗਾ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਚਾਰਟ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਪੂਜਾ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ - ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦਾ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਇਹ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਜਰੂਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਪਾਈ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪੂਜਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਜਰੂਰ ਬਹੁਤ ਯੋਗ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਹੋਏ। ਇਹ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਯੋਗ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਦੇ ਝੰਡਟ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਟਾਈਮ ਕੱਢ ਇਸ ਵੱਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਟਾਈਮ ਕੱਢਕੇ ਬਰੀਚੇ ਵਿੱਚ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੀਮੇਲ ਤਾਂ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਘਰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਜੇ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਇਹ ਟੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਆਪਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਕਰਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਸਭ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣਗੇ ਜਨਰਲ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਪਰਸਨਲ ਵੀ ਆਕੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਤਾਂ ਰਾਏ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਪਹਾੜਾਂ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੰਡੇ ਲੋਕ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕੀਲਾਤ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਪ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਣ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਨਾਲੇਜ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਜਿਹਾ ਤਿੱਖਾ ਰਾਕੇਟ ਹੋਰ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਲੋਕ ਮੂਨ ਆਦਿ ਵੱਲ ਜਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਇੰਸ ਦਾ ਹੁਨਰ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸਾਇੰਸ, ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਸਾਈਲੈਂਸ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਇਹ ਹੈ ਡੈਡ ਸਾਈਲੈਂਸ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਪੁਰਾਣੀ ਜੁੱਤੀ ਹੈ। ਸੱਪ ਕਛੂਦੇ ਦੇ ਮਿਸਾਲ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਕੀੜੇ ਵਾਂਗੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭੁੰ - ਭੁੰ ਕਰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਸ਼ੀਰ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯੋਗ ਤਪ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਹੈ ਹੀ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਕੀ ਜਾਨਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ ਇਸ ਨਿਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੇ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਲਿੱਤੇ ਹਨ - ਉਹ ਹੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਬਹੁਤ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਅੱਖਾਂ ਸਿਵਿਲ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਫਿਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਕਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੀਆਂ। ਇਹ ਹਨ ਬਹੁਤ ਧੋਖੇਬਾਜ਼। ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਸੀਤਲ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਫਿਰ 21 ਜਨਮ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਚਲਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੰਚਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਸ਼ਾਂਤ ਸਤੋਗੁਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਸਭ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨੀ ਜੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ, ਫਿਰ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਅੰਤ ਤੱਕ ਯੁੱਧ ਚਲਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣਗੇ ਤੱਦ ਉਹ ਲੜਾਈ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਅਵਾਜ ਹੁੰਦਾ ਜਾਏਗਾ, ਮੌਤ ਤੋਂ ਡਰਣਗੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ। ਸਭ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਨੇਚਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਗੋਡ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ। ਮੇਖਸ਼ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਨੂੰ ਰਿਪੀਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਤਯੁਗ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਰਤ ਸੀ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਢੇਰ ਸੰਖਿਆ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਪੂਰਾ ਹੋ ਸਤਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਤਾਂ ਅਜੂਨ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਉਮਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਕਲਪ ਹੈ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਹੁਣ ਸ੍ਰਗ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ।

ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਇਹ ਦੇਵੇ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਦਾ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਤੇ ਠਹਿਰ ਜਾਓ। ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰੋ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਸਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਰਚਤਾ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਯੁਗੇ - ਯੁਗੇ ਨਹੀਂ, ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਹੀ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਰਚਤਾ। ਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਆਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਵੀ ਇੱਥੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਹਨ। ਏਮ - ਆਬਜੈਕਟ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਬੋਲੇ ਇਹ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਅੱਖਰ ਜਰੂਰ ਪਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕਨਿਸ਼ਟ ਤੋਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਮੁਖ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਅਤੇ ਸਵੰਤ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵੀ ਜਰੂਰ ਲਿਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਰਜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਰਜਾਈ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਆਵੇ ਉਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੋਵੇ। ਕਰੋੜਾਂ ਬਣਨ ਉਦੋਂ ਰਜਾਈ ਚੱਲੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਜਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਰਜਾਈ ਕਿਥੋਂ ਆਈ। ਕਲਯੁੱਗ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਧਰਮ ਹਨ, ਫਿਰ ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਰਮ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ? ਕਿੰਨੇ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ। ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਮੁੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸਮਝਾਏ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਸੂਰੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ (ਦੇਵਤਾਵਾਂ) ਦੀ ਤਾਂ ਮਹਿਮਾ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ।..ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੁਖ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। 84 ਜਨਮ - ਲੈਂਦੇ ਲੈਂਦੇ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਗਿਆਨ ਦੇ ਤੀਜੇ ਨੇਤਰ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਆਪਣੀ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਵਿਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਸੀਤਲ, ਸਤੋਗੁਣੀ ਬਣੇਗੀ ਇਸਲਈ ਇਹ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਧੰਧੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਟਾਈਮ ਨਿਕਾਲ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਯੋਗ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਚਾਰਟ ਜਰੂਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਨਿਰਣੈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਪਾਵਰ ਦੁਆਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਭਵ:
ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਕਿਕ ਜਾਂ ਅਲੈਕਿਕ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਪਾਵਰ ਅਤੇ ਜੱਜਮੈਂਟ ਪਾਵਰ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਜੱਜ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ, ਨਬਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪਰਖ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਚਾਹਨਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਉਸ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਪਾਵਰ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਤੇ ਆਪਣੀ ਅਚਲ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਦੇਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾਮੂਰਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਬਣਾ ਲੈ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਪੇਪਰ ਟਾਈਗਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸਭ ਤੋਂ ਮਿੱਠਾ ਅੱਖਰ ਹੈ, 'ਬਾਬਾ' ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਸਦਾ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਨਿਕਲਦਾ ਰਹੇ, ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਪਰਿਚੇ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ।"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੀ ਕੋਈ ਜਾਨਵਰ ਵੀ ਰੋਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਾਬਾ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਓਪੇਸ਼ਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਰੋਗ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਬਾਪ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੋਗੀ ਹੈ, ਇਸ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਬਹਾਦੁਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਮਹੇ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ..

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਡਬਲ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਡਬਲ ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਆਤਮਾ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੇ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਦੀ ਅਸੀਂ ਸਭ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਓਮ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਾਂ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਤੋਂ ਨਾਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸੰਤਾਨ ਹੋ ਇਸਲਈ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਠਹਿਰੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਚੌਂਜ ਕਰਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਨਾ। ਯੁਕਤੀ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅੱਖਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਬਣਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਕਟ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਕਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਰਾਵਨ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਕਟ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅੱਖਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਕਟ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਫਿਰ ਕੋਰਟ ਆਦਿ ਵੀ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਕੋਰਟ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਨਾ ਜੇਲ੍ਹ, ਨਾ ਪੁਲਿਸ, ਨਾ ਚੋਰ ਆਦਿ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਦੁੱਖ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਖੇਲ ਹੈ ਦੁੱਖ - ਸੁਖ ਦਾ, ਹਾਰ ਜਿੱਤ ਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦੇ ਹਾਰੇ ਹਾਰ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਬਾਪ ਆਕੇ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਪਹਿਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਹਾਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਧਾਰਨ ਪਾਣੀ- ਪੈਸੇ ਦਾ ਖੇਲ੍ਹ ਹੈ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਅੱਧਾਕਲਪ ਲਈ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਵਰ੍ਹੇ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੋਣਗੇ ਉੱਥੇ ਵੀ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਧਰਮ ਦਾ ਉਤਸਵ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ - ਉਹ ਤੇ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਰਾਵਣਰਾਜ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਲੰਕਾ ਤੇ ਨਹੀਂ। ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਾਰੀ ਸਾਗਰ ਤੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਥੱਲੇ ਇੱਕ ਬੈਲ ਤੇ ਗਊ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੰਗ ਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਖੜੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਬਦਲਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਗੱਲ ਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਧਰਤੀ ਤੇ ਪਾਣੀ ਤੇ ਖੜੀ ਹੈ, ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਪਾਣੀ ਹੀ ਪਾਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਫਿਰ ਰਾਮ ਮਤਲਬ ਈਸ਼ਵਰ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਈਸ਼ਵਰ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਤਾਂ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਾਲਤੂ ਮਹਿਮਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਵ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇੱਥੇ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਆਦਿ ਅੱਖਰ ਭੁੱਲ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਪਰਿਚੇ ਦੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਇੱਕ ਹੀ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਅੱਖਰ ਸੱਭ ਤੋਂ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਰਹੇ ਮੂੰਹ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਗਊ ਦਾ ਮੁਖ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਖ ਕਮਲ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਊ ਮੁਖ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਗੰਗਾ ਦੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗੇ। ਮੁਖ ਕਮਲ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀ ਲਿਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ ਪੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ - ਅਸੁਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਦੈਵੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਕਦੇ, ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਵੀ ਹਨ ਸਭ ਕਲਯੁਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜੇ ਹੋ। ਝਾੜ ਦੀ ਵੀ ਨੈਲੇਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈ। ਝਾੜ ਪਹਿਲਾਂ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ

ਹੈ ਫਿਰ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਇਨਵੇਸ਼ਨਾਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਘੱਟ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣ। ਪਰ ਨਰ ਚਾਹਤ ਕੁਝ ਹੋਰ, ਭਏ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦੀ ਹੋਰ। ਸਭ ਦੀ ਮੌਤ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਸਲ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਆਈ ਬਰਸਾਤ, ਕਿੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਨੈਚਰਲ ਕੈਲਾਮਿਟਿਜ਼ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਮਾਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਕੋਈ ਗੱਲ ਦਾ ਠਿਕਾਣਾ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਫਸਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਰਫ ਦੇ ਆਉਲੇ ਪੈ ਜਾਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਰਿਸ਼ ਨਾ ਪਈ ਤਾਂ ਨੁਕਸਾਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਆਪਦਾਵਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਢੇਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬਹਾਦੁਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਓਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਈ ਉਹ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਅਣਕਾਂਸ਼ੀਅਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਰੀ ਛੀ - ਛੀ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਓਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਭ ਦਾ ਅਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਰੀ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੋਗੀ ਹੈ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਅਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰ ਦੇਣਗੇ, ਜੇ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸਰਜਨ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਪ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਬੇਹੱਦ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵੀ ਅਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੀ ਜਾਨਵਰ ਵੀ ਰੋਗੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੇਰਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੀ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਅੱਜ ਸਤਿਗੁਰੂਵਾਰ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸੱਚ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਸੱਚ ਬੋਲੋ। ਠੱਗੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਫਿਰ ਵੀ ਲੋਭ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਾਮ ਦੱਸ ਕੇ ਸੌਦਾ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਸੱਚ ਤਾਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਬੋਲਦੇ ਨਹੀਂ, ਝੂਠ ਹੀ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸੱਚ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਸਤ ਨਾਮ ਸੰਗ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਜੇ ਸਤ ਹੈ ਉਹੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣਗੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਹੁਣ ਸਤ ਦੇ ਸੰਗ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਨਾਲ ਚੱਲੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਟਰੂਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਚੱਲਣਗੇ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਰਾਮ -ਰਾਮ ਸੰਗ ਹੈ ਜਾਂ ਸਤ ਨਾਮ ਸੰਗ ਹੈ। ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਨੈਣਾ ਤੇ ਬਿਠਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਨੈਣ ਨਹੀਂ, ਤੀਸਰਾ ਨੇਤਰ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ - ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਸੰਕਰ ਦੀ ਬਰਾਤ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਤ ਹੈ। ਉਹ ਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਿੰਡਸ ਹੋ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਿੰਡਗਰੂਮ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ, ਮੈਂ ਹਾਂ ਮਾਸੂਕ, ਮਾਸੂਕ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਮਾਸੂਕ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਸਭ ਭਗਤੀਆਂ ਹਨ। ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ। ਆਤਮਾ ਭਗਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸਰੀਰ ਨਾਲ। ਸਤਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਭੋਗਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਸੂਕ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਕੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਲਵੋਗੇ। ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੰਕਰ ਨੇ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾਈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਹੋ ਪਾਰਵਤੀਆਂ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਮਰਨਾਥ। ਅਮਰਨਾਥ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਅਮਰਨਾਥ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸੰਕਰ ਪਾਰਵਤੀ ਇੱਥੇ ਕਿੱਥੇ ਆਏ। ਉਹ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਸੂਖਸ਼ਮ ਵਤਨ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਸੂਰਜ, ਚਾਂਦ ਦੀ ਵੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ।

ਸਤ ਬਾਪ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਈ ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਟਾਇਮ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਡਿੱਗ ਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅਰਥਕ੍ਰਵੇਕ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਛੋਟਾ ਝਾੜ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੇਹਲੀ ਪਰੀਸਥਾਨ ਬਣ ਜਾਏਗੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਪਰੀਸਥਾਨ ਤੇ ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਕਿਨ੍ਹੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਹਿਲ ਬਣਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਜਾਗੀਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ (ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ) ਲਾਇਫ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਸਤਾ ਅਨਾਜ ਸੀ। ਤਾਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਸਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੇਹਲੀ ਜਿੰਨੀ ਤੇ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦੇ ਘਰ ਤੇ ਜਮੀਨ ਆਦਿ ਹੋਣਗੇ। ਮਿੱਠੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜ ਚਲੇਗਾ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਕੋਲ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਦਾ ਅੰਨ ਮਿਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਦੇ ਫਲ - ਫੁੱਲ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਕਿੰਨੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸੂਬੀਰਸ ਪੀਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਉੱਥੇ ਮਾਲੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਮਾਲੀ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜੇ ਹੋਣਗੇ। ਕਿੱਥੇ ਹੁਣ ਇੰਨੇ ਕਰੋੜ, ਕਿੱਥੇ 9 ਲੱਖ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਰਜਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਾ ਸਕੇ। ਅਸਮਾਨ - ਧਰਤੀ ਆਦਿ ਸਭ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਗੀਤ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੀਤ 6 - 8 ਹਨ ਜੋ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਕੁਝ ਗੜਬੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਗੀਤ ਵਜਾ ਲੋ। ਇਹ ਹਨ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਗੀਤ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਅਰਥ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਰਸ਼ਿਤਮੁਖ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਰੋ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਣ - ਤੁਸੀਂ ਵਾਜਾ ਵਜਾ ਲੋ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫਾਟਕ ਤੇ ਵਾਜਾ ਵਜਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਫਿਲਮੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕਿਉਂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿ ਪਤਾ ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੀਤ ਸੁਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੈਲਯੂਏਬਲ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਚਲਦਾ ਹੈ - ਬੇਲੇ, ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਾਮ ਮਹਾਸਤੁ

ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੈ - ਜੈ ਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੋਨੇ ਦੇ ਫੁੱਲ ਵਰਸਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕੰਡੇ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਤਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਫੁੱਲ ਨਹੀਂ ਬਰਸਦੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਮੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸੋਨੇ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬਰਸਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਵਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਉੱਥੇ ਪਾਰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬਣਵਾਏ। ਸਭ ਦੇ ਉੱਪਰ ਬਰਸਾਏ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਮਾਰੇ ਇੰਨੀ ਖਾਤਰੀ ਕੀਤੀ। ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬਣਾਏ। ਬਾਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਟੇਟ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਸੋਨੇ ਦੇ ਫੁੱਲ ਤੁਸੀਂ ਉਪਰੋਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦੀ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹਿਸ਼ਤ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਸੰਗਾਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਸੰਗਾਤ ਕੀ ਹੈ। ਅਰੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਨਾਲ ਰਹੇਗੀ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਦਮ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਤ ਦਾ ਸੰਗ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਸੱਚਾ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਹੈ।

2. ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਹਾਂ, ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਕਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਭਾਈ - ਭਾਈ ਅਤੇ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਭਾਣ ਨਾਂ ਰਹੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਲੋਕ ਪਸੰਦ ਸਭਾ ਦੀ ਟਿਕਟ ਬੁੱਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾਸਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਵ:

ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਬਾਪ ਪਸੰਦ ਹੈ? ਜੇ ਬਾਪ ਪਸੰਦ ਹਨ ਉਹ ਲੋਕ ਪਸੰਦ ਆਪੇ ਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰਥ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਅਰੱਥ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕ ਪਸੰਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗੇ। ਲੋਕ ਪਸੰਦ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨਾ ਅਰਥਾਤ ਲਾਅ ਐਂਡ ਆਰਡਰ ਦਾ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਣਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਦੇ ਸਾਥ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੇਫ਼ ਰਹੋਗੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨ ਲਈ ਖੁਦ ਭਗਵਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਨਰਕਵਾਸੀ ਤੋਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਰੁਸਨਾ ਨਹੀਂ, ਸਕਲ ਮੁਰਦੇ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਸਦੈਵ ਫੁੱਲ ਨਿਕਲਣ। ਜੇਕਰ ਕੰਡੇ ਜਾਂ ਪੱਥਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੱਥਰ ਦੇ ਪੱਥਰ ਠਹਿਰੇ। ਗੁਣ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਧਾਰਣ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਸਰਵ ਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਜਾ ਖਾਉਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਦਵੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਅਸੀਂ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲਾਇਕ ਬਣਾਓ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਮੁਨੱਖ ਤਾਂ ਹੋ, ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਵੀ ਮੁਨੱਖ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਮੁਨੱਖ ਕਹਾਂਗੇ। ਮੁਨੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਚਲਣ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਰਗੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੂਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਚ ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਮੁਨੱਖ ਇਹ ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਪਰੰਤੂ ਪਾਵਨ ਰਾਜੇ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਪਤਿਤ ਰਾਜੇ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਰਾਜ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਰਮ ਤੇ ਇਹ ਦੇਵਤਾ ਵੀ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪਤਿਤ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਹਨ। ਛੀ - ਛੀ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਰਕਵਾਸੀ ਕੋਲੋਂ ਮਾਇਆ ਛੀ - ਛੀ ਕੰਮ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਭਗਵਾਨ ਬੈਠ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕੰਮ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਛੀ - ਛੀ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੋ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨ ਲਈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਨਾ। ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਮਾਲਾ ਵੀ ਬਣਦੀ ਹੈ 8 ਦੀ ਅਤੇ 108 ਦੀ, ਕਰਕੇ 16108 ਦੀ ਵੀ ਕਹੀਏ, ਉਹ ਵੀ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਇਨ੍ਹੇ ਕਰੋੜ ਮੁਨੱਖ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ 16 ਹਜ਼ਾਰ ਨਿਕਲੇ ਤੇ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਕਵਾਟਰ ਪਰਸੈਂਟ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰੋਜ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਕਰੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੇ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਹੈ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਾਇਕ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਇਹ ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਾਇਕੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਨਾ ਲਾਇਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਥੱਲੇ ਉਤਰੇ ਤਾਂ ਜਰਾ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋਈ। ਇੰਝ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਜੂ ਮਿਸਲ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਹੋ ਤੇ 1250 ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਣ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਰਜ - ਚੰਦ ਨੂੰ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।, ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਕਿ ਚੰਦ, ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਉਤਰੇਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰੇ। ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਪਾਪ ਹੈ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ। ਇਹ ਕੜਾ ਪਾਪ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕਦੇ ਮਿਲਦੀ ਨਹੀਂ। ਬੈਰਿਸ਼੍ਵਰੀ ਆਦਿ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ ਲੈਂਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਸਕੂਲ ਆਦਿ ਤੇ ਸਦਾ ਹਨ ਹੀ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਿਲਿਆ, ਬੱਸ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਸਾਰੀ ਨੋਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਾਰੂਧਾਰੀ ਹੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਆ ਕੇ ਇੱਥੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਹੈ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ। ਇੱਥੇ ਤੇ ਹੈ ਜੀਵਨ ਬੰਧ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਵੀ ਯਥਾਰਥ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਮੇਖਸ ਕਦੀ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਮੁਨੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਖਸ ਮਿਲ ਜਾਏ ਮਤਲਬ ਆਵਾਗਮਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਈਏ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਪਾਰੂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਨਿਕਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਖੇਡ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸ਼ੀ - ਜੇਗੂਫੀ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਦੇਵਤਾ ਆਉਣਗੇ। ਫਿਰ ਪਿੱਛੇ ਇਸਲਾਮੀ, ਬੋਧੀ ਆਦਿ ਸਭ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਹਿੰਦੂਮਨ ਝਾੜ ਬਣ ਜਾਏਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੀਜ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਮੁਨੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ। ਮੁਨੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਰ ਸਤਯੁਗ

ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਹੇਲੀ- ਹੇਲੀ ਬਹੁਤ ਢਿੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ, ਫਿਰ ਛੋਟੀ ਕਿੰਡ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਥੋੜੇ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਢਿੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਸੰਪਰਦਾਇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਏਕਜ ਭੁੱਲ ਦਾ ਖੇਡ। ਭੁੱਲਣ ਨਾਲ ਕੰਗਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭੁਲਦੇ - ਭੁਲਦੇ ਇਕਦਮ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਦੂਸਰੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਿਉਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਸਤਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ। ਕਿੰਨੀ ਭੁੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੇਮਰਤੀ ਆਦਿ ਦਾ ਝਗੜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖਲਾਸ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਝਗੜਾ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਵੀ ਨਿਕਲ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਨੇ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਆਦਿ ਥੋੜੀ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਘੱਟ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਜਾਣ ਦੇ, ਉਸਦੇ ਬਦਲੇ ਕਿੰਨੀ ਰਜਾਈ ਮਿਲ ਗਈ। ਬਾਬਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਸਾਖਸਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਵਿਨਾਸ ਅਤੇ ਰਜਾਈ ਦਾ ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ। ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਕੀ ਹੈ। ਇੰਜ ਥੋੜੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਭੁੱਖੇ ਮਰਾਂਗੇ। ਬਗੈਰ ਪੈਸੇ ਵਾਲੇ ਵੀ ਢਿੱਡ ਤਾਂ ਭਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਨਾ। ਮੰਮਾ ਨੇ ਕੁੱਝ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ ਕੀ। ਕਿੰਨਾ ਮੰਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਹੁਣ ਮੰਮਾ ਦੇ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਮੰਮਾ ਵਰਗਾ ਚੰਗਾ ਬਣ ਕੇ ਗਦੀ ਲਾਇਕ ਬਣੀਏ। ਸਿਰਫ ਮੰਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਥੋੜੀ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਮੰਮਾ ਵਰਗਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਮੰਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਤਾਂ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਮਾ ਲਾਇਕ ਬਣ ਕੇ ਦਿਖਾਓ। ਸਿਰਫ ਮੰਮਾ - ਮੰਮਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਪੇਟ ਨਹੀਂ ਭਰੇਗਾ। ਹੋਰ ਹੀ ਪੇਟ ਪਿੱਠ ਨਾਲ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪੇਟ ਭਰੇਗਾ। ਇਸ ਦਾਦਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਪੇਟ ਨਹੀਂ ਭਰੇਗਾ। ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਇੱਕ ਨੂੰ। ਬਲਿਹਾਰੀ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਯੁਕਤੀਆਂ ਰਚੀਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਸਰਵਿਸ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ। ਸਦੈਵ ਮੁੱਖ ਵਿਚੋਂ ਫੁੱਲ ਨਿਕਲਣ। ਜੇਕਰ ਕੰਡੇ, ਪੱਥਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੱਥਰ ਦੇ ਪੱਥਰ ਠਹਿਰੇ। ਗੁਣ ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸਰਵ ਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਜਾ ਖਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਦਵੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਸੁਣਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਜਾ - ਤਾਜਾ ਨਸ਼ਾ ਬਾਬਾ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਜਾਕੇ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਘਰ ਗਏ, ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਸਭ ਖਲਾਸ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਆਸੂਰੀ ਪਰਿਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਝਗੜੇ ਆਦਿ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਚੜਪਟੀ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੰਪੰਤੀ ਸਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਈ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਕੀ ਬਾਪ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਆਯੁਸਮਾਨ ਭਵ, ਪੁਤਰਵਾਨ ਭਵ। ਨਹੀਂ, ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਵੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅੱਜ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੰਦੇ, ਕੱਲ ਖੁਦ ਹੀ ਮਰ ਜਾਂਦੇ। ਪੈਪ ਵੀ ਦੇਖੇ ਕਿੰਨੇ ਹੋਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗੱਦੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ, ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗੁਰੂ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਦੂਸਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਛੋਟੇ ਚੇਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਇਹ ਲੈ ਕੇ ਕੀ ਕਰਣਗੇ। ਬਾਪ ਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ ਨਾ। ਲੈਣਗੇ ਸਾਕਾਰ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪਦਮ ਲਿਆ, ਦਿੱਤਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਨੰਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੇ ਦਾਤਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਵੇਗੇ ਕਿਵੇਂ? ਮੈਂ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕੋਲੋਂ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਆਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਤਲਬ ਤੁਸੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਆਪਣੇ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਥੋੜਾ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਕਰਦੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਪੂਜਯ, ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਪੂਜਾਰੀ। ਪੂਜਯ ਬਣਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਦੁਖਧਾਮ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਤੇ ਰੁਸਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸ਼ਕਲ ਮੁਰਦੇ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਚੰਡੀ ਦੇਵੀ ਦਾ ਵੀ ਮੇਲਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਚੰਡਿਕਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੀ। ਜੇ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਚੰਡਿਕਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਮੇਲਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਅਗਿਆਨੀ ਹੈ ਨਾ, ਅਰਥ ਥੋੜੀ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਖੇਖਲੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਇੱਥੇ ਰਹਿ ਕੇ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਬਾਹਰ ਭਟਕਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੰਤਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠ ਜਾਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹੇਗੀ। ਗੋਲੇ ਤੇ, ਸੀੜੀ ਤੇ

ਕਿਸੇਨੂੰ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਬੋਲੋ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਬੈਠ ਕੇ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਆਪੇਹੀ ਖੋਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਾਹਰ ਵੀ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗੁੰਗੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਨਾ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੜੀਆ ਮਾਰਨ ਲਈ ਤਾਂ ਮੂੰਹ ਖੁਲਦਾ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਖੁਲਦਾ। ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ। ਆਪਣਾ ਕਮਰਾ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹੋਗੇ। ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਲਈ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਲਗਾ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਆਏ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਵੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਤੇ ਪੂਜਾ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਉੱਨਤੀ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਇੱਕਦਮ ਡੁੱਬ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ। ਹਰਿਦਵਾਰ ਵਿੱਚ ਤੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਗੰਦ ਆਕੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਗੰਦ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕਦਮ ਬੇਸਮਝ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਨਾ - ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਇੰਨੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅੱਛਾ

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ। ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਮੁਖ ਤੋਂ ਕੰਡੇ ਜਾ ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਘਰ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਲਈ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰ ਸਜਾ ਦੇਣੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ - ਮੰਥਨ ਕਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਤੋਂ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮੰਗਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਬਲਿਹਾਰੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਨਾ ਆਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਦੀ ਉੱਚੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਲੀਲਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਖਸ਼ੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਭਵ: ਅੰਤਿਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਲੀਲਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਦੀ ਉੱਚੀ ਸਟੇਜ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਟੇਜ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਦੇਹ ਦੇ ਸਰਵ ਆਕਰਸ਼ਣ ਮਤਲਬ ਸੰਬੰਧ, ਪਦਾਰਥ, ਸੰਸਕਾਰ, ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਹਲਚਲ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸਟੇਜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਖਸ਼ੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਬਣ ਉਪਰ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀਆਂ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦੇ ਸਕਾਂਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਬਲਵਾਨ ਬਣੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਫੇਰਸ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਏਗਾ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੱਚੇ- ਸੱਚੇ ਪਰਵਾਨੇ ਜੋ ਹੁਣ ਸ਼ਮਾ ਤੇ ਫਿਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਫਿਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਹੀ ਯਾਦਗਾਰ ਇਹ ਦੀਵਾਲੀ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਬਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਬਾ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ - ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ, ਕੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਜੇਤੀ ਜਗੀ ਹੋਈ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਮਹੀ ਹੋ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿਸਮਾਨੀ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਠੀਕ ਸੀ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਦੇ ਅੱਖਰ ਸਨ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਧੂਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਈਟ ਅੱਖਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਉੱਥੋਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਤਾਂ ਸੁਣਾਇਆ। ਆਪਣਾ ਵੀ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਆਕੇ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਰਾਮਰਾਜ ਤੇ ਰਾਵਨਰਾਜ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਧਰਤੀ, ਅਕਾਸ਼, ਸੂਰਜ ਆਦਿ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਰਾਵਨਰਾਜ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਅਤੇ ਰਾਮਰਾਜ ਵੀ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਹੈ। ਰਾਵਨਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਕਰੋੜ ਹਨ, ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਥੋੜੇ ਹਨ ਫਿਰ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਵੱਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਰਾਮ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਤੇ ਰਾਵਣ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਨੇਕ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼। ਬਾਬਾ ਨੇ ਝਾਡ ਤੇ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਜਲਾਉਣਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਤੇ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਸਾੜਦੇ ਹਨ, ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ - ਜਿੱਥੇ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜਿਆਦਾ ਹੋਣਗੇ ਉੱਥੇ ਵੀ ਸਾੜਨਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਲੰਕਾ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰ ਕੇ ਲੰਕਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਇਹ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਰਾਮਰਾਜ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਮਰਾਜ ਮਤਲਬ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ। ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਮਰਾਜ। ਰਘੁਪਤੀ ਰਾਘਵ ਰਾਜਾਰਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਰਾਜਾਰਾਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਿਮਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਸਿਮਰਦੇ ਹਨ।

ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਦੁਸ਼ਹਿਰੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਦੀਵਾਲੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੀਵਾਲੀ ਕਿਉਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਰੋਨੇਸ਼ਨ ਤੇ ਬਤੀਆਂ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਦੂਸਰਾ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੀਪਮਾਲਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਜੇਤ ਜਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਜੇਤ ਉਝਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ ਹੈ ਯਾਨੀ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਹੈ। ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਮਤਲਬ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਜੇਤੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤੇ ਇਹ ਦੀਪਮਾਲਾ ਅਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਾਰੋਨੇਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਿਸ਼ਬਾਜੀ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੀਪਮਾਲਾ ਤੇ ਲੱਛਮੀ ਨੂੰ ਬਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉੱਤਸਵ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਜੇ ਵੀ ਰਾਜਾ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਨੇਸ਼ਨ ਡੇ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਹੱਦ ਦੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਭ ਦੀ ਜਤੀ ਜਗਾਉਣ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀ ਜੇਤ ਵੱਡੀ ਜੇਤ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਏਗੀ। ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਜੀਆਂ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਸਦੈਵ ਜੇਤੀ ਜਗਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਵਾਨੇ ਜੇਤੀ ਤੇ ਫੇਰੀ ਪਹਿਣ ਫਿਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਹੁਣ ਵੱਡੀ ਜੇਤ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਏਗੀ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ। ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਤੇ ਫਿਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਜਲਣ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਸ਼ਿਕ ਮਾਸੂਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ - ਦੋ ਦੋ ਆਸ਼ਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਮਾਸੂਕ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਆਸ਼ਿਕ। ਆਸ਼ਿਕ ਉਸ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਸੂਕ ਤੁਸੀਂ ਆਵੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਬਲੀ ਚੜੀਏ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਜਿਸਮਾਨੀ ਲਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਸ਼ਿਕ - ਮਾਸੂਕ ਦਾ ਜਿਸਮਾਨੀ ਲਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਸ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ,

ਦੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਆਸ਼ਿਕ। ਸਭ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਲ ਕੋਈ ਨੇਚਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਓ ਗੋਡ, ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਜਰੂਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਸ਼ਿਕ - ਮਾਸੂਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਕਿਸ ਦਾ ਆਸ਼ਿਕ, ਕੋਈ ਕਿਸ ਦਾ ਆਸ਼ਿਕ। ਹਨੁਮਾਨ ਦੇ ਕਿਨੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੁੰਦੇ ਹੋਣਗੇ? ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਮਾਸੂਕ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਫੇਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਬੈਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਕਰ ਫਿਰ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਡੁਬੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਸੂਕ ਏਵਰ ਗੋਰਾ ਹੈ, ਕਦੀ ਸਾਵਰਾ ਬਣਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਆ ਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਗੋਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਹੋ ਨਾ। ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆ ਕੇ ਇੱਥੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਭ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਰਚਤਾ ਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗਏ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਦਾ ਵੀ ਟਾਈਟਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਟਾਈਟਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਟਾਈਟਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਧਾਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨਧਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ? (ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ) ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਆਤਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ - ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਏ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਵਦਰਸ਼ਨਧਾਰੀ ਅਤਮਾਤਵਾਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਬਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਿਹੜੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ? ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸੂਦ੍ਰ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਰਾਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਇਹ ਸੁਣਨ ਤਾਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਣ, ਓਹੋ! ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇੰਡ ਦੇ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕਰਧਾਰੀ ਬਣੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਗਏ ਖਲਾਸ। ਮਾਇਆ ਇੰਨੀ ਬਹਾਦੁਰ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਦੀ ਇੱਥੇ ਰਹੀ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਰਭ ਵਿੱਚੋਂ ਬੱਚਾ ਅੰਜਾਮ (ਵਾਇਦਾ) ਕਰ ਕੇ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਉੱਥੇ ਦੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ - ਚੰਗਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲੇਜ਼ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਂਗਾ, ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ ...। ਬਸ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਉੱਥੇ ਦੀ ਉੱਥੇ ਰਹੀ। ਪੰਤੂ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਅਸਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਝਾੜ ਦੀ ਢਿੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਏਗੀ। ਝਾੜ ਢਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਭ ਨੂੰ ਖਿੱਚੇਗਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਰੋਰਵ ਨਰਕ ਹੈ। ਗਰੁੜ ਪੁਰਾਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰੋਚਕ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਇਆ ਹਨ, ਜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਕੁੱਝ ਡਰ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਸੱਪ ਬਿਛੂ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਸ਼ੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ ਆਏ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ। ਉਹ ਧਾਮ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ ਨਾ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ ਤੁਮ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ..... ਉਹ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਇੱਥੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਹਿ - ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਤਿ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਤਿ ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤਿ ਸੁਖ ਤੇ ਅਤਿ ਦੁੱਖ ਦਾ ਇਹ ਖੇਲੁ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਵਤਾਰ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਜੋੜਾ ਜਿਵੇਂ ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਆਉਂਦੇ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਆਤਮਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਅਵਤਾਰਨ ਬਹੁਤ ਵਚਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਮੁਕਤੀ- ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਉਂਦੇ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਮਨਾਉਣ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਸਮਝਣ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ, ਗਾਇਡ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪੂਰੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਲੀਡੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਾਪ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਾਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਜਿੱਥੇ ਆ ਕੇ ਅਲੌਕਿਕ ਕਰਤਵਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮਦਿਨ ਅਤੇ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਬਹੁਤ ਮਨਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਯਾਦਗਾਰ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਕਿਸੇਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਆਕੇ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ, ਗਾਇਡ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਸਭ ਹਨ ਸਭ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾ ਕੇ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲੇ ਪਰੰਤੂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਖੰਡ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਹਿਮਾ ਅਪਰਮਪਾਰ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਟੈਪ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ। ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਤੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਏ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਜਾਕੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੱਦ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਦੱਸੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਨਾਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੇਲੇ, ਰਾਜਯੋਗ ਕਿਸ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਵੀ ਹੱਠਯੋਗ ਤਾਂ ਸਿਖਾਇਆ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੱਠਯੋਗ ਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਪੜ੍ਹੇ - ਲਿਖੇ ਹਨ ਜੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਫਿਲਾਸਫਰ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਜਾਣ, ਕਹਿਣ ਅਸੀਂ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਜੇ ਬਾਪ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਰਾਈਟ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਰਾਂਗ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਸਥਾਨ ਇਹ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਧਰਮ ਭੂਮੀ। ਇੱਥੇ ਜਿੰਨੇ ਧਰਮਾਤਮਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨੇ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ

ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ, ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਭ ਇਸ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਲੱਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਲਿਖੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਭ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਭ ਤੋਂ ਨੰਬਰਵਨ ਉੱਚ ਭੂਮੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਇਹ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਰੈਵਿਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖ ਹੋਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕਰਮ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਲੈਕਿਕ ਦਿਵਯ ਕਰਮ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਨਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਿਕਲਣਗੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸਟੀਮਰ ਭਰਾਕੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਸਟੀਮਰ ਜਿੱਥੇ - ਜਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਲਗਾ ਦੇਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਉਦਾਰਚਿਤ ਹੁੰਡੀ ਭਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਂਵਲਸਾਹ ਵੀ ਨਿਕਲਣਗੇ ਜੇ ਇਵੇਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਕਿ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਰੈਵਿਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਯਾਦ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵਰਲਡ ਆਲਮਈਟੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵੇਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉਮੰਗ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸਰਵਿਸ ਦਾ। ਮੁਖ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਨਿਕਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਬਜ (ਹਰੀ - ਭਰੀ) ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਨਵਾਂ, ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਪੰਜ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਿਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਬਣ ਮੁਖ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਹੀ ਕੱਢਣੇ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਉਮੰਗ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਦਿਵਯ ਅਲੈਕਿਕ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਆਸ਼ਿਕ ਬਣ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਤੇ ਫਿਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਸੱਚੀ ਦੀਪਾਵਲੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਵਰਦਾਨ:- ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦੋਨੇ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਲਕੇ ਅਤੇ ਸਫਲ ਭਵ: ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਤੇ ਆਤਮ ਨਿਰਵਾਹ ਦੀ ਡਬਲ ਸੇਵਾ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਰ ਦੋਨੇ ਹੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦਾ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮਾਨ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਾ ਕੰਡਾ ਠੀਕ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਨੇ ਸਾਈਡ ਸਮਾਨ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਸਬਦ ਬੋਲਦੇ ਹੀ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਹਾਨੇ ਬਾਜੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਨਹੀਂ ਟ੍ਰਸਟੀ ਹਾਂ, ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਲਕੇ ਅਤੇ ਸਫਲ ਰਹੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਫਸਟ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰਜਿੱਤ, ਮਾਇਆਜਿੱਤ ਬਣੋ।

ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ

ਅੱਜ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ, ਗਿਆਨ ਚੰਦਰਮਾ ਆਪਣੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਤਾਰਾ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਿਤਾਰੇ ਸਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਚਮਕ ਅਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਸਹਿਜ ਯੋਗੀ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਗੁਣਦਾਨ ਮੂਰਤ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਪੰਨ ਸਿਤਾਰੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹਨ ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਸਿਰਫ ਉਮੀਦਾਂ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਵੀ ਹਨ। ਕਿਤੇ ਉਮੀਦਾਂ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ। ਦੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਪਰ ਹੈ ਦੋਨੋਂ ਸਿਤਾਰੇ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੇ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਤੇ - ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਆਪਣਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਮੀਦਾਂ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਆਪ ਵੀ ਕਦੀ ਮਹੁੱਬਤ, ਕਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇਵੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖ ਵੱਧਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹੜਾ ਸਿਤਾਰਾ ਹਾਂ? ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ, ਯੋਗ, ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਭਾਵ ਹੈ ਵੀ ਪਰ ਸਭ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਦੀ ਚਮਕ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯਾਦ ਦੀ, ਯੋਗ ਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਗੁਣ - ਮੂਰਤ ਦੀ ਚਮਕ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਪਰਸੋਟੇਜ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਿਤਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਵਚਿੱਤਰ ਤਾਰਾਮੰਡਲ ਹੈ। ਆਪ ਰੂਹਾਨੀ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਸਥੂਲ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਿਤਾਰੇ ਬਣਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪੈਂਦਾ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘੋਰ ਹਨੇਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਰਿਮਝਿਮ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਅਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਵੱਧਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਵੱਧਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਵੱਧਦਾ ਜਾਏਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਸਿਤਾਰੇ ਜਯੋਤੀ ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਯ ਕਾਇਆ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸਮੇਂ, ਐਨਰਜੀ ਅਤੇ ਧਨ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਰੂਹਾਨੀ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਅਸਚਰੀਏਚਕਿਤ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਝਲਕ ਅਤੇ ਜੋਤਿਰਮਯ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਝਲਕ ਵੇਖਣਗੇ, ਅਨੁਭਵ ਕਰਣਗੇ - ਇਹ ਕੋਣ ਹਨ, ਕਿੱਥੇ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਪਣਾ ਚਮਤਕਾਰ ਵਿਖਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਦੀ ਲਹਿਰ ਫੈਲਦੀ ਗਈ। ਇਹ ਕੋਣ ਹਨ? ਇਹ ਕੀ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਗਿਆ। ਇਵੇਂ ਹੁਣ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਇਹ ਦੋਨੇਂ ਰੂਪ “ਜਯੋਤੀ ਅਤੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ” ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਸਭ ਦੀ ਝਲਕ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਦਾ ਇਸੇ ਵੱਲ ਆਪੇ ਹੀ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਤੱਕ ਰਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਰਿਸ਼ਤੇਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਆਪੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਵਰ੍ਹਾ ਫਰਿਸ਼ਤੇਪਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵੀ ਕਰਨਗੇ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਤੱਪਸਿਆ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ:-

ਸੇਵਾਭਾਵ ਮਤਲਬ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੁਭ ਭਾਵਨਾ। ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਦਾ ਭਾਵ। ਸੇਵਾ ਭਾਵ ਅਰਥਾਤ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਫਲ ਦੇਣਾ। ਭਾਵਨਾ ਹੱਦ ਦੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸੇਵਾਧਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜੇ ਕੋਈ ਰੂਹਾਨੀ ਸਨੇਹ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ, ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ, ਇਵੇਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਫਲ ਅਰਥਾਤ ਸਹਿਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਾਉਣਾ, ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਭਾਵ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਸਪੀਚ ਕਰਕੇ ਆ ਗਏ, ਜਾਂ ਗਰੁੱਪ ਸਮਝਾਕੇ ਆ ਗਏ, ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕਰਾਕੇ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਸੈਂਟਰ ਖੋਲਕੇ ਆ ਗਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾਭਾਵ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਮੇਵਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਣਾ, ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤੱਪਸਿਆ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਾਲ ਹੈ।

ਤੱਪਸਿਆ ਦਾ ਅਰਥ ਸੁਣਾਇਆ - ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ। ਜਿੱਥੇ ਅਸਲ ਸੇਵਾ ਭਾਵ ਹੈ ਉੱਥੇ ਤੱਪਸਿਆ ਦਾ ਭਾਵ ਵੱਖ ਨਹੀਂ। ਤਿਆਗ, ਤੱਪਸਿਆ, ਸੇਵਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਕਮਬਾਈਡ ਰੂਪ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲ ਅਲਪਕਾਲ

ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਫਲ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ - ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਭਾਸ਼ਣ ਕੀਤਾ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੋਰਸ ਕਰਾਇਆ, ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਤਾਂ ਚੰਗਾ - ਚੰਗਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣਨ ਦਾ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲਿਆ। ਪਰ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਜੁੜਵਾਣਾ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੈ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ। ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਿਆਗ ਤੱਪਸਿਆ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ 50 - 50 ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਪਰ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੇਵਾ ਹੈ।

ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਤਿਆਗ ਮਤਲਬ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਤੱਪਸਿਆ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚੇ, ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜਤਾ। ਅਸਲ ਸੇਵਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਮ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਪ ਵੀ ਡਿਸਟਰਬ ਹੋਣ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਡਿਸਟਰਬ ਕਰਨ - ਇਸ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਣ - “ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ” ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਭਾਵੇਂ ਸੰਪਰਕ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ, ਉਹ ਸੇਵਾ ਨਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਫਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਾਏਗੀ, ਨਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ। ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਣੀ ਬਣਾ ਕੇ ਫਿਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਵੇ, ਉਹ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੁਖਸ਼ਮ ਬੋਲ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਉਹ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਬੋਲ ਉਡਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੋਲ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੋਲ ਉਤਾਰਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਬਣਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕਾਂਤਵਾਸੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਜੇ ਤੱਪਸਿਆ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ - ਉਹ ਸਿਰਫ ਦਿਨ - ਰਾਤ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਤੱਪਸਿਆ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੱਪਸਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਵੀ ਸੇਵਾ ਹੀ ਹੈ। ਲਾਇਟ ਹਾਊਸ, ਮਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬਣ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦਾ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਤੱਪਸਿਆ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤੇ ਤੱਪਸਿਆ ਕੀ ਕਰੇਗੇ! ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਹੋ ਗਏ। ਹੁਣ ਤੱਪਸਿਆ ਮਤਲਬ ਖੁਦ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਬਣ ਦ੍ਰਿੜ ਸਥਿਤੀ, ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਕਲਪ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ। ਸਿਰਫ ਵਾਈ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਗ, ਤੱਪਸਿਆ, ਸੇਵਾ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਬਾਬਾਪਦਾਦਾ ਤੱਪਸਵੀ ਰੂਪ ਮਤਲਬ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਰੂਪ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੱਪਸਵੀ ਰੂਪ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਂਤ - ਸਵਰੂਪ ਚੇਹਰਾ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ, ਤੱਪਸਵੀ ਮੂਰਤ ਦੇ ਦਰਸ਼ਣ ਮਾਤਰ ਨਾਲ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅੱਜਕਲ ਦੇਖੋ ਜੇ ਹੱਠ ਨਾਲ ਤੱਪਸਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਭੀੜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਤੱਪਸਿਆ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਚਲਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਸੇਵਾ ਭਾਵ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਭਾਵ ਮਤਲਬ ਸਰਵ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਣੇ ਦਾ ਭਾਵ। ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦਾ ਸਾਮਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਵ ਨਹੀਂ, ਸਮਾਉਣ ਦਾ ਭਾਵ। ਖੁਦ ਸਹਿਣ ਕਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਭਾਵ ਇਸਲਈ ਸਹਿਣ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰਨਾ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ, ਮਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਈ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਹਿਣ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਮਰਨਾ ਹੈ ਕੀ! ਪਰ ਇਹ ਮਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਣਾ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਵੀ ਵਰੇਧੀ ਹੋਵੇ, ਰਾਵਣ ਤੋਂ ਵੀ ਤੇਜ ਹੋਵੇ, ਇਕ ਵਾਰ ਨਹੀਂ 10 ਵਾਰ ਵੀ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸਹਿਣ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਫਲ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਤੇ ਮਿੱਠਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਵੀ ਜਰੂਰ ਬਦਲ ਜਾਏਗਾ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇੰਨਾਂ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕੁਝ ਕਰੇ। ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਫਲ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾ ਰੱਖੋ। ਰਹਿਮ ਭਾਵ ਰੱਖੋ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ “ਸੇਵਾ ਭਾਵ”। ਤਾਂ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਕੇ ਸਪੂਤ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਗੋਲਡਨ ਚਾਂਸ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋ ਕਿ ਮੇਲਾ ਜਾ ਫੰਕਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਣੀਆਂ ਬਣ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰ ਅਗੇ ਜਾਣਾ। “ਵਿਘਨ - ਵਿਨਾਸ਼ਕ” ਟਾਇਟਲ ਦੀ ਸੈਰੋਮਨੀ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਲੈਣਾ। ਸਮਝਾ! “ਨਸ਼ਟੇਮੋਹਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਵਰੂਪ।” ਤਾਂ 18 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਪਾਠ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਓ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ “ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ।” ਅੱਛਾ!

ਸਦਾ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਰੂਹਾਨੀ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਲਹਿਰ ਫਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਣੀਆਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤਿਆਗ, ਤੱਪਸਿਆ, ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬੀਜ ਸਵਰੂਪ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੋ।

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਜ਼ੋਨ ਦੇ ਭਰਾ - ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ ਅਵਿਯਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ

ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਚਲ ਅਡੋਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਅਚਲ ਰਹਿਣਾ, ਇਹ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀਆਂ। ਕਿਉਂ? ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਹਰ ਸੀਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਆਤਮਾਵਾਂ, ਪਾਵਰਫੁਲ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪੇ ਹੀ ਅਚਲ

ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਕਦੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ! ਨਿਰਭੈ ਹੋ? ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਿਰਭੈ ਹੋ? ਜਾਂ ਥੋੜਾ - ਥੋੜਾ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਿਲ ਵਾਰ ਹੋਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਰੂ ਦੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ! ਭਾਰਤ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵੀ ਸਿਵਿਲਵਾਰ ਤੋਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ। ਤਾਂ ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ ਹੈ ਜਾਂ ਘਬਰਾ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਹੋਇਆ, ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਹੋਇਆ...ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਦੇ ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਭਾਵੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਵੇਖਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ - ਇਹ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ ਨਾ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਦਾ! ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲੇ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰਦੇ। ਜੇ ਵੀ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਚਲੇ।

ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਹੈ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਣ ਦਾ। ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਮੈਸਨਜ਼ਰ ਹੋ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੂਤ ਗਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ਨਾ! ਤਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਚਲਦੇ ਹੋ, ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਦੂਤ ਸਮਝਕੇ ਚਲੋ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਦੂਤ ਹਾਂ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਖੁਦ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੋਗੇ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਉਹ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਣ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ। ਉਹ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਤੁਸੀਂ ਪਾਣੀ ਪਾਓ। ਇਹ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ ਨਾ। ਇਸਨੂੰ ਹੈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਦਾਰੀ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਹੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਪਰ ਆਤਮਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਵੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬਧ ਚਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੋਣ ਹੋ? ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਦੂਤ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਮੈਸਨਜ਼ਰ, ਮਾਸਟਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾਤਾ। ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ! ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਚਲੋ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਓ ਇਹੀ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਗੌਰਮਿੰਟ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਥੋੜਾ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਮਨਸਾ ਨਾਲ, ਵਾਣੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਜਰੂਰ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜਰੂਰਤ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰੀ ਹੋਏ ਹੋਵੋਗੀ ਤਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾਤਾ ਬਣੇ। ਦਾਤਾ ਵੀ ਹੋ ਤੇ ਵਿਧਾਤਾ ਵੀ ਹੋ। ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਯਾਦ ਰਹੇ - ਮੈਂ ਮਾਸਟਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾਤਾ, ਮਾਸਟਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾਤਾ ਹਾਂ - ਇਸੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਇਬਰੇਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ। ਤਾਂ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਵਰਦਾਨ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾਤਾ, ਸ਼ਕਤੀ ਦਾਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਬਹਾਦੁਰ ਹੋ ਨਾ! ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਚੱਲਣ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਸਮਰਥ ਬਣਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।... ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਹੈ। ਜੇ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖੋ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ। ਇਹ ਵੀ ਸਾਈਡਸੀਨਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਈਪਲਾਟ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਈਪਲਾਟ ਸਮਝਕੇ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਅੱਛਾ!

ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ)

ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ 'ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾ' ਹੈ। ਪੂਰਾ ਹੀ ਸੰਗਮਯੁਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਮਹਾਨਤਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਹੀ ਸੰਗਮਯੁਗ ਮਤਲਬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਮਤਲਬ ਡਾਇਮੰਡ ਮਾਰਨਿੰਗ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਡਾਇਮੰਡ ਮਾਰਨਿੰਗ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਵਿਅਕਤ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਤੋਂ ਅੱਜ ਵੀ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਗੁਡਮਾਰਨਿੰਗ ਕਰੋ, ਗੋਲਡਨ ਮਾਰਨਿੰਗ ਕਰੋ, ਡਾਇਮੰਡ ਮਾਰਨਿੰਗ ਜੇ ਵੀ ਕਰੋ ਉਹ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਡਾਇਮੰਡ ਹੋ, ਅਤੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵੀ ਡਾਇਮੰਡ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਗੁਡਮਾਰਨਿੰਗ। ਅੱਛਾ!

ਵਰਦਾਨ:- ਪੰਜ ਤੁਵਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਇਆਜੀਤ ਸ੍ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਵ ਜਿਵੇਂ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਮਹਾਰਾਜਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਡਰੈਸ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਦਾਸ ਦਾਸੀਆਂ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਜੱਦ ਮਾਇਆਜੀਤ ਸ੍ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਟਾਈਟਲਸ ਰੂਪੀ ਡਰੈਸ ਤੋਂ ਸਜੇ ਸਜਾਏ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਇਹ 5 ਤਤ੍ਵ ਅਤੇ 5 ਵਿਕਾਰ ਤੁਹਾਡੀ ਡਰੈਸ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਉਠਾਉਣਗੇ, ਮਤਲਬ ਅਧੀਨ ਹੋਕੇ ਚਲਣਗੇ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਬੈਲਟ ਨਾਲ ਟਾਈਟਲਸ ਦੀ ਡਰੈਸ ਨੂੰ ਟਾਈਟ ਕਰੋ, ਵੱਖ ਵੱਖ ਡਰੈਸ ਅਤੇ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਦੇ ਸੈੱਟ ਤੋਂ ਸਜ - ਧਜ ਕਰ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਅਤੇ ਤਤ੍ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਹੋ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇ ਜਾਵੇ। ਅਨੁਭਵ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਦ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਫਿਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਵੀਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ? ਸਿਰਫ ਕਿਹੜੀ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰਦੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਮਹਾਵੀਰ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੱਗਦਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ? ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ? ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਜੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ?
- ਗੀਤ:-** ਤੁਮਹੇ ਪਾਕਰ ਹਮਨੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ- ਬੱਚੇ, ਕਾਮ ਨੂੰ ਜਿੱਤੇ ਮਤਲਬ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਾ ਸਕੇ, ਉੱਥੇ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਖੋਹ ਵਾਲਾ ਦੂਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਦਵੈਤ ਰਾਜ। ਫਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਦੂਜੇ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਵਾਈਸਲੈਸ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਲਿਖਣਾ ਵੀ ਹੈ ਭਾਰਤ ਜੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸਵਰਗ ਸੀ ਉਹ ਹੁਣ ਵਿਕਾਰੀ ਨਰਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਜੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਉਸਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰ ਫਿਰ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੀ - ਕੀ ਲਿਖੀਏ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਣ ਭਾਰਤ ਬਰੇਬਰ ਸਵਰਗ ਸੀ? ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਵਾਈਸਲੈਸ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਠੱਗਦਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ? ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਸਾਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨਿਕਲ ਨਹੀਂ ਸਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਾਈਸਲੈਸ ਸੀ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਵਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹਨ ਨਾ। ਯਥਾ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪ੍ਰਜਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਨਰਕ ਹੈ। ਇਹ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਪੌੜੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗਤ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਸੰਗਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਕੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਚੀਜ਼ ਸਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੀੜੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ - ਇਹ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਜ਼ਰੂਰ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਬਾਪ 84 ਜਨਮ ਦੱਸਕੇ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਰਚਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਿਥੋਂ ਲਿਆਵਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕੀ? ਜ਼ਰੂਰ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਲੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸ ਵੀ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਜਦੋਂ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫੇਰਨ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਯਾਦ ਜ਼ਰੂਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੈਰਾਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਭ ਕਬੂਦਾਖਿਲ ਹੋਣੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਕਰੀਏ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਉਹ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇ ਘਰਬਾਰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਦੱਸਦੇ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੈਰਾਗ ਆਇਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕਰੀਏ। ਤੁਸੀਂ ਟੈਮਪਟੇਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ, ਬਾਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਸਭ ਹੈ। ਛੋਟੇਪਨ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸਭ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਐਕਟਰ ਹਨ ਜੋ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਭ ਦੇ ਕਲਯੁਗੀ ਕਰਮਬੰਧਨ ਟੁੱਟਣੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ। ਫਿਰ ਉੱਥੋਂ ਸਭਦਾ ਨਵਾਂ ਸੰਬੰਧ ਜੁੜੇਗਾ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੀਆਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਵੀ ਬਾਬਾ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸਨ ਤਾਂ ਵਾਈਸਲੈਸ ਸਨ ਫਿਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਣੇ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਵਾਈਸਲੈਸ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਹੀ ਹੋ ਨਾ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਉਹ

ਹੀ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਕੇ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਹੋਇਆ, ਵਿਘਨ ਪਏ, ਫਿਰ ਵੀ ਪੈਣਗੇ। ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਭ ਯਾਦ ਹੈ। ਦੱਸਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਪਿੰਡ ਦਾ ਛੋਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਿਆ। ਬੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਿੰਡ ਹੈ ਨਾ ਕਿੱਥੇ ਬੈਕੁੰਠ, ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਨਰਕ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਹਿਲ ਬਿਲਡਿੰਗ ਆਦਿ ਵੇਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੀ ਸਵਰਗ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਮਿੱਟੀ, ਪੱਥਰ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੇਲਯੂ ਨਹੀਂ। ਵੇਲਯੂ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੀਰੋ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਕਿਵੇਂ ਦੌ ਸਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਖਾਣੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਢੇਰ ਦਾ ਢੇਰ ਸੋਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਮੁਰਝਾਇਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਕਈ ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੋਰਨ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਦੇਣਗੇ। ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਦੇ ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸੁਖਧਾਮ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਰਾਜੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਹੱਦ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਵਾਰਿਸ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਸਦਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਕੀਤੇ ਬਿਗਰ ਤਾਂ ਵਾਰਿਸ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਤਾਂ ਹੀ ਵਾਰਿਸ ਬਣ ਸਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਜਨਮ ਦਰ ਜਨਮ ਅਸੀਂ ਰਾਜਾਈ ਕਰਾਂਗੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਧਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕੋਈ ਵੱਡੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਹੱਦ ਦੀ ਲਾਟਰੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਿੰਗਲ ਤਾਜ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਤਾਂ ਬਣ ਨਾ ਸਕਣ। ਡਬਲ ਤਾਜ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਸ ਵਕਤ ਦੂਸਰੀ ਕੋਈ ਰਾਜਾਈ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਧਰਮ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਤਭੇਦ ਨਾਲ ਟੁਕੜੇ - ਟੁਕੜੇ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਰਾਜ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ ਜੇ ਕਰਮ ਕਰੇਗਾ, ਸਰਵਿਸ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਰਿਟਰਨ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਚੰਗਾ ਕਰਮ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਲੈਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਘੜੀ-ਘੜੀ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਿਨਿਸਟਰ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿੰਨੀ ਪੋਸਟ ਆਉਂਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਉਹ ਕੋਈ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਹੁਤ ਸੈਕਟਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰੀ ਪੋਸਟ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਮੁੱਖ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਾਸ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਿਨਿਸਟਰ ਦੇ ਟੇਬਲ ਤੇ ਰੱਖਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ - ਮੁੱਖ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਤੇ ਫੋਰਨ ਰਿਸਪਾਂਡ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦਪਿਆਰ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੱਖ ਬੈਠ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣ ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਓਹੋ! ਅੱਜ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਆਈ ਹੈ। ਸਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਰਿਸਪਾਂਡ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਦ- ਗਦ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਬੰਧੇਲੀਆਂ। ਓਹੋ! ਅਸੀਂ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਗਿਆਨਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਮਝਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤੀ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਆਉਂਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮਣ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਪੱਤਰ ਵੇਖਕੇ ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕਦਮ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਅੱਥਰੂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚੁੰਮਣ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਰੱਖਣਗੀਆਂ। ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੰਧੇਲੀਆਂ ਕੋਈ ਘੱਟ ਹਨ ਕੀ। ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਮਾਇਆ ਜਿੱਤ ਪਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਾਇਸਲੋਅਸ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇ ਵਾਇਸਲੋਅਸ ਬਣਨੇ ਹੋਣਗੇ, ਉਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ - ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਸਲ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਇਹ ਪਲਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਯੁਗ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲਿਖੇ ਵੀ ਇਵੇਂ - ਗੀਤਾ ਦਾ ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਯੁਗ ਹੈ। ਜੱਦ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਨਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜੇ ਸਾਡਾ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਤਾਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਂਗੇ। ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸਕੂਲ ਹੈ। ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਰਾਜਾਈ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਘੱਟ ਗਿਆਨ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਜੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਬਣਾ - ਬਣਾਇਆ ਖੇਡ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਰੋਟੀ ਟੁਕੜ ਤਾਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ। ਬਾਬਾ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਪੂਜਾ ਦੇ ਟਾਈਮ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਕੰਨ ਫੜਦੇ ਸਨ, ਚਮਾਟ ਲਗਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਖ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਥੱਪੜ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਉੱਪਰ ਜਿੱਤ ਕਿਉਂ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਕੱਚਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁਛੋ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਮਹਾਵੀਰ ਹਾਂ? ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਹਾਵੀਰ

ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਓਗੇ ਤਾਂ ਉੱਚ ਦਰਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਰੋਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੋਧ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਨਾ। ਲੱਜਾ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਚ ਬਣ ਜਾਣ, ਅਸੀਂ ਥੱਲੇ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਈਏ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਪੁਰਸਾਰਥ ਹੈ! (ਪੰਡਿਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ) ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਸ਼ੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਸਭ ਮਿਸਾਲ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਰਿਪੀਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭ੍ਰਮਰੀ ਦਾ ਵੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਹੋ ਨਾ - ਬੀ. ਕੇ., ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋਏ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਥੋੜੀ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਪਲਾਨ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ। ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਹਨ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਇਹ ਪਲਾਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ ਚੋਟੀ। ਇੱਕ ਦੀ ਗੱਲ ਥੋੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਚੋਟੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਹੋਈ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਬਾਪ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਕੁਟੁੰਬ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਜੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਦੈਵੀ ਕੁਟੁੰਬ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਟਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਨਾਮ ਹੈ। ਵੰਦੇ ਮਾਤਰਮ, ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਨਾ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਹੈ ਝੂਠੇ। ਬਹੁਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੂੰਝ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵੀ ਪਾਰ੍ਹ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਾਂ ਸ੍ਵ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੁੰਬਕ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਬਾਬਾ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਵਾਰਿਸ ਬਣੇ ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਜੋ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਸਿੱਖਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਨਸਾ ਤੇ ਫੁੱਲ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਕ ਭਵ:
ਹੁਣ ਲਾਸਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮਨਸਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਮਨਸਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਗਵਾਇਆ, ਇੱਕ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਵੀ ਸਧਾਰਨ ਗੱਲ ਨਾ ਸਮਝੋ, ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਹਲਚਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਲਚਲ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਬਦਲ ਗਿਆ, ਪੁਰਸਾਰਥ ਦੀ ਗਤੀ ਵੀ ਬਦਲ ਗਈ ਤਾਂ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਫੁੱਲ ਸਟਾਪ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਨਸਾ ਤੇ ਇੰਨਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਕ ਬਣ ਸਕੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣਾ ਮਤਲਬ ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣਨਾ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਵੱਖ - ਵੱਖ ਯੁਕਤੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਰਹੋ, ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਆਪਣੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੁਣ ਵੀ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ?

ਉੱਤਰ:- ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਐਕਟ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਹਰ ਕਲਪ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਸ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਵੰਡਰਫੁਲ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਜਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠਣਾ ਅਤੇ ਸੁਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਆਤਮਾ ਹੀ ਸੁਣਦੀ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਰਗਨਜ਼ ਦੇ ਦਵਾਰਾ, ਇਹ ਪੱਕਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਸਦਗਤੀ ਅਤੇ ਦੁਰਗਤੀ ਦਾ ਇਹ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਹੇ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ, ਸੁਖ ਅਤੇ ਦੁਖ, ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖੇਲ ਕਿਵੇਂ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ 84 ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਖ਼ਤਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਪੁਰਾਣਾ ਮਕਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਮਕਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਗੋਰਮਿੰਟ ਹਾਊਸ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਗੋਰਮਿੰਟ ਕਰੇਗੀ ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਾਰੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਬਾਬਾ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਅਜਿਹੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੁੱਖਧਾਮ ਹੁਣ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਰਹੋ ਪਏ ਹੋ ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਚਿੱਤਰ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਹੀ ਸਾਰੀ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਹਨ ਰਿਅਲ ਚਿੱਤਰ, ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਰਾਂਗ ਕੀ ਹੈ, ਰਾਈਟ ਕੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇਜਫੁਲ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲੇਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੀ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸਮਝਾਓ - ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਲਿਬਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਕਿਥੋਂ ਦਾ ਗਾਈਡ? ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਦਾ। ਉੱਥੇ ਤੱਕ ਬਾਪ ਲੈ ਜਾਕੇ ਛੱਡਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਕੇ, ਸਿਖਲਾਕੇ, ਗੁਲ - ਗੁਲ ਬਣਾਕੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਕੇ ਛੱਡਣਗੇ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਲੈਕੇ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਤੱਤਵ ਗਿਆਨੀ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤੱਤਵ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਘਰ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਆਵਾਂਗੇ। ਉਹ ਸਭ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਕਿਵੇਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਕੀ ਹੈ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਦਾ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਗੀਤਾ ਕੋਈ ਰਿਅਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਜੇ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਕਾਇਮ ਹਨ। ਚੱਲੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਧਰਮ, ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ, ਇੱਕ ਮਤ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ। ਅਧਾਕਲਪ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਬਣਨ ਵਿੱਚ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਕਲਪ ਹੀ ਕਹੀਏ, ਇਹ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸਿੱਖਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਦੇਵਤੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਇਥੋਂ ਹੀ ਪਾਵਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਖਧਾਮ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਹੁਣੇ ਹੀ ਅਸੀਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਇਹ ਹੀ

ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਤੇ ਜੇ ਐਕਟ ਚਲਦੀ ਹੈ - ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ - ਫਿਰ ਕਲਪ ਬਾਦ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਲਗਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ - ਕਿ ਇਹ ਨਾਟਕ ਹੈ, ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਾਰ੍ਧਾਰੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰ੍ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਡਰਾਮਾ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਫਿਲਮ ਘਿਸਕੇ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ। ਇਹ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਪਾਰ੍ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਗੂੜੀ - ਗੂੜੀ ਮਹੀਨ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਬੜੀਆਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਡਾਕਟਰ ਲੋਕ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹਾਰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਕੱਢ ਕੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦੇ ਫਿਰ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ, ਪਾਵਨ ਆਤਮਾ, ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਭ ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਪਰ ਆਤਮਾ ਕਿਵੇਂ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗੀ - ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ। ਆਤਮਾ ਪੁਕਾਰਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਹੈ ਜੋ ਪੁਨਰਜਨਮ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਦਵਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ - ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜ਼ਰੂਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਯਥਾ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪ੍ਰਜਾ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਆਪਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੀ ਜਾਸਤੀ, ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਕੰਪਲੀਟ ਪਾਰ੍ਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਜਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਧਰਮ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੋਹੜ ਦੇ ਝਾੜ ਨਾਲ ਹੀ ਭੋਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ਖਾਵਾਂ ਢੇਰ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਨਾ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਧਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਖਾਵਾਂ ਨਿਕਲੀਆਂ ਹਨ, ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਧਰਮ ਹੈ ਪਰ ਧਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਫਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਨਾ ਹੋਵੇ ਤੱਦ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਰਚਨਾ ਰਚੇ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਮੁਖ ਮੰਜ਼ਿਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੋਲਦੇ ਸਭ ਇਵੇਂ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਾਓ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਫਖਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਹ ਪਾਰ੍ਭ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਝਾੜ ਵਧਦਾ ਹੀ ਜਾਏਗਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੈ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰ। ਤੁਸੀਂ ਔਰਲੀ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜੋ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਦਬੀਰ ਤਾਂ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਤਕਦੀਰ ਵੀ ਹੋਵੇ ਨਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ, ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਇਹ ਤਖਤ ਹੈ ਨਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪਾਰ੍ਭ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰ੍ਭ ਵਜਾਉਣ, ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤਖਤ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਭਭਕਾ ਜਾਂ ਠਾਠ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਫਾਲੋਅਰਸ ਲੋਕ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਲਈ ਸੇਨੇ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ, ਮਹਿਲ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣਾਵੋਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹੋ, ਸਟੂਡੈਂਟ ਵੀ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਕਿੱਥੇ ਬਣਾਓਗੇ? ਇਹ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਧਾਰਨ ਨਾ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਵੇਸ਼ਿਆਵਾਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ। ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ ਵੀ ਉਧਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਨਾਰਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉਠਾਇਆ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਵਾਹ ਬੀ. ਕੇ. ਦੀ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਹੈ - ਵੇਸ਼ਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਧੰਧਾ ਛੱਡ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸਿਖਕੇ ਫਿਰ ਸਿਖਾਓ। ਵੇਸ਼ਿਆਵਾਂ ਵੀ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿੱਖ ਕੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਡੀਸਰਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਰੱਖ ਬੈਠ ਕੇ ਸਮਝਾਵੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿਣਗੇ ਵਾਹ ਵੇਸ਼ਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਵਾਸੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਬੀ. ਕੇ. ਨਿਮਿਤ ਬਣੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ ਖਿਆਲਾਤ ਚਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਪਰ ਬਹੁਤ ਰਿਸਪਾਂਸੀਬਿਲਟੀ ਹੈ। ਅਹਿਲੀਆਵਾਂ, ਕੁਬਜ਼ਾਵਾਂ, ਭੀਲਣੀਆਂ, ਗਨਿਕਾਵਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਸਾਧੂਆਂ ਦਾ ਵੀ ਉਧਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸਾਧੂਆਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬਣ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਰੇਵੇਲਿਊਸ਼ਨ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਲੋਕ ਵੀ ਆਪਣਾ ਆਸ਼ਰਮ ਛੱਡ ਦੇਣ, ਬਸ ਅਸੀਂ ਹਾਰ ਖਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਿਧਰੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਕੇ ਸਿੱਖੇ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਤਾਂ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ

ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਵਿਖਾਓ ਜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮੁਖ ਤੋਂ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਨਿਕਲੇ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਬਾਣ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਭਰੇ ਸੀ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਬਾਣ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਬਾਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਹੋਇਆ, ਗੌਰਮੰਟ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਹੀ ਕੋਈ ਚੰਗੇ 5 - 7 ਆਫੀਸਰਜ਼ ਨਿਕਲਣ ਤਾਂ ਉਹ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਬੀ. ਕੇ. ਵੇਸ਼ਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉਹ ਧੰਧਾ ਛੁਡਾ ਸਿਵਾਲੇ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਵਾਹ - ਵਾਹ ਨਿਕਲੇਗੀ। ਧਨ ਆਦਿ ਸਭ ਉਹ ਲੈ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਧਨ ਕੀ ਕਰੋਗੇ! ਤੁਸੀਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਖੋਲ੍ਹੋਗੇ। ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਵੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਵੰਡਰ ਖਾਣਗੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਜ਼ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗੌਰਮੰਟ ਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿੱਤਰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋਣਗੇ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਚਾਹੁਣਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈਏ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਲੈਣਗੇ। ਇੰਨਾ ਧਨ ਆਦਿ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦੇਣ, ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ - ਦੱਸਿਆ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਘਰਘਾਟ ਮਿਤ੍ਰ - ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਕੀ ਬੁੱਧੀ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਰੱਥ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ ਰੱਥ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਲੈਨ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਘਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਕਥਾ। ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪੜ੍ਹਕੇ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਤੋਂ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਂਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ਼ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੁਣ ਕਿੰਨੀ ਬੁੱਧੀ ਖੁਲ ਗਈ ਹੈ, ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫ਼ਿਕ। ਹੁਣ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਭੁਲਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਦੁੱਖ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਈ ਕਿ ਹੋਈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

2. ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਐਕਸਚੇਂਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਕਿਧਰੇ ਜਾਂਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਫਾਲੋ ਫਾਦਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬਸ ਇਹ ਹੀ ਚਾਹੁਣਾ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਏ, ਇਸ ਵੈਸ਼ਾਲਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਬਣਾਈਏ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮੁਰਲੀ ਦੇ ਸਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਸਰੈਂਡਰ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਮੁਰਲੀਧਰ ਭਵ:
ਮੁਰਲੀਆਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ ਹੁਣ ਅਜਿਹੇ ਮੁਰਲੀਧਰ ਬਣੇ ਜੋ ਮਾਇਆ ਮੁਰਲੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਨਿਉਛਾਵਰ(ਸਰੈਂਡਰ) ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਾਇਆ ਦਾ ਮੁਖ ਸਵਰੂਪ ਕਾਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੁਰਲੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਨ ਦਾ ਨਿਵਾਰਨ ਮਿਲ ਜਾਏਗਾ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਮਤਲਬ ਮਾਇਆ ਖਤਮ।

ਸਲੋਗਨ:- ਅਨੁਭਵੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ ਤਾਂ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬੀ ਦੀ ਝਲਕ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ ਸਵਰਗ ਦੇ ਲਈ ਪਾਸਪੋਰਟ ਲੈਣ, ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕਰਵਾ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੋਗੇ।
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।
- ਉੱਤਰ:-** ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਕਿ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਕਾਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਯਾਦ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਸਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਜੇ ਪਿਆ ਕੇ ਸਾਥ ਹੈ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਸਭ ਬੱਚੇ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ। ਇਨ੍ਹੇ ਸਭ ਬੱਚੇ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਜੇ ਨਾਲ ਹਨ ਉਹ ਨਜ਼ਦੀਕ ਤੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਗਿਆਨ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਦੂਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉੱਨਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਰ ਵਾਲੇ ਘੱਟ ਉੱਨਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਦੂਰ ਹਨ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉੱਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ - ਵੱਡੀ ਗਫ਼ਲਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿਗਾਰਡ ਦਿੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਬੰਧੇਲੀਆਂ ਕਿੰਨੀ ਮਾਰ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤੜਫਦੀਆਂ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਚੰਗਾ ਉਠਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਦਵੀ ਵੀ ਉੱਚ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਭਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬੰਧੇਲੀਆਂ ਆਦਿ ਬਾਹਰ ਰਹਿ ਕੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਗੀਤ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਰੱਥ ਕਰਨ ਵਰਗਾ ਵੀ ਹੈ, ਉਹ ਕੀ ਜਾਨਣ, ਪੀਆ ਕੌਣ ਹੈ, ਕਿਸਦਾ ਪੀਆ ਹੈ? ਆਤਮਾ ਖੁੱਦ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਨੇ। ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨਾ। ਮੈਂ ਕੀ ਹਾਂ, ਕਿਥੋਂ ਆਈ ਹਾਂ - ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਹਨ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਹੋਵੇ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾ ਆਤਮਾ ਨੂੰ, ਨਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਖੁੱਦ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਵੱਡਾ ਸਕੂਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਐਮ ਅਬਜੈਕਟ ਹੈ - ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪਦਵੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਿੰਸ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਉਣ। ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਰੈਂਡਰ ਵੀ ਹਨ, ਨਿਸ਼ਚੇ ਵੀ ਹੈ। ਸਭ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਛੀ - ਛੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅਵਗੁਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਥੋੜੀ ਨਾ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਪਾਵਾਂਗੇ ਇਸਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਝੱਟ ਦੱਸਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਸਮਝਣਗੇ ਬਰੇਬਰ ਮੈਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਲੱਛਣ ਵੀ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਪ੍ਰਾਲਬਧ। ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਜੇ ਰਾਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਪ੍ਰਿੰਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਪਾਸਪੋਰਟ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਇੱਥੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਸਪੋਰਟ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਸਭ ਦਾ ਫੋਟੋ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਬੈਕੁੰਠ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਜ਼ੂ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਅਤੇ ਤਖ਼ਤ ਵਾਲਾ ਫੋਟੋ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਸੈਮਪਲ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ। ਸਮਝੋ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਆਰਡਨਰੀ ਡਰੈਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਡਰੈਸ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਧਾਰਨ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ। ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਹੈ ਨਾ - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ ਕੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਬੈਰਿਸਟਰ ਆਦਿ ਬਣਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬੈਰਿਸਟਰ ਜੱਜ ਆਦਿ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਮਝਾਉਣੀ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਫੁੱਲ ਸਾਈਜ਼ ਦੇ। ਉਹ ਬੈਰਿਸਟਰੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਯੋਗ ਬੈਰਿਸਟਰ ਨਾਲ ਹੈ। ਬੈਰਿਸਟਰ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯੋਗ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ -

ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਰੂਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਰਕ ਦੇ ਬਾਦ ਹੈ ਸ੍ਰਗ।

ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਸੀ, ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਲਈ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਇੰਨਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋ ਕਵੀਨ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਦਾ ਮਿਨਿਸਟਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਗਰੀਬ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੱਤੀ ਆਦਿ ਜਗਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਬੈਠੇ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਤਾਂ ਯੁੱਧ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਯਾਦ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਉੱਚ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਯੋਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਮਿਲਣਾ ਹੈ - ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੋਰ ਫਿਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਵੀ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ, ਕੋਈ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਵੀ ਜਾਵੋਗੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਿੱਤਰ ਮਿਲਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਵਪਾਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਕਪੜੇ ਉੱਪਰ ਛੱਪ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਵੱਡੀ ਸਕਰੀਨ ਪ੍ਰੈਸ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅੱਧਾ - ਅੱਧਾ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਫਿਰ ਜੇਇੰਟ ਇਵੇਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਵੱਡੀ ਸਰਕਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਛਪਾਕੇ ਵਿਖਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਕਪੜੇ ਤੇ ਛਪਾਏ ਕੋਈ ਵਿਲਾਇਤ ਲੈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਦਾ ਕੋਈ 5 - 10 ਹਜ਼ਾਰ ਵੀ ਦੇ ਦੇਵੇ। ਪੈਸੇ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਢੇਰ ਹਨ। ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ - ਵੱਡੀ ਪ੍ਰੈਸ ਹੈ, ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨ ਸੀਨਰੀ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਛਪਦੀ ਹੈ - ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੋ। ਇਹ ਵੀ ਛਪ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਫਸਟਕਲਾਸ ਚੀਜ਼ ਹੈ - ਕਹਿਣਗੇ ਸੱਚਾ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨੀ - ਫਿਰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੰਗਲਿਸ਼ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਦੇਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਰਥ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬੰਬਸ ਆਦਿ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦੇਨੇਂ ਜੇਕਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਹੀ ਇਵੇਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਹਥਿਆਰ ਆਦਿ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਹੈ ਸਾਇੰਸ, ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਸਾਈਲੈਂਸ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਾਓ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਨਗੇ ਵੀ ਜਰੂਰ। ਮੱਖਣ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਮੱਖਣ ਦਾ ਗੋਲਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਾਵਤ ਵੀ ਹੈ ਦੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜੋ, ਵਿੱਚੋਂ ਮੱਖਣ ਤੀਜਾ ਖਾ ਗਿਆ। ਹੈ ਵੀ ਇਵੇਂ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਰਜਾਈ ਦਾ ਮੱਖਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਾਹ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਹੈ। ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਹੈ। ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਾਂ ਹਾਂ ਹੀ ਅਸ਼ਰੀਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ੁਕ੍ਸ਼ਮ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੋ ਉਵੇਂ ਮੈਂ ਵੀ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਦਿਵਯ ਅਤੇ ਅਲੌਕਿਕ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਇਵੇਂ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੁਕਰਰ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੁਣ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਸਮਝਾਉਣੀ ਕਿੰਨੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਣਗੇ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਡਲ ਬੁੱਧੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਗ੍ਰੇਡਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਦੀ ਗ੍ਰੇਡ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਡਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਫਸਟ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਸੇਕੇਂਡ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੜ੍ਹਕੇ ਹਮ ਸੇ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਸੀ ਫਿਰ ਸਿੰਗਲ ਤਾਜ ਫਿਰ ਨੇ ਤਾਜ ਬਣੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਰਮ ਉਵੇਂ ਫਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗਾ ਫਲ ਮਿਲੇਗਾ। ਕੋਈ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਰੋਗੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਰਮਭੋਗ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਮ, ਅਕਰਮ, ਵਿਕਰਮ ਦਾ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਬੁਰਾ ਫਲ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਗਰੀਬ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦਾ ਫਰਕ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਹੁਣ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਇੱਥੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦਾ। ਕਰਮ ਤਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਕਰਮ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਹੈ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਕਰਮ ਖੇਤਰ। ਉੱਥੇ ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਵਿਰਲੇ ਹੈ ਜੋ ਸਦੈਵ

ਪੁਆਇੰਟਸ ਲਿਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਚਾਰਟ ਵੀ ਲਿਖਦੇ - ਲਿਖਦੇ ਫਿਰ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਆਇੰਟਸ ਲਿਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਮਹੀਨੇ - ਮਹੀਨੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਹਨ। ਜੇ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਕਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ, ਖਿਸਕ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਫਿਰ ਪਛਤਾਉਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਪੁਆਇੰਟ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਗਏ। ਸਭ ਦਾ ਇਹ ਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭੁੱਲਦੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਯਾਦ ਪਵੇਗਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਲਈ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਵਿਰਲੇ ਯਥਾਰਥ ਰੀਤੀ ਲਿਖਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਵਪਾਰੀ ਵੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਹ ਹਨ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਵਪਾਰੀ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦੇ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਫੇਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਐਕੁਰੇਟ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਘੰਟਾ ਡੇਢ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। 8 ਘੰਟਾ ਤਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਆਸ਼ਿਕ - ਮਾਸੂਕ ਦਾ ਵੀ ਮਿਸਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਝੱਟ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੈ ਮਾਸੂਕ, ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਹੋ ਆਸ਼ਿਕ। ਉਹ ਸਲੇਨਾ ਮਾਸੂਕ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੋਰਾ ਹੈ। ਐਵਰ ਪਿਓਰ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਮੁਸਾਫਿਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨੈਚੁਰਲ ਬਿਯੂਟੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਫੈਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਡਰੈਸ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਇਕਰਸ ਨੈਚੁਰਲ ਬਿਯੂਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪੁਰਾਣੇ ਪਤਿਤ ਦੇਸ਼, ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਪਾਵਨ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਗੋਂ ਚਲ ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਿਸਏਬਲ ਬਣਦੇ ਜਾਵੋਗੇ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਗੇ ਫਿਰ ਸਮਝਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਪੁਰਸਾਰਥ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਇਰਨ ਏਜ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋਈ ਹੀ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫਿਕ। ਚੰਗਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਰੈਂਡਰ ਦੇ ਨਾਲ -ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁਧੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਛੀ - ਛੀ ਕੰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਵਗੁਣ ਨਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

2. ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਬਾ ਜੋ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਦਾ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਾਇਰਲੈਸ ਸੈਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੈਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਈਸਲੈਸ ਭਵ: ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅੰਤਿਮ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੈਚ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਾਈਸਲੈਸ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਲੋਕ ਵਾਇਰਲੈਸ ਸੈਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਹੈ ਵਾਈਸਲੈਸ ਦੀ ਵਾਇਰਲੈਸ। ਇਸ ਵਾਇਰਲੈਸ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਆਏਗਾ ਕਿ ਇਸ ਸੇਫ ਸਥਾਨ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਓ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਾਈਸਲੈਸ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ਉਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਯੋਗ ਨੂੰ ਕਿਨਾਰੇ ਕਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਬੀਜੀ ਹੋ ਜਾਣਾ - ਇਹੀ ਅਲਬੇਲਾਪਨ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਕੰਡੇ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਖ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਚੰਗੇ ਫਸਟਕਲਾਸ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬੱਚੇ ਕਿਹੜਾ ਬੋਲ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬੋਲਣਗੇ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਹੋਕੇ ਵਿਖਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੇਫਿਕਰ ਰਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਕਦੀ ਵੀ ਇਹ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਗੇ ਕਿ ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਾਂ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਇਵੇਂ ਮਹਾਵੀਰ ਬਣਨਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਇਆ ਜਰਾ ਵੀ ਹਿਲਾ ਨਾ ਸਕੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਦੇ ਅਸੀਂ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਕਾਰੀ ਟੀਚਰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਹਨ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ, ਨਿਰਾਕਾਰ ਟੀਚਰ, ਬਾਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੈਲਯੁ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੈਲਯੁ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਸੂ ਵੈਲਯੂਬਲ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਜੋ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਉੱਚ ਕੰਮ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨਾ ਬਾਪ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੰਨਾ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਚ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ ਬਾਪ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬਰੇਬਰ, ਹੁਣ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਰਜਾਈ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਸਤਯੁਗ ਅਤੇ ਕੱਲਯੁਗ ਦਾ ਵਿੱਚਕਾਰ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦਾ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਅੱਖਰ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਸੇ ਫਿਰ ਨੀਚ ਤੋਂ ਨੀਚ ਬਣੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜੋ ਪੁਜਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ... ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ। ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਯ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਗੋਤਾ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਕਹਿਣ ਮਾਤਰ ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚਿਤਰ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ। ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਲਵ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇ? ਮਿਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ। ਕੱਟ ਨਿਕਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਲਵ ਦੀ ਗੱਲ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਪਕੜ ਲਵੇ। ਬਾਬਾ ਆਪ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਜੀਵਨ ਅਜਿਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਲਵ ਚਾਹੀਦਾ। ਲਵ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂ ਕਿ ਕੱਟ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੱਟ ਨਿਕਲੇਗੀ ਨਹੀਂ, ਇੰਨੇ ਲਵਲੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਫੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਖਿੜਨਾ ਹੈ, ਫੁਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਫੁਲ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ - ਅਸੀਂ ਕੰਡੇ ਤੋਂ ਫੁਲ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫੁਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫੁਲ ਨੂੰ ਸਭ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਬੂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਫੁਲਾਂ ਦਾ ਇਤ੍ਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਜਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ! ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਵੰਡਰ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਫੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ! ਫੁਲ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਇੱਕਦਮ ਮੁਰਝਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਫਾਰ ਫਯੂਚਰ। ਫਯੂਚਰ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਦੇ ਸੁਣੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਨਵੇਂ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਗੀਤਾ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। 63 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਵਿਕਰਮਾ ਦਾ ਬੋਝਾ ਸਿਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਸਭ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਪਾਸਟ ਦੇ ਵਿਕਰਮ ਕਿਵੇਂ ਕੱਟਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜੋ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਉਣਗੇ, ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦੇਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਏਗੀ ਫਿਰ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਾਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਕਿ ਬਾਪ, ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਸੋ ਵੀ ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਹਨ। ਸਤ ਬਾਪ, ਸਤ ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿੰਨੇ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਾਸਣਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜੋ ਗਿਆਨ

ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਯੁਕਤੀ ਰਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਗਨੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨਿਕਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਚੰਗੀਨ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਮੈਗਨੀਜ਼ ਨਿਕਲੇ। ਸਿਰਫ ਅੱਖਰ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਕੋਈ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹਰ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰ ਦਾ ਆਕ੍ਰਿਪੇਸ਼ਨ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਵੀ ਆਕ੍ਰਿਪੇਸ਼ਨ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦਾ ਆਕ੍ਰਿਪੇਸ਼ਨ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਜਾਨਣਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਕੀ ਜਾਨਣ। 5 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਕਈ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉੱਚ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਕਿੰਨੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਬਣਦੇ ਕੀ ਹੋ! ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ। ਤੁਹਾਡਾ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਗੋਲਡਨ ਸਪੂਨ ਇਨ ਮਾਉਥ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਗਾਇਨ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੀ ਕੋਈ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਸ਼ੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਗੋਲਡਨ ਸਪੂਨ ਇਨ ਮਾਉਥ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਨਐਡਵਾਂਸ ਤਾਂ ਜਾਣਗੇ ਨਾ ਕੋਈ ਪਾਸ। ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੀ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਜੋ ਵੀ ਜਾਣਗੇ ਉਹ ਵਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਹੀ ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਪਰ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਭੋਗਣਗੇ। ਬੜੇ ਚੰਗੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਤਾਂ ਕੱਟ ਗਈਆਂ, ਬਾਕੀ ਕਰਕੇ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਵੇਖਣਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਘਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। 60 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਬਸ ਖੁਦ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾਂ ਸਕਣ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਮਿਤ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਰੂਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਵੇਜੀਟੇਰੀਅਨ ਦੀ ਕਾਨਫਰੈਂਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਮੰਤਰਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਿਮੰਤ ਕਰੋ। ਦਿੱਲੀ ਵਰਗੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਆਵਾਜ਼ ਫੈਲ ਜਾਵੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵੱਖ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪੁਲਾਬੰਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਫਿਰ 21 ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਬੁਢਾਪੇ ਤੱਕ ਦੁਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਫੁਲ ਆਯੂ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਓਗੇ। ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਮਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਬਣੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਟੂਡੈਂਟ, ਵੰਡਰਫੁਲ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੱਕ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੱਕ ਭੱਜਕੇ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇੜਕੇ ਜਾਵੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੋਗੇ। ਮੁਖ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਰੇ ਬਾਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਫਾਨ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਹਿਮੰਤ ਦਵਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਯੁੱਧਸਥਲ ਹੈ। ਯੁਧਿਸ਼ਟਰ ਵੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਯੁੱਧ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯੁਧਿਸ਼ਟਰ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਯੁੱਧ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਜਪਣਾ, ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਭੰਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੰਦਰ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਜੱਪਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨੇਉਧਾ ਭਗਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਲਾ ਦਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਦੇ ਮਣਕੇ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਫਿਰ ਪੂਜਣਗੇ। ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਅਤੇ ਰੁੰਡ ਮਾਲਾ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਰੁੰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਿਵੇਂ ਬਣੇਗੇ? ਜਦੋਂ ਦੈਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਨ ਕਰੋਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਲਾਈਟ ਹਾਉਸ ਹੋ। ਇੱਕ ਅੱਖ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀਧਾਮ, ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀਧਾਮ। ਇਸ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ, ਸੁਖਧਾਮ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਵਾਂਗੀਆਂ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵੇਖੋ ਕਿਵੇਂ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਸ਼ੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਸ਼ੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸ਼ੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸ਼ੀਰਸਾਗਰ ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੇ ਤਲਾਬ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਰੂਰ ਸ਼ੀਰ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ੀਰ (ਦੁੱਧ) ਬਹੁਤ ਸਸਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦਾ ਲੋਟਾ ਭਰਕੇ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਤਾਲਾਬ ਭਰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸ਼ੀਰ ਹੈ ਕਿੱਥੇ। ਪਾਣੀ ਹੀ ਪਾਣੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਨੇਪਾਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਹੈ - ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੈ। ਸਾਂਵਰਾਂ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ - ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰੋਣ ਨਾਲ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਇੱਥੇ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਕਨਿਸ਼ਟਪਣਾ ਛੁੱਟ ਜਾਏਗਾ। ਬਾਬਾ ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬੋਲੋ ਨਾ - ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਹੋਕੇ ਵਿਖਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਫਸਟਕਲਾਸ ਬੱਚੇ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਬੇਫਿਕਰ ਰਹੋ, ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਬਣ ਕੇ ਵਿਖਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਬਹੁਤ ਟੀਚਰਸ ਬੜੇ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹਨ। ਸਭ ਤਾਂ

ਫਸਟਕਲਾਸ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਟੀਚਰਸ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਮਹਾਂਰਥੀਆਂ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੇ। ਚੰਗੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਖੋਲ੍ਹੇ ਤਾਂ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਆਉਣਗੇ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਹੁੰਡੀ ਭਰੀ ਸੀ। ਸਾਂਵਲਸ਼ਾਹ ਬਾਬਾ ਹੁੰਡੀ ਜਰੂਰ ਭਰਣਗੇ। ਦੋਨੇ ਬਾਪ ਬਚੜੇਵਾਲ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਗਰੀਬ, ਕੋਈ ਸਾਧਾਰਨ, ਕੋਈ ਸਾਹੂਕਾਰ, ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜਾਈ ਸਥਾਪਨ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੈਵੀ ਰਾਜਸਥਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਆਸੂਰੀ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੈਵੀ ਰਾਜਸਥਾਨ ਸੀ, ਇੰਨੇ ਖੰਡ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੀ ਦਿੱਲੀ ਜਮੂਨਾ ਦਾ ਕੰਠਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰੀਸ਼ਤਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਆਦਿ ਉਛਲਦੀਆਂ ਥੋੜੀ ਨਾ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਉਛਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਡੈਮਜ਼ ਫੱਟ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਦਾਸ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਉੱਥੇ ਮਾਇਆ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਰੇ। ਧਰਤੀ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਜੋ ਹਿਲ ਸਕੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਮਹਾਂਵੀਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਨੂਮਾਨ ਨੂੰ ਮਹਾਂਵੀਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਮਹਾਂਵੀਰ ਹੋ। ਮਹਾਂਵੀਰ ਬੱਚੇ ਕਦੀ ਹਿਲ ਨਾ ਸਕਣ। ਮਹਾਂਵੀਰ ਮਹਾਂਵੀਰਨੀ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਇੰਨੇ ਥੋੜੀ ਸਭ ਦੇ ਰੱਖਣਗੇ। ਮਾਡਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਾਗ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ ਗੁਣ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ ਜਾਵੇ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਤੂਫਾਨ ਤਾਂ ਆਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਮਹਾਂਵੀਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਮਗਰੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ - ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਇੱਥੇ ਹੀ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਭਗੀਰਥ ਇਹ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਭਗੀਰਥ ਹੋ, ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਨਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਭਾਵੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਤਮਾ ਤੇ ਜੇ ਕੱਟ (ਜੰਕ) ਚੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਉਤਾਰ ਕੇ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਲਵਲੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਲਵ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਰਹੇ।

2. ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਹਾਂਵੀਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਅਵਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਦੇ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਹਿੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਰਚਤਾ ਭਵ: ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ (ਮਨ, ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸੰਸਕਾਰ) ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਰਚਤਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਓ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾ ਆਪ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਹੈ, ਕਰਣਹਾਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਮਾਸਟਰ ਰਚਤਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿਚ ਰੱਖ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਕਾਰ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰਸਤੇ ਤੇ ਚਲਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਅਵਿਅਕਤ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਸਪਸ਼ਟਵਾਦੀ ਬਣੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਦਵੈਤ ਮਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਅਦਵੈਤ ਮਤ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਭੁੱਲ - ਭੁਲਾਈਆ ਦੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਕਿਹੜੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਸਾਡਾ ਘਰ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਰਾਹ ਹੀ ਇਸ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਘਰ ਕਦੋਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੈ ਵਾਣੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ।
- ਗੀਤ:-** ਰਾਤ ਕੇ ਰਾਹੀ ਥੱਕ ਮਤ ਜਾਣਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਗੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ, ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਗੀਤ ਅਜਿਹੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਸੇ ਡਾਕਟਰ, ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ - ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਖਿਆਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਮਰਲੋਕ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਾ ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ, ਨਾ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਚੱਕਰ ਘੁੰਮ ਕੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚੱਕਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ - ਬਰੇਬਰ ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ 84 ਜਨਮ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਹਿਸਾਬ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਨੂੰ ਅਦਵੈਤ ਧਰਮ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਵੈਤ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਤੇ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਹਨ, ਸ਼ਾਸਤਰ ਵੀ ਅਨੇਕ ਹਨ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਲਈ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਨਾ। ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ, ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਕਦੇ ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੁਜੀਸ਼ਨ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਲਈ। ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਇਹ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਕੋਲੋਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਬਾਬਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਦਿ ਦੇਵ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਂਧੀ ਵੀ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ, ਇੰਝ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸੱਚ- ਸੱਚ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਵੀ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਹੈ, ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵੀ ਸੱਚ-ਸੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮੇਯਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇੰਜ ਹੀ ਬਾਪੂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ੀਅਲ। ਇਹ ਹੈ ਰਿਯਲ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਆਕੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹੋਣਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਤਾਂ ਸਭ ਸੰਤਾਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ, ਪੱਕੇ ਨਾਸਤਿਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣੀ ਹੋਏ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰੱਖੋ - ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਇਹ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਯਾਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਮਾਇਆ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਫਿਰ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦੇ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਆਤਮਾਓ, ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ। ਪਿਓਰਟੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਇਸਲਈ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸਭਨੂੰ ਸਜਾਵਾਂ ਭੁਗਤ ਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋਇਆ, ਫਲਾਣਾ ਜੇਤੀ ਜੇਤ ਸਮਾਇਆ। ਇਹ ਹਨ ਸਭ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕ ਮਤਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਹੈ ਅਦਵੈਤ ਮਤ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਕਟ ਹੁਬਹੂ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਬਣਾ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ, ਦਵਾਪਰ, ਕਲਯੁਗ ਫਿਰ ਹੈ ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਮੁੱਖ ਧਰਮ ਵੀ ਇਹ ਹੈ ਡਿਟੀਜ਼ਮ, ਇਸਲਾਮੀਜ਼ਮ, ਬੁੱਧੀਜ਼ਮ, ਕ੍ਰਿਸਚਨੀਜ਼ਮ ਮਤਲਬ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਈ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾਂ ਕੋਰਵਾਂ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚੋਟੀ ਹਨ, ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੀ ਪੁਜੀਏ ਤੋਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੁਜੀਏ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਸੰਨਿਆਸੀ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਹਠਯੋਗੀ ਹਨ, ਘਰ - ਬਾਰ ਛੱਡਣਾ ਹੱਠ ਹੈ ਨਾ। ਹਠਯੋਗੀ ਵੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੈਪੁਰ ਵਿੱਚ ਹਠਯੋਗੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਹੈ। ਰਾਜਯੋਗ ਦੇ ਚਿੰਤਰ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਰਾਜਯੋਗ ਦੇ ਚਿੰਤਰ ਹਨ ਹੀ ਦਿਲਵਾੜਾ ਵਿੱਚ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਹਠਯੋਗ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਹਨ। ਰਾਜਯੋਗ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਇੱਥੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਚੇਤੰਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਚੇਤੰਨ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ ਹੋ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਵਰਗ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਤੱਪਸਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਪੂਰਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਸਵਰਗ ਉੱਪਰ ਹੀ ਵਿਖਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਮਨੁੱਖ ਫਿਰ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਵਰਗ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਸਵਰਗ ਫਿਰ ਹੇਠਾਂ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ ਫਿਰ ਅਧਾਕਲਪ ਸਵਰਗ ਉੱਪਰ ਆਵੇਗਾ। ਇਸਦੀ ਉੱਮਰ ਕਿੰਨੀ ਹੈ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਲੈਕੇ ਉਪਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਚੱਕਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਸਭ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬੁੱਢੇ, ਜਵਾਨ, ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਸਭਨੂੰ ਹੱਕ ਹੈ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਜਾਨਣਾ ਹੈ। ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੱਚੇ ਆਦਿ ਸਭ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਘਰ ਅਤੇ ਬਛੜੇ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਆਪੇ ਹੀ ਲੱਭ ਕੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਥੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੋ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਘਰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਰਸਤਾ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ

ਦੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰੰਤੂ ਉੱਥੇ ਜਾਣਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਅਸੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ, ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਭੁੱਲ - ਭੁਲਈਆ ਦਾ ਖੇਲ੍ਹ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਥੋਂ ਜਾਵੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸਵਰਗ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ ਤੋਂ ਸਭ ਜਾਣਗੇ, ਇੰਨੇ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਨੰਬਰਵਾਰ ਧਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਪਾਰੂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਕੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੱਤਵ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਵਾਈ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਤੇ ਉਹ ਹੀ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਹੈ। ਫਿਰ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹੈ ਸਵੀਟ ਰਾਜਧਾਨੀ, ਅਦੈਤ ਰਾਜਧਾਨੀ।

ਬਾਪ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਬੈਠ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਢੀਆਂ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਅਮਰਲੇਕ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹੇ ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਵਰਗ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁਛੋ ਇਹ ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਕਦੋਂ ਹੋ ਕੇ ਗਏ ਹਨ? ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਓਮ ਦਾ ਅਰਥ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇ ਹਮ ਦਾ ਅਰਥ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੇਰ ਓਮ, ਸੇ ਹਮ ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋ ਫੇਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹੋ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਤ੍ਰੀਯ, ਵੈਸ਼ਿਆ, ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਓਮ ਮਤਲਬ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਉਹ ਫੇਰ ਦੇਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਫਿਰ ਝੁਟਕਾ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਮਾਈ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਝੁਟਕਾ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਮਾਈ ਤੇ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਪਰੰਤੂ ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ ਤਰਫ਼ ਭਟਕਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਬਾਸੀ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਨਾਸੀ ਹੈ। ਕਲਯੁਗੀ ਨਰਕਵਾਸੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੁਣ ਰਹੀਆਂ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਉਪਰ ਚਲੀ ਜਾਏਗੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰਿਫਾਇਨ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰਿਫਾਇਨ ਬੁੱਧੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਪ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਜਰੂਰ ਯਾਦ ਆਏਗਾ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਇਸਲਈ ਹਨ ਤਾਂਕਿ ਬਾਪ ਯਾਦ ਪਵੇ, ਸੰਬੋਧ ਰਹੇ ਜੋ ਸਾਰਾ ਕਲਪ ਟੁੱਟਿਆ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤੇ ਹੈ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਹੇਵਿਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੇਵਿਨਲੀ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਹੀ ਹੇਵਿਨ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਰਵਾੜੀ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਅਡੋਪਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ - ਮੈਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਦਾ ਬੱਚਾ ਗਰੀਬ ਦੇ ਕੋਲ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਏਗਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਮੁੱਖ

ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਮੁਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਉਹ ਹਨ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਇਸ ਫ਼ਰਕ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਦ ਸਮਝਾਓ ਉਦੋਂ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬਣਨ। ਇਹ ਅਡਾਪਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ। ਹੁਣ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ? ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਫਿਰ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੈ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ, ਮੇਰੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਬਣੀ ਹੈ ਨਾ। ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਨਸ਼ਾ ਚੜਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਥੋੜੇ ਹੀ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਆਦਿ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿਵੇਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਆਇੰਟਸ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੋਰ ਕੁਝ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮੁੱਖ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭਾਸ਼ਣ ਆਦਿ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਈ ਸਮੇਂ ਤੂਫ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਡਿੱਗਣ ਨਹੀਂ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਜਾਸਤੀ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਂ ਜੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ 5 ਮਾਰ (ਮੰਜਿਲ) ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਹੱਡ - ਗੋਡੇ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਵੀਂ ਮੰਜਿਲ ਹੈ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ। ਚੌਥੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ ਕਾਮ, ਫਿਰ ਉਤਰਦੇ ਆਓ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ। ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਕਰੋਧ ਲਈ ਇੰਜ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕੀ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੜੀ ਸੱਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਗਨ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਿਵਿਲ ਆਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸਿਵਿਲੀਯਨ ਰਾਜ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਦੁਨੀਆਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਿਵਿਲਾਇਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜੋ 21 ਜਨਮ ਕੰਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਹੁਣ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ ਉਹੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਰੱਖ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਗਿਆਸ਼ਾਲੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਇਹ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਹਿਸ਼ੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਰਿਫਾਇਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਾਦ ਦਵਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਕੇ ਸਿਵਿਲ ਆਈ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਬੜੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬੈਲੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਵ: ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਹੈ ਤਾਂ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਨਾਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗੇ। ਸੇਵਾ ਜੀਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਗ ਬਣ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਅੰਗ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਉਵੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਗ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਂਸ ਮਿਲਣਾ, ਸਥਾਨ ਮਿਲਣਾ, ਸੰਗ ਮਿਲਣਾ ਇਹ ਵੀ ਭਾਗ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੇਵਾ ਦਾ ਗੋਲਡਨ ਚਾਂਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਰਮਾਤਮ ਪਿਆਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਹੈ - ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਜੀਵਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਸਭਨੂੰ ਸਥਾਈ ਸੁਖ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ (ਇਨਾਮ) ਦੇਵੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜੇ ਗੁਰੂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਜੇ ਸੀਨ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਚਲਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਚੱਲੇਗੀ। ਇਸ ਦੀ ਐਕੁਰੇਟ ਉੱਮਰ ਹੈ, ਬਾਪ ਵੀ ਐਕੁਰੇਟ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਬਾਦ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਗੁਰੂ ਰਾਜ ਸਮਝਣ ਦੇ, ਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਬਦਲ ਜਾਏ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾ ਬਦਲੇਂਗੇ ਹਮ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਇੰਡੀਵੀਯੂਅਲ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਵੀ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਤੇ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੰਡੀਵੀਯੂਅਲ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਹੋਲਸੇਲ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਯਾਨੀ ਸਭ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਵੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਾਹ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇ ਹੋਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਆਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਆਵੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, 2-4 ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਹਨ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਆਯੂਸ਼ਵਾਨ ਭਵ, ਧਨਵਾਨ ਭਵ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਤੇ ਅਸੀਰਵਾਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ। ਅਸੀਰਵਾਦ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋ। ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲੇਗਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਅਸੀਰਵਾਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਂ - ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਸਭ ਤੋਂ ਮੰਗਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਸੁਖੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੀਏ। ਪਰੰਤੂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹੇ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੀ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵਾ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਹੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕਰੋ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚੀਜ਼ ਉਠਾਕੇ ਦੇਣ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਹੈ, ਇਨਾਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕੋਈ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਧਨ ਦੀ, ਮਕਾਨ ਦੀ, ਕਪੜੇ ਆਦਿ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੋਇਆ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ, ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਖ ਸਥਾਈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਸੁਖ- ਸ਼ਾਂਤੀ - ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਫੇਰਾ ਫਿਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸਾਰਥ। ਤੁਹਾਡਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੁਣ ਉਹ ਸਭ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਲਿੱਖਦੇ ਵੀ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ, ਸੁਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਪਵਿਤਰਤਾ, ਦੁਖ, ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਤਾਂ ਪਵਿਤਰ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਸ਼ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ - ਸੁਖ ਆਦਿ ਸਭ ਦਾ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ 21 ਜਨਮ ਮਤਲਬ ਅੱਧਾਕਲਪ 2500 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ। ਅਧਾਕਲਪ ਸੁਖਧਾਮ, ਅਧਾਕਲਪ ਦੁੱਖਧਾਮ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਦੋ ਹਿੱਸੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ। ਪਰ ਨਵਾਂ ਕਦੇ, ਪੁਰਾਣਾ ਕਦੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਝਾੜ ਦੀ ਉੱਮਰ ਇੰਨੀ ਐਕੁਰੇਟ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਝਾੜ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਝਾੜ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਐਕੁਰੇਟ ਉਮਰ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਜੇ ਝਾੜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅੰਦਾਜ਼ਨ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਫਾਨ ਆਇਆ, ਝਾੜ ਡਿੱਗਿਆ, ਉਮਰ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਝਾੜ ਦੀ ਉਮਰ ਪੂਰੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਨਾ ਘੱਟ, ਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਝਾੜ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਸੀਨ ਜਿਸ ਵਕਤ ਚਲਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਚੱਲੇਗੀ। ਹੂਬਹੂ ਰਪੀਟ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਉਮਰ ਵੀ ਐਕੁਰੇਟ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ

ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਐਕੂਰੇਟ ਟਾਈਮ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਹੋਈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪੂਰੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਜਨਮਾਸ਼ਟਮੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਜਨਮਾਸ਼ਟਮੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ, ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਰਾਤ੍ਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਜਨਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੌਤ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਜਨਮਦਿਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਸ਼ਿਵਰਾਤ੍ਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਰਾਤ੍ਰੀ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਨਮਾਸ਼ਟਮੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਿਵਯ ਜਨਮ ਅਲੌਕਿਕ ਹੈ, ਜੋ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਦੋਂ, ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਰਾਤ੍ਰੀ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਾਤ। ਭਗਤੀ ਦੀ ਰਾਤ ਪੂਰੀ ਹੋ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਰਾਤ ਅਤੇ ਦਿਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹੋਇਆ। ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਖੇਲੂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਹੁਣ ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਜਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਣਗੇ, ਫਿਰ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਅਧਾਕਲਪ ਦਿਨ ਅਤੇ ਅਧਾਕਲਪ ਰਾਤ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਕਲਯੁਗ ਦੀ ਉੱਮਰ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ ਫਿਰ ਅੱਧੇ - ਅੱਧੇ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਬਣਦਾ ਨਹੀਂ। ਕਲਪ ਦੀ ਉੱਮਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਹੈ ਹੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਤੰਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੀ ਆਵਾਗਮਨ ਹੈ। ਜੇਕਰ 84 ਲੱਖ ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਆਵਾਗਮਨ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ। ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਲਪ ਦੀ ਉੱਮਰ ਵੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਭਾਸਨਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਨੇ ਵੀ ਜਰੂਰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਕਦੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਗਦਗਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਮਤਲਬ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਹਾਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਿੱਤ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਾਰ - ਜਿੱਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਲੜਾਈਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਲੜਾਈ ਲਗਦੀ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਿੱਤੇ। ਕੀ ਜਿੱਤੇ? ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਟੁੱਕੜੇ ਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ। ਵੱਡੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਹਾਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਝੰਡਾ ਡੇਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਫਿਰ ਹੋਰ ਰਾਜੇ ਆਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ। ਜਿਵੇਂ ਪੋਪ ਦਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸੀ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋਰ ਪੋਪ ਵੀ ਬੈਠਦੇ ਗਏ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਤੇ ਠਿਕਾਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਅਮਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਮਰਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ। ਉਹ ਹੈ ਅਮਰਲੋਕ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਜਿੰਨਾ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਆਵੇਗਾ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਪੱਕਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਆਸੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਦੁਖ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਤੱਮ ਪੁਰਸ਼ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਿੰਨਾਂ ਜੋ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰੇਡ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਈ ਦੀ ਗ੍ਰੇਡ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾਈ ਦੀ ਗ੍ਰੇਡ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦੇ ਰਾਜਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੇ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕਿ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਫਿਰ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸਤ੍ਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਆਓ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਬੱਚੇ ਪਤਿਤਪਣਾ ਛੱਡ ਦੇਵੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਛੱਡਦੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਰਹੋ। ਫੇਰ ਇਵੇਂ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਸੱਚ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਬਾਬਾ ਇਹ ਭੁੱਲ ਹੋ ਗਈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਕਰਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰਨ ਦੱਸੋ। ਕਈ ਸੱਚ, ਕਈ ਝੂਠ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਕੌਣ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ? ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਬੈਠ ਕੇ ਜਾਣਾਂਗਾ, ਇਹ ਤੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਸਿਰਫ ਸਲਾਹ ਦੇਣ। ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਫਿਰ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਣਗੇ, ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਕਮਾਈ ਚੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸ਼ਰਮ ਆਵੇਗੀ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪਏ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਪਾਵਨ ਬਣੋ। ਅੰਦਰ ਖਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਡਾਇਰੈਕਟ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ - ਸਾਂਤੀਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਜ਼ਿਰ - ਨਾਜ਼ਿਰ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਨਾ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਹੀ ਸੀ - ਜਿਸਨੇ ਨਾਲੇਜ ਦਿੱਤੀ। ਜੇਕਰ ਗੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਣਗੇ ਕੀ। ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਫਾਲੋਅਰਜ਼ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਕ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਸ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਣਗਿਣਤ ਧਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਝੋਲੀ ਭਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਡੀ ਝੋਲੀ ਖੂਬ ਭਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੁਬੇਰ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਧਨ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਕੁਬੇਰ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੈਰੁੰਠ ਰੂਪੀ ਖਜਾਨਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਦੇਸਤ ਦੀ ਵੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਜੇ ਪਹਿਲੋਂ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਭ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੈ। ਅਲ੍ਹਾ ਮਾਨਾ ਬਾਪ, ਉਹ ਅਵਲਦੀਨ ਰਚਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਆਸੁਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਬਣਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਗਾਲੀ ਦੇਵੇ, ਦੁਖ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣੀ ਹੈ।

2. ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਨੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਕੋਈ ਪਾਪ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਛਿਪਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪਰਮਾਤਮ ਮਿਲਣ ਦਵਾਰਾ ਰੂਹ ਰੂਹਾਨ ਦਾ ਸਹੀ ਰਿਸਪਾਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਹੁਰੂਪੀ ਭਵ: ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਬਹੁਰੂਪੀ ਹੈ - ਸੈਂਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਕਾਰ ਤੋਂ ਆਕਾਰੀ ਕਪੜੇ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਸ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਡ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਆਕਾਰੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਡ੍ਰੈਸ, ਚਮਕੀਲੀ ਡ੍ਰੈਸ ਪਹਿਣ ਲਵੋ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਮਿਲਣ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰੂਹ ਰੂਹਾਨ ਦਾ ਕਲੀਅਰ ਰਿਸਪਾਂਸ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਡ੍ਰੈਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਵਿ੍ਤੀ ਅਤੇ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ, ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਾਟਰ ਜਾਂ ਫਾਇਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਇੰਟਰਫੀਅਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਅਸੰਭਵ ਤੋਂ ਵੀ ਸੰਭਵ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।
